

2

BIBLE STORIES

IN MALAYALAM

II. PART

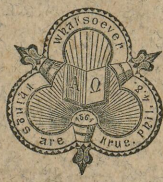
NEW TESTAMENT

Ninth Edition.

പുതിയ നിയമത്തിൽ നിന്നു

എടുത്ത

സതുവേദകഥകൾ

Ga
XXXIV
6

MANGALORE
MISSION BOOK AND TRACT DEPOSITORY
1905

Price: 2 As. 6 Pies.

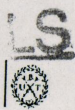
വില: ൨ അണ ൬ പൈ.

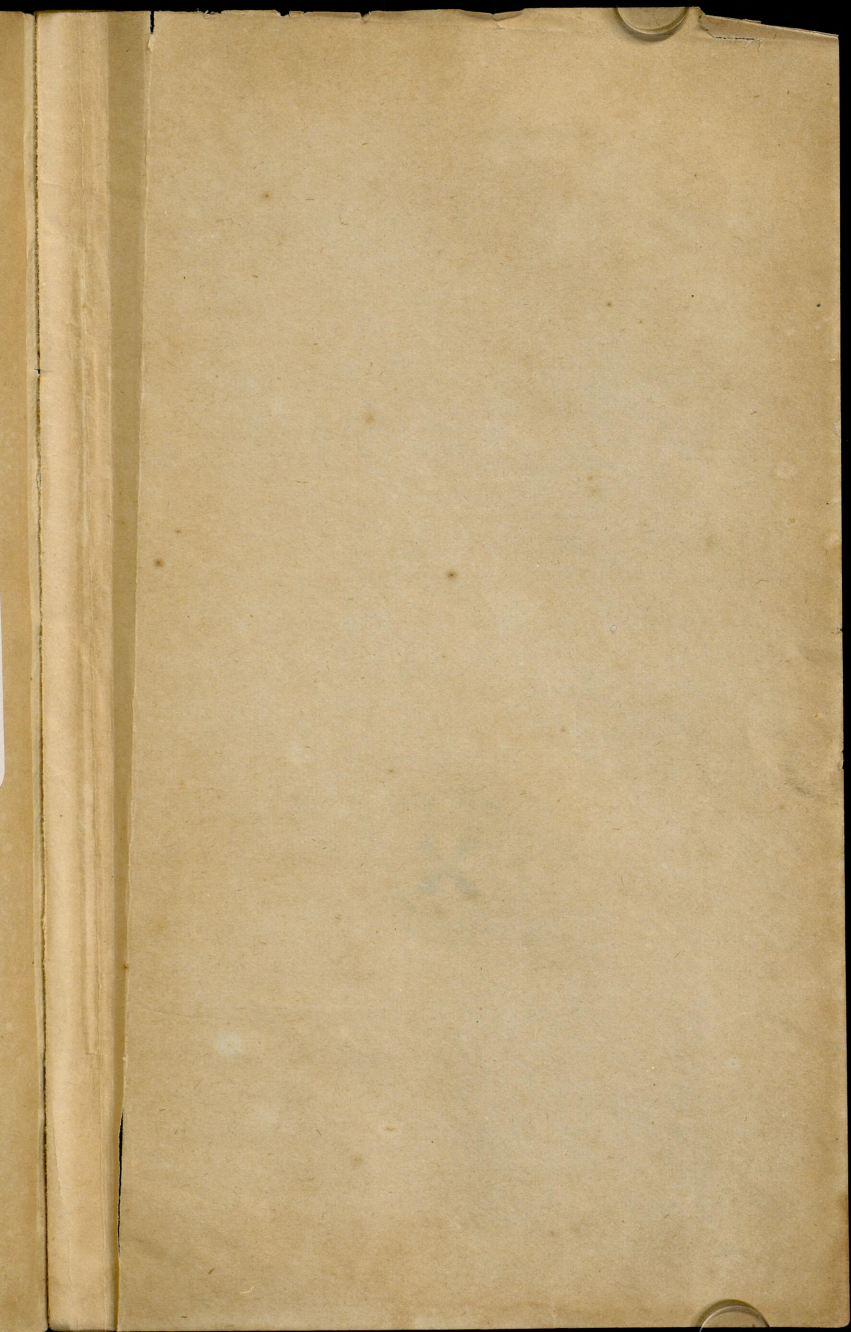

N12<529292830 021

ÜBÜBINGEN

BI

m g

BAS

Price:

BIBLE STORIES

II. PART

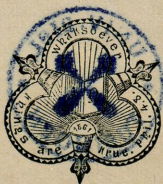
NEW TESTAMENT

Ninth Edition.

പുതിയ നിയമത്തിൽ നിന്നു

എടുത്ത

സ ത്രു വേദ കഥകൾ

MANGALORE

BASEL MISSION BOOK AND TRACT DEPOSITORY

1905

Price: 2 As. 6 Pies.

വില: ൨ അണ നൂ ഡൈ.

PRINTED AT THE BASEL MISSION PRESS, MANGALORE.

Ga xxxiv 6

m
പ.
തി
എ
കു
ല
ത
യി
ച
വ
ല
ക
ണ്ട
ലി
ക
അ
ലേ

സത്രവേദകഥകൾ.

I. യേശുവിന്റെ ശൈശവവും ബാല്യവും.

൧. ദൈവദൂതൻ സക്കരിയാവിന്നും മറിയെക്കും
വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു.

(ലൂക്ക് ൧.)

1. യഹൂദരാജാവായ ഹെരോദാവിന്റെ കാലത്തിൽ സക്കരിയാ എന്ന പുരോഹിതനും ഭാര്യയായ എലിശബേത്തും ദൈവകല്പനാനിയമങ്ങളെ കുറവുകൂടാതെ അനുസരിച്ചു നീതിമാനായി യഹൂദ മലപ്രദേശത്തു പാർത്തു. അവർക്കു സന്തതി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇരുവരും പ്രായം നന്നു ചെന്നവർ ആയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം സക്കരിയാ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു, ധൂപം കാട്ടുന്ന സമയം ധൂപചീമത്തിന്റെ വലഭാഗത്തു ഒരു ദൈവദൂതനെ കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ അവൻ സക്കരിയാവിനോടു: “ഭയപ്പെടേണ്ട, ദൈവം നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടിരിക്കുന്നു; എലിശബേത്തിൽനിന്നു നിണക്കൊരു പുത്രൻ ജനിക്കും; അവന്നു നീ യോഹന്നാൻ എന്നു പേരിടേണം; അവൻ ഇസ്രായേലിനെ കർത്താവായ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു മടക്കി, എലീയാവിന്റെ ആത്മാവിലും ശക്തി

യിലും കർത്താവിൻ മുമ്പിൽ നടക്കും” എന്നതു കേട്ടു സകുരിയാ സംശയിച്ചപ്പോൾ ദൂതൻ: “ഞാൻ ദൈവ മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽ ആകുന്നു; നിന്നോടു ഈ അവസ്ഥ അറിയിപ്പാൻ ദൈവം എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. നീ വിശ്വസിക്കായ്ക്കൊണ്ടു ഈ കാഴ്ചം സംഭവിക്കും നാൾവരേ നീ ഉഴമനാകും” എന്നു പറഞ്ഞ ഉടനേ സകുരിയാ ഉഴമനായി പുറത്തുള്ള ജന സംഘങ്ങളെ അനുഗ്രഹിപ്പാൻ വഹിയാതെ പോയി.

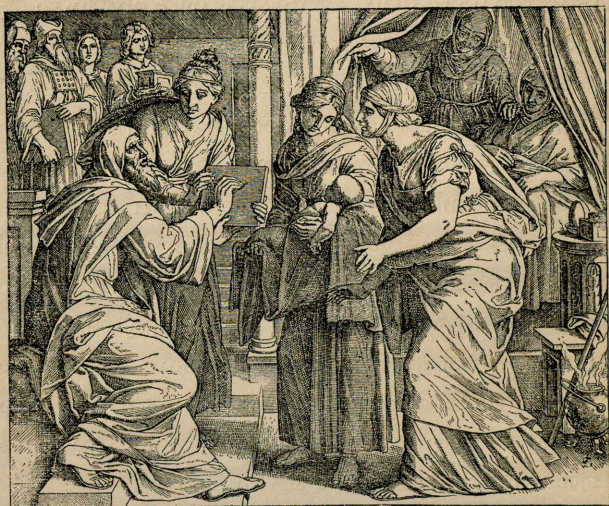
2. പിന്നെ ആറുമാസം കഴിഞ്ഞശേഷം ആ ദൈവദൂതൻ നസറേത്ത് നഗരത്തിലേ മറിയ എന്ന കന്യകയ്ക്കു പ്രത്യക്ഷനായി അവളോടു: “കൃപ ലഭിച്ചവളേ, വാഴുക! കർത്താവു നിന്നോടു കൂടെ ഉണ്ടു; സ്ത്രീകളിൽ വെച്ചു ദൈവാനുഗ്രഹമുള്ളവളേ, ഭയപ്പെടേണ്ട! നീ ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും, അവന്നു യേശുവെന്നു പേർ വിളിക്കേണം. ദൈവം അവന്നു പിതാവായ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം കൊടുക്കും; അവൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുകയും എന്നും രാജാവായി വാഴുകയും ചെയ്യും” എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ വന്ദനം കേട്ടിട്ടു വിനയമുള്ള മറിയയുടെ മനസ്സു കലങ്ങിയതു ദൈവദൂതൻ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ അവളോടു: “പരിശുദ്ധാത്മാവും മഹോന്നതന്റെ ശക്തിയും നിന്റെ മേൽ ആർജ്ജ്യാദിക്കും; അതിനാൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന പരിശുദ്ധരൂപം ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. നിന്റെ ചാർച്ചക്കാരത്തിയായ എലിശബേത്ത് താനും തന്റെ വാൽകൃത്തിൽ ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്നു അസാധ്യമായ കാഴ്ചം ഒന്നുമില്ല”

എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടപ്പോൾ മറിയ: “ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസിയായതുകൊണ്ട്; വചനപ്രകാരം ഭവിക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം ദൈവദൂതൻ മറിയയ്ക്കു ചെന്നു.

അനന്തരം മറിയ എലിശബേത്തിനെ ചെന്നു കണ്ടു വന്നപ്പോൾ അവൾ പരിശുദ്ധാത്മപൂർണ്ണയായിട്ടു: “സ്ത്രീകളിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൾ. എന്റെ കർത്താവിന്റെ അമ്മ എന്റെ അടുക്കെ വരുന്നതിന്നു എനിക്കു എന്തു യോഗ്യത” എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു മറിയ: “കർത്താവു തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്മയെ കടാക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു എന്റെ ഹൃദയം അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു; എന്റെ ആത്മാവു രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിൽ ആനന്ദിച്ചിരിക്കുന്നു; എല്ലാ ജനങ്ങളും എന്നെ ഭാഗ്യവതി എന്നു വിളിക്കും; കാരണം ശങ്കുന്നായവൻ എനിക്കു വലിയവ ചെയ്തു അവന്റെ നാമം വിശുദ്ധം” എന്നു പറഞ്ഞു. മൂന്നു മാസം അവളോടു കൂടി പാർത്തിട്ടു മറിയ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു.

3. പിന്നെ എലിശബേത്ത് ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു ബന്ധുക്കളും സമീപസ്ഥന്മാരും അവന്നു എട്ടാം ദിവസം പരിച്ഛേദനം കഴിച്ചു; അച്ഛന്റെ പേര് വിളിപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ അമ്മ “യോഹന്നാൻ എന്നു പേരിടേണം” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവർ അച്ഛനോടു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ ഒരു എഴുത്തുപലകമേൽ അവന്റെ പേര് യോഹന്നാൻ എന്നു എഴുതിയതു അവർ കണ്ടാൽപ്പെട്ടു: തൽക്ഷണം സകുരിയായുടെ നാവു കെട്ടിത്തുറന്നു അവൻ

പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവനായി ദൈവത്തെ ഇ
പ്രകാരം സ്മരിച്ചു: “ഇസ്രയേലിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവു തന്റെ ജനത്തെ സന്ദർശിച്ചു ഉദ്ധാരണം
ചെയ്തു; പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ വിശുദ്ധപ്രവാചകന്മാരു
ടെ വായാൽ അരുളിച്ചെയ്തപ്രകാരം തന്നെ നമ്മുടെ

പിതാവായ അബ്രാഹാമിനോടു നിയമിച്ചു കരാറി
നെയും ആണയെയും ഓർത്തിരിക്കുകൊണ്ടു അവന്നു
സ്തോത്രം ഭവിക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു, പൈതലിനെ
നോക്കി: നീ മഹോന്നതന്റെ പ്രവാചകനാകും;
ദൈവജനത്തിന്നു നിത്യരക്ഷയുടെ അറിവിനെയും
പാപമോചനത്തെയും കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു കർത്താ
വിന്റെ മുമ്പിൽ നടന്നു അവന്റെ വഴിയെ നേരെ
ആക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു.

ചിന്നേ യോഹന്നാൻ വളൻ ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടു ഇസ്രയേലുകൾ തന്നെത്താൻ കാണിക്കും നാൾവരെ വനത്തിൽ പാടുകയും ചെയ്തു.

വേദോക്തം.

യഹോവയെ വാഴ്ത്തുന്നതു നല്ലതു; കാലത്തു നിന്റെ ദേയ്യം രംഗ്രിയിൽ നിന്റെ വിശ്വസ്തരും കമിക്കുന്നതു തന്നെ. സങ്കീർത്തനം ൯൨, ൨. ൩.

൨. യേശുവിന്റെ ജനനവും ദൈവാലയത്തിലേ അപ്പണവും.

(ലൂക്ക ൨. ൧൯൦-൨൦൦)

1. ആ കാലത്തു റോമചക്രവർത്തിയായ ഔഗുസ്റ്റൻ സർവ്വപ്രജകൾക്കും തങ്ങളുടെ പേർവഴി ചാത്തേണം എന്നു കല്പന അയച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു എല്ലാവരും ചാത്തപ്പെടേണ്ടതിന്നു അവനവന്റെ നഗരത്തിലേക്കു യാത്രയായി. ഗഭീണിയായ മറിയയും അവളു വിവാഹം ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ച യോസേഫും ദാവീദിന്റെ ഗോത്രക്കാരാകയാൽ നസറേത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ദാവീദിൻ ഉരായ ബെല്ലേഹേമിൽ പോകേണ്ടിവന്നു. എങ്കിലും അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ വഴിയമ്പലത്തിൽ അവർക്കു സ്ഥലം ഇല്ലായ്കൊണ്ടു ഒരു ഗോശാലയിൽ പാക്കേണ്ടിവന്നു. അന്നു രാത്രിയിൽ മറിയ ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു, ശിലകളെക്കൊണ്ടു പൂതപ്പിച്ചു പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തുകയും ചെയ്തു.

2. അന്നു ആ പ്രദേശത്തിൽ ചില ഇടയന്മാർ തങ്ങളുടെ ആട്ടികൂട്ടത്തെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ

അവരുടെ അരികെ കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി. കർത്താവിന്റെ തേജസ്സു അവരെ ചുറ്റി മിന്നി അവർ മഹാ ഭയത്തിലാകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ദൂതൻ: “നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട, ഇതാ, ജനത്തിന്നെല്ലാം ഉണ്ടാവാനുള്ളൊരു മഹാസന്തോഷം ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ ഇന്നു കർത്താവാകുന്ന

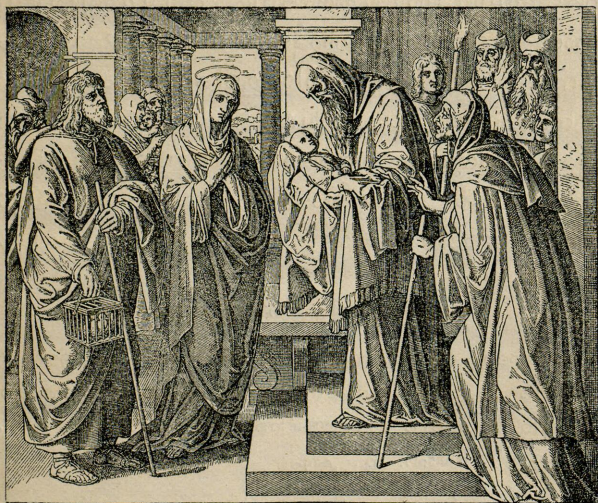

ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവു ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ചെയന്നുപോയിച്ചാൽ അവിടെ ശീലകൾ പുതച്ചു പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന പൈതലകാണും” എന്നു പറഞ്ഞ ഉടനെ സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യം ആ ദൂതനോടു ചേർന്നു “അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്നു മഹത്വവും, ഭൂമിയിൽ സമാധാനവും, മനുഷ്യരിൽ പ്രസാദവും ഉണ്ടാക” എന്നു സ്തുതിച്ചു.

ദൈവദൂതന്മാർ പോയ ശേഷം ഇടയന്മാർ ബെത്ത്ലഹേമിൽ ചെന്നു ആ ശിശുവിനെ കണ്ടു അതിനെ കുറിച്ചു ദൂതൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതൊക്കയും മറിയ യോസേഫ് മുതലായവരോടു അറിയിച്ചു

പ്പോൾ എല്ലാവരും അതിശയിച്ചു; മറിയയോ ഈ വചനങ്ങൾ എല്ലാം മനസ്സിൽ സംഗ്രഹിച്ചും ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എട്ടാം ദിവസം അവർ പൈതലിനു പരിച്ഛേദനം കഴിച്ചു, യേശു എന്നു പേർ വിളിക്കയും ചെയ്തു.

3. നാല്പതു ദിവസം കഴിഞ്ഞ ശേഷം അവർ അവനെ യരുശലേമിൽ കൊണ്ടു പോയി ദൈവാല

യത്തിൽ വെച്ചു മോശധർമ്മത്തിൽ കല്പിച്ചു ബലി കളെ കഴിച്ചു. അക്കാലം യരുശലേമിൽ വൃദ്ധനായ ശിശ്യോൻ എന്ന ദൈവഭക്തൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്നു: മരിക്കുമ്പെ നീ ലോകരക്ഷിതാവിനെ കാണും എന്നു ഒരു അരുളപ്പാടു ലഭിച്ചിരുന്നു. അവൻ അന്നു പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗത്താൽ ദൈവാലയ

ത്തിൽ ചെന്നു ശിശുവിനെ കണ്ടു കയ്യിൽ വാങ്ങി: “കർത്താവേ, സർവ്വവംശങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഒരുക്കിട്ടുള്ള നിന്റെ രക്ഷ ഞാൻ കണ്ണാലെ കാണുകകൊണ്ടു നിന്റെ ദാസനെ സമാധാനത്തോടെ വിട്ടയക്കുന്നു” എന്നു ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി. പിന്നെ അവരെ അന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ടു മാതാവോടു: “ഇതാ, പല ഹൃദയങ്ങളിലേ നിരൂപണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുവാൻ അവർക്കു ഇവൻ ഇസ്രായേലിൽ അനേകരുടെ വീഴ്ച കാര്യം എഴുനീല്പി ന്നായും മറ്റുതു പറയപ്പെടുന്ന അടയാളമായി കിടക്കുന്നു; നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കൂടി ഒരു വാൾ കടക്കും” എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം വൃദ്ധയായ ഹന്ന എന്നൊരു പ്രവാചകിയും അടുത്തു ചെന്നു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു; യരൂശലേമിൽ രക്ഷയ്ക്കായി കാത്തിരിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും അവനെകൊണ്ടു സംസാരിക്കയും ചെയ്തു.

വേദോക്തങ്ങൾ.

1. ദൈവം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ച വിധം ആവിതു: തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഏവനും നശിക്കാതെ നിത്യജീവൻ ഉള്ളവൻ ആകേണ്ടതിന്നു അവനെ തരവോളം തന്നെ സ്നേഹിച്ചതു. യോഹ. ൩, ൧൩.

2. വിശേഷിച്ചു യേശുവിൽ അല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും രക്ഷ ഇല്ല; നാം രക്ഷപ്പെടുവാൻ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ കൊടുക്കപ്പെട്ട വേറൊരു നാമവും വാനത്തിൻ കീഴിൽ ഇല്ല. നടപ്പ. ൪, ൧൨.

൩. വിദ്യാന്മാരുടെ വരവ്.

(മത്തായി ൨.)

1. ഈ കാഴ്ചങ്ങളുടെ ശേഷം കിഴക്കു നിന്നു വിദ്യാന്മാർ യരുശലേമിൽ വന്നു: “യഹൂദരുടെ രാജാവായി പിറന്നവൻ എവിടെ? ഞങ്ങൾ അവന്റെ നക്ഷത്രം കിഴക്കു കണ്ടിട്ടു അവനെ കുമ്പിടുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹെരോദാ രാജാവും ആ പട്ടണക്കാരും ഭ്രമിച്ചു: “ക്രിസ്തു എവിടെ ജനിക്കേണ്ടതാകുന്നു” എന്നു ശാസ്ത്രീകളെ വരുത്തി ചോദിച്ചതിന്നു അവർ: “ബെത്ലഹേമിൽ തന്നേ; എന്തെന്നാൽ യഹൂദ്യദേശത്തിലെ ബെത്ലഹേമേ, എല്ലാ യഹൂദ്യപ്രഭുക്കളിലും നീ ഒട്ടും ചെറുതല്ല, എന്റെ ജനം ആകുന്ന ഇസ്രായേലിനെ മേയ്ക്കാനുള്ള തലവൻ നിങ്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വരുമല്ലോ” എന്നു പ്രവാചകനാൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

അതിന്റെ ശേഷം രാജാവു വിദ്യാന്മാരെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചു നക്ഷത്രത്തെ കണ്ട കാലം ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു; അവരോടു: “നിങ്ങൾ ബെത്ലഹേമിൽ പോയി ചൈതലിനെ താല്പയ്യമായി അന്വേഷിപ്പിൻ! കണ്ടാൽ എന്നെ അറിയിക്കേണം, കുമ്പിടുവാൻ ഞാനും വരാം” എന്നു പറഞ്ഞയച്ചു.

2. അവർ യാത്രയായപ്പോൾ കിഴക്കു കണ്ട നക്ഷത്രം ചൈതൽ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ മേൽ ഭാഗത്തു വന്നു നില്ക്കുവോളം അവർ മുമ്പിൽ സഞ്ചരിച്ചു. നക്ഷത്രം കണ്ടിട്ടു അവർ അത്യന്തം സന്തോ

ഷിച്ചു, ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു ചൈതലിനെ മറിയയോടു കൂടെ കണ്ടു, ചൊന്നും കുന്തുരക്കുവും മൂരും കാഴ്ച വെച്ചു നമസ്കരിച്ചു. “രാജസന്നിധിയിങ്കൽ പോകരുതു” എന്നു സ്വപ്നത്തിൽ അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു അവർ മരൊരു വഴിയായി സ്വദേശത്തിലേക്കു തിരിച്ചു പോകയും ചെയ്തു.

3. പിന്നെ കത്താവിന്റെ ഭൃതൻ യോസേഫിനോടു! “നീ എഴുന്നീറ്റു ശിശുവിനെയും അവന്റെ അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിസ്രയീലേക്കു പോയി, ഞാൻ നിന്നോടു പറയും വരേ അവിടെ പാർക്കുക; കാരണം ഹെരോദാ ശിശുവിനെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കും” എന്നു സ്വപ്നത്തിൽ കല്പിക്കുകൊണ്ടു അവൻ അന്നു രാത്രി കുട്ടിയെയും അമ്മയെയും കൂട്ടി മിസ്രയീലേക്കു പോകയും ചെയ്തു.

4. മാഗർ മടങ്ങി വരാഞ്ഞതിനാൽ രാജാവു കോപിച്ചു, അവരോടു ചോദിച്ചറിഞ്ഞ കാലം പോലെ ഞൊണ്ണെഹേമിലും അതിന്റെ ചുറ്റിലും രണ്ടു വയസ്സോളമുള്ള ചൈതങ്ങളെ കക്കയും കൊല്ലിച്ചു.

5. ഹെരോദാവു ദുഷ്ടാധിയാൽ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം കുത്താവിന്റെ ഭൃതൻ യോസേഫിനോടു: “ശിശുവിന്റെ പ്രാണനെ അന്വേഷിച്ചവർ മരിച്ചു പോയി, അതുകൊണ്ടു സ്വദേശത്തേക്കു പോക” എന്നറിയിച്ചപ്പോൾ അവർ മടങ്ങി നസറേത്തിൽ ചെന്നു പാക്കയും ചെയ്തു.

വേദോക്തം.

നമ്മിൽ ഭാരം ചുമത്തിയാൽ ലൈലം താൻ നമ്മുടെ രക്ഷ. സങ്കീർത്തനം നൂവ്യ, ൨൦.

൪. യേശുവിന്റെ ബാല്യം.

(ലൂക് ൨.)

1. യേശുവിന്റെ ബാല്യംകൊണ്ടു സുവിശേഷങ്ങളിൽ അല്പം മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. “പൈതൽ വളന്നു ജ്ഞാനത്താൽ നിറഞ്ഞു ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടു പോന്ന ദൈവകൃപയും അവന്റെ മേൽ ഇരുന്നു. അവൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നാലും നമ്മെ പോലെ ഒരു ശിശുവായി വളന്നു. വിശപ്പും ദാഹവും തളച്ചയും അവന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു. നാം എന്ന പോലെ അവന്നും പഠിക്കയും ക്രമേണ ഓരോ അറിവു സമ്പാദിക്കയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അവൻ എപ്പോഴും അനുസരണവും ശ്രദ്ധയും ഉള്ളവനായിരുന്നതുകൊണ്ടു എല്ലാം എളുപ്പത്തിൽ സാധിച്ചു. ശാഗ്ഗം അനുസരണക്കേടു ഇത്യാദി ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ ഒരിക്കലേങ്കിലും അവനിൽ കാണാഞ്ഞതു അവനിൽ യാതൊരു ദോഷവും ഇല്ലായ്മകൊണ്ടത്രെ. വിശേഷാൽ അവൻ ദൈവവചനത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു ഉത്സാഹത്തോടെ വായിച്ചു പഠിക്കുകയും അതിനെ കുറിച്ചു ഗ്യാനിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തും എന്നതു താഴെ പറയുന്ന കഥയിൽനിന്നു നന്നായി തെളിയും.

2. അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ വാഷ്‌റത്തോറും പെസഹപ്പെരുന്നാൾക്കു യരുശലേമിൽ പോകുക പതിവായിരുന്നു. യേശുവും പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ കൂടപ്പോയി; പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അവൻ താമസിച്ചതു അവർ അറിയാതെ ‘യാത്രക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും’ എന്നു ഉറഹി

ച്ചിട്ടു ഒരു ദിവസത്തെ വഴി പോന്നു. പിന്നെ അ
 വനെ കാണാതുകൊണ്ടു രണ്ടാമതും യരുശലേമി
 ലേക്കു ചെന്നു അന്വേഷിച്ചു മൂന്നാം ദിവസം ദൈ
 വാലയത്തിൽ ഗുരുജനമദ്ധ്യത്തിങ്കൽ ചോദ്യോത്തര
 ണ്ടു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടാശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

അവന്റെ വാക്കുകളെ കേട്ടവരെല്ലാവരും അവന്റെ
 വിവേകവും ഉത്തരങ്ങളും വിചാരിച്ചു വിസ്മയിച്ചു.
 എന്നാറെ അമ്മ: “മകനേ, ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങളോടു
 ചെയ്തതെന്തു? ഇതാ ഞങ്ങൾ വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടു
 നിന്നെ തിരഞ്ഞു നടന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അ
 വൻ: “നിങ്ങൾ എന്തിന്നു എന്നെ അന്വേഷിച്ചു?
 എന്റെ പിതാവിന്നുള്ളവയിൽ ഞാൻ ഇരി
 കേണ്ടതു എന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞില്ലയോ”,

എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ വാക്ക് അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. പിന്നെ അവർ അവരോടു കൂട നസറേത്തിൽ

പോയി അവർക്കു കീഴടങ്ങിയിരുന്നു. ബാലൻ ജ്ഞാനത്തിലും വളച്ചുയിലും ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും കൃപയിലും മുതിന്നു വന്നു. അമ്മയോ ഇതൊക്കെയും മനസ്സിൽ സംഗ്രഹിച്ചു ധ്യാനിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

വേദോക്തം.

ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേട്ടും കാര്യം കൊള്ളുന്നവർ തന്നെ ഭാഗ്യവാന്മാർ. ലൂക്ക ൧൧, ൨൮.

II. യേശുവിന്റെ ഗുരുസ്ഥാനവും അതിശയപ്രവൃത്തികളും.

3. യേശുവിന്റെ സ്നാനവും പരീക്ഷയും.

(ലൂക്ക് ൩. ൧൯-൨൨. ൪.)

1. യോഹന്നാൻ ഒട്ടകരോമംകൊണ്ടുള്ള കുപ്പായവും അരയിൽ തോൽകച്ചയും ഉടുത്തു തുളുനും കാട്ടുതേനും ഭക്ഷിച്ചു വനപ്രദേശങ്ങളിൽ പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവകല്പന ഉണ്ടാകയാൽ യോഹന്നാൻ നദീതീരത്തു ചെന്നു: “സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ” എന്നു പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങി. അപ്പോൾ യരുശലേമിൽനിന്നും യഹൂദ്യരാജ്യത്തിൽനിന്നും വളരേ ജനങ്ങൾ അവന്റെ അരികിൽ ചെന്നു പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറുകയും അവൻ പുഴയിൽ അവരെ സ്നാനം ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു.

ഇവൻ മശിഹ എന്നു പലരും വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ: “മാനസാന്തരത്തിനായി ഞാൻ വെള്ളംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നു, എന്നെക്കാൾ വലിയവൻ വരുന്നുണ്ടു, അവന്റെ ചെരിപ്പുകളുടെ വാറഴിപ്പാൻ പോലും ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും അഗ്നിയിലും സ്നാനപ്പെടുത്തും” എന്നു യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു.

2. ആ സമയത്തു ഏകദേശം മൂപ്പതു വയസ്സുള്ള യേശുവും യോഹന്നാന്റെ അടുക്കേ ചെന്നു: “എനിക്കു സ്നാനം വേണം” എന്നു അപേക്ഷിച്ചതിന്നു: “നിന്നാൽ സ്നാനപ്പെടുവാൻ എനിക്കു ആവശ്യമുണ്ടു, പിന്നെ നീ എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവോ” എന്നു വിരോധം പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: “ഇപ്പോൾ സമ്മതിക്കു, നീതിയെല്ലാം നിവൃത്തിക്കുന്നതു നമുക്കു ഉചിതം” എന്നു പറഞ്ഞു പൃഴയിൽ ഇറങ്ങി സ്നാനം ഏറ്റു കരേറി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു ദൈവാത്മാവു പ്രാവു പോലെ ഇറങ്ങി അവന്റെ മേൽ വരുന്നതു യോഹന്നാൻ കണ്ടു; “ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രനാകുന്നു ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു ആകാശത്തിൽനിന്നു ഒരു വാക്കും കേട്ടു.

3. അനന്തരം യേശു പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗത്താൽ വനത്തിൽ പോയി ഒരു മണ്ഡലം നിരാഹാരനായി പാർത്തിന്റെ ശേഷം അവന്നു വിശന്നപ്പോൾ പിശാചു അരികെ ചെന്നു: “നീ ദൈവപുത്രൻ ആകുന്നു എങ്കിൽ ഈ കല്ലുകൾ അപ്പങ്ങളായി തീരുവാൻ കല്പിക്കു” എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യേശു: “മനുഷ്യൻ അപ്പത്താൽ തന്നെ അല്ല, ദൈവവായുടെ വരുന്ന സകല വചനത്താലും ജീവിക്കും എന്നു വേദവാക്യമുണ്ടല്ലോ” എന്നു കല്പിച്ചു.

അതിന്റെ ശേഷം പരീക്ഷകൻ അവനെ യരുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ മുകളിൽ കരേറി: “നീ ദൈവപുത്രൻ ആകുന്നു എങ്കിൽ താഴോട്ടു ചാടുക, കാൽ കല്പിന്നു തട്ടാതിരിപ്പാൻ

നിന്നെ താങ്ങേണ്ടതിന്നു ദൈവദൂതന്മാർക്കു ആജ്ഞ ഉണ്ടു എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ “കർത്താവായ ദൈവത്തെ പരീക്ഷിക്കരുതെന്നും എഴുതിയിട്ടുണ്ടു” എന്നു യേശു പറഞ്ഞു.

അനന്തരം പിശാചു അവനെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഒരു പർവ്വതശിഖരത്തിന്മേൽ കൊണ്ടുപോയി സകല രാജ്യങ്ങളെയും അറയുടെ മഹത്വത്തെയും കാണിച്ചു “ഇവ ക്ഷെയ്യം എന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു, മനസ്സുപോലെ ആർക്കെങ്കിലും കൊടുക്കാം; നീ എന്നെ നമസ്കരിച്ചാൽ ഇതെല്ലാം നിന്നെക്കു തരാം” എന്നു പറഞ്ഞശേഷം: “സാത്താനേ, നീ എന്നെ വിട്ടു മാറിപ്പോ! നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവെ കുന്പിട്ടു അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ” എന്ന വേദവാക്യം പറഞ്ഞ ഉടനെ പിശാചു അവനെ വിട്ടു മാറി, ദൈവദൂതന്മാർ വന്നു ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

വേദോക്തം.

പിശാചിന്റെ ക്രിയകളെ അഴിപ്പാനായി തന്നെ ദൈവപുത്രൻ പ്രത്യക്ഷനായി. ൧ യോഹ. ൩, ൮.

൬. ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചതും കാനാവിലേ കല്യാണവും.

(യോഹ. ൧. ൨.)

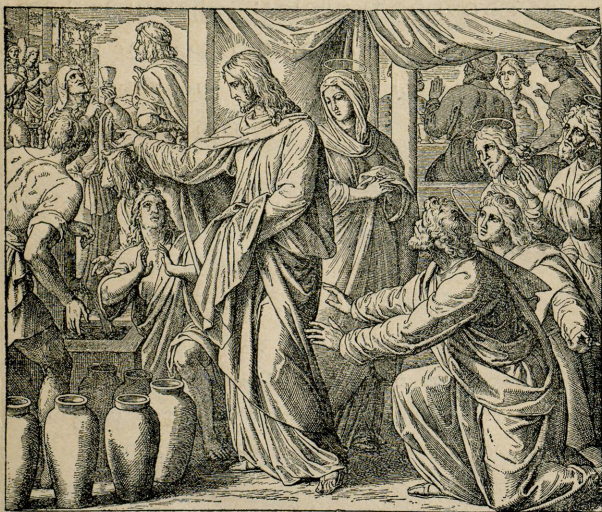
1. യോഹന്നാൻ ഒരു ദിവസം യോർദാൻ നദീതീരത്തുടേ യേശു വരുന്നതു കണ്ടു, കൂടയുള്ള യോഹന്നാൻ അത്രയൊന്നും എന്ന രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടു:

“ഇതാ ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ ചുമന്നു നീക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു” എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു ആ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. അപ്പോൾ യേശു തിരിഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ എന്തു അന്വേഷിക്കുന്നു” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ: “ഗുരോ, നീ എവിടെ പാകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: “വന്നു കാണിൻ” എന്നു കല്പിച്ചതു കേട്ടു അവൻ താമസിക്കുന്ന ഇടത്തേക്കു പോയി ആ ദിവസം അവന്റെ കൂടെ പാർത്തു.

പിറേന്നു അത്രയാവു സഹോദരനായ ശിമോനോടു: “ഞങ്ങൾ മശിഹായെ കണ്ടു” എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു. യേശു അവനെ നോക്കി: “യോനാസുടെ പുത്രനായ ശിമോനേ, നിന്നെക്കു പാറ എന്നർത്ഥമുള്ള കേഫാ (പത്രോസ്) എന്നു പേരുണ്ടാകും” എന്നു കല്പിച്ചു.

പിറേന്നാൾ യേശു ഫിലിപ്പോസിനെ കണ്ടു അവനോടു: “എന്റെ പിന്നാലെ വരിക” എന്നു കല്പിച്ചു. ഫിലിപ്പോസ് നഥാനയേലിനെ കണ്ടു: “മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും ധർമ്മത്തിൽ എഴുതീട്ടുള്ളവനെ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി, നസറേത്തിൽനിന്നുള്ള യേശു എന്ന യോസേഫിൻ പുത്രനെ തന്നെ” എന്നതു കേട്ടു: നഥാനയേൽ “നസറേത്തിൽനിന്നു വല്ല നന്മയും വരുമോ” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഫിലിപ്പോസ് “വന്നുകാണൂ” എന്നു പറഞ്ഞു. നഥാനയേൽ തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു യേശു കണ്ടു: “ഇതാ, വ്യാജമില്ലാത്ത ഇസ്രായേല്യൻ” എന്നു കല്പിച്ചപ്പോൾ

അവൻ: “എന്നെ എവിടുന്നു അറിയുന്നു” എന്നു ചോദിച്ചു. “ഫിലിപ്പോസ് നിന്നെ വിളിക്കും മുമ്പേ ഞാൻ നിന്നെ അത്തിവൃക്ഷത്തിൻ കീഴിൽ കണ്ടു” എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: നഥാനയേൽ “ഗുരോ, നീ ദൈവപുത്രനും ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവുമാകുന്നു” എന്നു തരം പറഞ്ഞു. പിന്നെ യേശു: “അത്തിവൃക്ഷത്തിൻ കീഴിൽ കണ്ടപ്രകാരം പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? ഇതിനെക്കാൾ വലിയവ നീ കാണും” എന്നു തളിച്ചൊഴുത്തു.

2. മൂന്നാം നാൾ കാനാവിൽ ഒരു കല്യാണം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നു അവർ യേശുവെയും ശിഷ്യന്മാരെയും യേശുവിന്റെ അമ്മ മറിയമയെയും ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ വീഞ്ഞു മുഴുവനും ചെലവാ

യപ്പോൾ മറിയ യേശുവോടു: “അവർക്കു വീഞ്ഞില്ല” എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യേശു: “എന്റെ നാഴിക ഇതു വരെ വന്നില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. അമ്മ വേലക്കാരോടു “അവൻ നിങ്ങളോടു എന്തെങ്കിലും കല്പിച്ചാൽ അതു ചെയ്യിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ യേശു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ആറു കൽപാത്രങ്ങളിൽ വെള്ളം നിറുപ്പാൻ വേലക്കാരോടു കല്പിച്ചു; അവർ കല്പിച്ചപ്രകാരം നിറച്ചു വിതന്നപ്രമാണിക്കു കൊടുത്തു; അവൻ രുചിനോക്കിയപ്പോൾ മണവാളനെ വിളിച്ചു: “എല്ലാവരും മുൻപെ നല്ല വീഞ്ഞും തൃപ്തിവന്ന ശേഷം ഇളപ്പമായതും വെക്കമാറുണ്ടു; നീ നല്ലവീഞ്ഞു ഇതു വരെയും സംഗ്രഹിച്ചുവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു യേശുവിന്റെ ഒന്നാം അതിശയം, ഇതിനാൽ അവൻ തന്റെ മഹത്വം വിളങ്ങിച്ചു; ശിഷ്യന്മാർ അവർക്കു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു.

വേദദോഷം.

യാതൊരുത്തൻ എന്നെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ എന്നെ പിന്തുടരട്ടേ; ഞാൻ എവിടെ ഇരിക്കുന്നുവോ അവിടെ എന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരനും ഇരിക്കും; യാതൊരുത്തൻ എന്നെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ അവനെ പിതാവു മാനിക്കും. യോഹ. ൧൨, ൨൬.

൭. ശമയ്ക്കു കാരത്തി.

(യോഹ. ൪.)

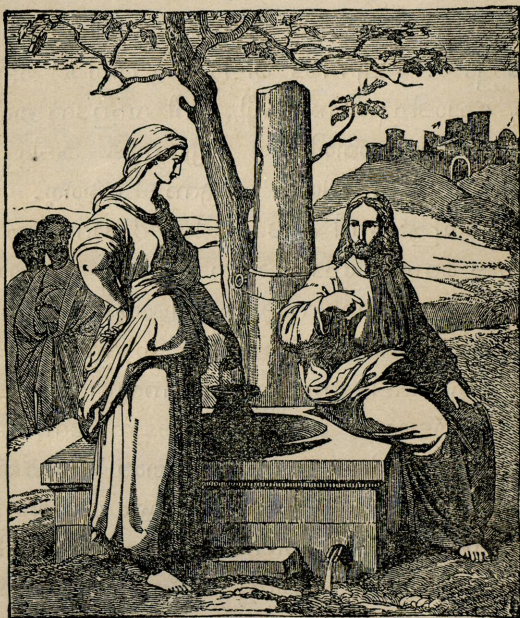
1. യരുശലേമിൽ പെസഹരപ്പെരുന്നാളിന്നു പോയിട്ടു യേശു മടങ്ങി ഗലീലയിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ

ശമയ്ക്കുരാജ്യത്തു സിക്കാർ പട്ടണസമീപത്തിങ്കൽ യാ
 കോബിന്റെ കിണററിന്നരികെ എത്തി വഴിനടപ്പി
 നാൽ ക്ഷീണിച്ചതുകൊണ്ടു അവിടെ ഇരുന്നു; ശി
 ച്യന്മാർ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ കൊള്ളുവാൻ അ
 ഞാടിക്കു പോയി.

അതിനിടയിൽ ഒരു സ്ത്രീ വെള്ളം കോരുവാൻ
 വന്നപ്പോൾ: “എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരിക” എന്നു
 യേശു ചോദിച്ചതിന്നു: സ്ത്രീ, “നീ യഹൂദൻ ആയി
 റിക്കു ശമയ്ക്കുരാജ്യത്തിലായ എന്നോടു കുടിപ്പാൻ
 ചോദിക്കുന്നതു എങ്ങിനേ?” എന്നു പറഞ്ഞു. അ
 പ്പോൾ യേശു: “നീ ദൈവത്തിന്റെ ദാനത്തെയും
 നിന്നോടു വെള്ളം ചോദിക്കുന്നവനെയും അറിഞ്ഞി
 തന്നെങ്കിൽ നീ അവനോടു ചോദിക്കയും അവൻ ജീ
 വനുള്ള വെള്ളം നിന്നക്കു തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.
 ഈ വെള്ളം കുടിക്കുന്നവന്നു പിന്നെയും ദാഹിക്കും.
 ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം കുടിക്കുന്നവന്നോ ഒരു
 നാളും ദാഹിക്കയില്ല” എന്നതിന്നു അവൾ: “കർത്താ
 വേ, ദാഹിക്കാതെയും ഇവിടെ വെള്ളം കോരുവാൻ
 വരാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ആ വെള്ളം എനിക്കു
 തരേണമേ” എന്നപേക്ഷിച്ചു.

2. അപ്പോൾ യേശു അവളോടു: “നിന്റെ ഭ
 ത്താവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരിക” എന്നു കല്പിച്ചു.
 സ്ത്രീ: “എനിക്കു ഭത്താവില്ല” എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു
 യേശു: “ശരി, നിന്നക്കു അഞ്ചു ഭത്താക്കന്മാർ ഉ
 ണ്ടായിരുന്നു ഇപ്പോഴത്തവൻ നിന്റെ ഭത്താവല്ല”
 എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം സ്ത്രീ: “കർത്താവേ, നീ
 ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. ഞങ്ങളെ

ളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ ശരിസീം മലയിൽ കുന്തി
ട്ടുവന്നു. നിങ്ങളോ കുന്തിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥലം യരുശ
ലേമിൽ ആകുന്നു എന്നു പറയുന്നു; സത്യം ഏതാ
കുന്നു"? എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ: “സത്യനമസ്കാരി

കൾ പിതാവിനെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും കു
ന്തിക്കുന്ന നാഴിക വരണം എന്നു വിശ്വസിക്കുക; ദൈ
വം ആത്മാവാകുന്നു, അവനെ കുന്തിക്കുന്നവർ
ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും കുന്തിക്കുകയും വേ
ണം” എന്നു യേശു പറഞ്ഞതു കേട്ടു: “മശിഹാ വ
രുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപദേശിക്കും”

എന്നു സ്രീ പറഞ്ഞതിന്നു: “നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ അവൻ തന്നെ” എന്നു യേശു അരുളിച്ചെയ്തു.

3. അതു കേട്ടപ്പോൾ സ്രീ കുടും വെച്ചു നഗരത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയി: “കിന്നറീന്റെ അരികിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു, ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതൊക്കെയും അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു; അവൻ മശിഹാ തന്നെയോ എന്നു വന്നു നോക്കുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ എല്ലാവരും വന്നു യേശുവിനെ കണ്ടുകരയ ദിവസം തങ്ങളോടു കൂട പാകേണ്ടതിന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു യേശു രണ്ടു ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു. അവന്റെ ഉപദേശം കേട്ടു പലരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു സ്രീയോടു: “ഇനി നിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ തന്നെ കേട്ടും ഇവൻ ലോകരക്ഷിതാവകുന്നു സത്യം എന്നറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു” എന്നു പറകയും ചെയ്തു.

വേദദാർശനം.

ജീവന്റെ അപ്പം ഞാൻ ആകുന്നു; എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവന്നു വിശക്കയില്ല; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു ഒരുനാളും ദാഹിക്കയും ഇല്ല. യോഹ. ൩, ൩൫.

വ. പേത്രന്റെ മീൻപിടിയും അപ്പൊസ്തലരെ നിശ്ചയിച്ചതും വെള്ളിക്കാതും.

(ലൂക്ക് ൫. ൧൩൦. മാർക്ക് ൩. ൧൪. മത്ത. ൧൭.)

1. യേശു ഒരു ദിവസം കപ്പൻമാർ പട്ടണത്തിൽ ഗലീല കടൽക്കരവെച്ച പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ വലിയ പുരുഷന്മാരും വന്നു ദൈവവചനം കേൾക്കാൻ തിരിക്കിത്തീരുകയെന്നതുകൊണ്ടു അവൻ കേവലം എന്ന പേത്രന്റെ തോണിയിൽ കയറി ഇരുന്നു ഉപദേശിച്ചു.

പ്രസംഗം തീർന്നപ്പോൾ അവൻ പത്രോസിനോടു: “നീ കഴത്തിലേക്കു നീക്കി വല വീശുക” എന്നു കല്പിച്ചു. “ഗുരോ, ഞങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവനും അധ്വാനിച്ചിട്ടും ഒന്നും കിട്ടിയില്ല എങ്കിലും നിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ഞാൻ വല ഇറക്കാം” എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; അങ്ങിനെ അവർ ചെൽക്കപ്പോൾ വലിയ മീൻകൂട്ടം വലയിൽ പെട്ടു അതു കീറിയായി. അപ്പോൾ മറ്റേ തോണിക്കാരായിരുന്ന യാക്കോബ് യോഹന്നാൻ എന്നവരെ വിളിച്ചു പടവു രണ്ടും ആഴമാറു മത്സ്യം നിറെക്കയും ചെയ്തു.

പത്രോസ് ഇതു കണ്ടു യേശുവിനെ കുന്ദിപ്പിട്ടു. “കർത്താവേ, ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യനാകുകൊണ്ടു എന്നെ വിട്ടുപോക” എന്നു പറഞ്ഞു. അവനും കൂടെയുള്ളവരെല്ലാവരും ഭ്രമിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ യേശു പത്രോസിനോടു: “ഭയപ്പെടേണ്ടാ, ഇനിമേൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും, എന്റെ പിന്നാലെ വരുവിൻ” എന്നു കല്പി

ച്ചു, അതു അവർ അനുസരിച്ചു തോണി കരമേലേറി സകലവും വിട്ടു യേശുവിന്റെ കൂടപ്പോയി.

2. പിന്നെ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ടു ആളുകളെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു, 'അയക്കപ്പെട്ടവർ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'അപ്പോസ്തലർ' എന്നസ്ഥാനപ്പേർ കൊടുക്കുകയും അന്നുമുതൽ കൂടെക്കൂടെ അവരെ പ്രസംഗിപ്പാൻ അയക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോസ്തലരുടെ പേരുകൾ ഇവയാകുന്നു. 1. ബെത്ത്സായിദാക്കാരനായ യോനാവിൻ മകൻ ശിമോൻ പത്രോസ്, 2. അവന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രയാവ്, 3. ബെത്ത്സായിദാക്കാരനായ സബദിയുടെ മകൻ യോഹന്നാൻ, 4. അവന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബ്, 5. ഫീലിപ്പോസ്, 6. ബത്താലൊമായി, 7. തോമാസ്, 8. ചുങ്കക്കാരനായ മത്തായി (ലേവി), 9. ചെറിയ യാക്കോബ്, 10. യൂദാ യാക്കോബ്, 11. കാനാക്കാരനായ ശിമോൻ, 12. യൂദാ ഇഷ്യായ്യാത്ത്.

3. കുറയ കാലം കഴിഞ്ഞാറെ യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു കൂട കപ്പനാലുംപട്ടണത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ തലപ്പണം വാങ്ങുന്നവർ വന്നു പത്രോസിനോടു: "നിങ്ങളുടെ ഗുരു തലപ്പണം തരുമോ" എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു "ഉവ്വു" എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. വീട്ടിലെത്തിയ ഉടനെ യേശു: "ശിമോനേ, നിന്നെക്കു എന്തു തോന്നുന്നു; രാജാക്കന്മാർ ആരോടാകുന്നു ചുങ്കവും വരിപ്പണവും വാങ്ങുന്നതു പുത്രന്മാരോടോ അന്യരോടോ" എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: "അന്യരോടു തന്നെ" എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു അതുകേട്ടിട്ടു: "എന്നാൽ പുത്രന്മാർ ഒഴിവുള്ളവരാകുന്നുവല്ലോ എ

ങ്കിലും അവർക്കു നീരസം വരാതിരിപ്പാൻ കടലിൽനിന്നു ഒരു മത്സ്യം വറെറടുക്കു; അതിന്റെ വായിൽ ഒരു വെള്ളിക്കാൾ കാണും, അതു എടുത്തു എനിക്കും നിനക്കും വേണ്ടി കൊടുക്കു” എന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

വേദോക്തം.

കൈസർക്കുളവ കൈസർക്കും ദൈവത്തിന്നുളവ ദൈവത്തിന്നും കൊടുപ്പിൻ. മത്തായി ൨൨, ൨൧.

൩. പച്ചതപ്രസംഗം.

(മത്താ. ൫ - ൭.)

പിന്നെ യേശു ഗലീലയിൽ ക്ഷൈയും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിക്കയും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തെ പ്രസംഗിക്കയും ജനങ്ങളുടെ സകല ദീനത്തെയും സകല വ്യാധിയെയും സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ പിന്നെ വളരേ ജനങ്ങൾ വരുന്നതു യേശു കണ്ടു ഒരു മലമേൽ കയറി ഇരുന്നശേഷം ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ വന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു:

1. “ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതാകുന്നു. ദുഃഖിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ആശ്വസിപ്പിക്കപ്പെടും. സൗമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും. നീതിക്കു വിശക്കയും ദാഹിക്കയും ചെയ്യുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ തൃപ്തന്മാരാകും. കരുണയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവ

കുടകണലഭിക്കും. ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ദൈവത്തെ കാണും. സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ദൈവത്തിന്റെ രൂപം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. നീതിനിമിത്തം ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതാകുന്നു. എന്റെ നിമിത്തം നിങ്ങളെ പഴിക്കയും പീഡിപ്പിക്കയും നിങ്ങളെ കൊണ്ടു എല്ലാ തിന്മയും കളവായി പറകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു.

2. നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു.— നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ.

3. ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ എങ്കിലും പ്രവാചകന്മാരെ എങ്കിലും നീക്കേണ്ടതിന്നു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കേണ്ടോ; നീക്കുവാൻ അല്ല, പൃത്തി വരുത്തുവാൻ അത്രേ ഞാൻ വന്നതു. ആമെൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും വരേ സകലവും നിവൃത്തിയാകുമ്പോളും ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒരു വള്ളി എങ്കിലും പൂള്ളി എങ്കിലും ഒരു പ്രകാരത്തിലും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല.

നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നവർക്കു നന്മ ചെയ്യിൻ; നിങ്ങളെ വലെക്കുന്നവ

കും ഹിംസിക്കുന്നവർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിൻ; സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു പുത്രരായി വരേണ്ടതിന്നു തന്നേ; അവൻ ദുഷ്ടന്മാരുടെ മേലും നല്ലവരുടെ മേലും തന്റെ സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കുകയും നീതിമാന്മാരുടെ മേലും നീതികെട്ടവരുടെമേലും മഴപെയ്യിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രതിഫലം ഉള്ളു? മൂക്കുകാരും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു പരിപൂർണ്ണൻ ആയിരിക്കുന്നതു പോലെ നിങ്ങളും പരിപൂർണ്ണന്മാർ ആകവിൻ!

4. മനുഷ്യരാൽ കാണപ്പെടേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ നീതിയെ അവർക്കു മുമ്പാകെ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചിൻ; അല്ലാത്തതാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ പക്കൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം ഇല്ല. നീ ഭിക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഭിക്ഷ രഹസ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ വലക്കെ ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു നിന്റെ ഇടക്കെ അറിയരുതു. രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിന്നെക്കു പ്രതിഫലം തരും.

5. നീ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ അറയിൽ കടന്നു വാതിൽ അടച്ചു രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കു; രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിന്നെക്കു പ്രതിഫലം തരും. പിന്നെ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുവേണ്ടി ജാതികളെ പോലെ ജല്പനം ചെയ്യരുതു. തങ്ങളുടെ അതിഭാഷണത്താൽ

കേൾക്കപ്പെടും എന്നല്ലോ അവർ നിന്നെക്കുന്നു. ആ കയാൽ അവരോടു തുല്യരാകരുതു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഈ വണ്ണം പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ:

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ; നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പോലേ ഭൂമിയിലും നടക്കേണമേ; ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന അപ്പം ഇന്നു തരേണമേ; ഞങ്ങളുടെ കടക്കാർക്കു ഞങ്ങളും വിട്ടുനതുപോലേ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ വിട്ടുതരേണമേ; ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്താതെ ദോഷത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കേണമേ; രാജ്യവും ശക്തിയും തേജസ്സും എന്നേക്കും നിന്നെക്കല്ലോ ആകുന്നു. ആമെൻ.

6. പുഴുവും തുരുമ്പും കെടുകയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കു നിക്ഷേപങ്ങളെ സ്വരൂപിക്കരുതു. പുഴുവും തുരുമ്പും കെടുകാതേയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കാതേയും ഇരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു നിക്ഷേപങ്ങളെ സ്വരൂപിച്ചുകൊൾവിൻ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിന്റെ നിക്ഷേപം എവിടെയോ അവിടെ നിന്റെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും.

എന്തു തിന്നും എന്തു കുടിക്കും എന്നു നിങ്ങളുടെ ജീവനായിക്കൊണ്ടും എന്തു ഉടുക്കും എന്നു ശരീരത്തിനായും വിചാരിച്ചുപുടരുതു; ആഹാരത്തെക്കാൾ ജീവനും ഉടുപ്പിനെക്കാൾ ശരീരവും വലുതല്ലയോ? ആകാശത്തിലേ പറവജാതികളെ നോക്കുവിൻ; അവ വി

തെക്കുന്നില്ല കൊയ്യുന്നതുമില്ല കളപ്പുരകളിൽ കൂട്ടിവെക്കുന്നതുമില്ല, എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു അവയെ പൂലത്തുന്നു; അവയെക്കാൾ നിങ്ങൾ ഏറവും വിശേഷതയുള്ളവരല്ലയോ?—ഉടുപ്പിനെ കുറിച്ചു വിചാരപ്പെടുന്നതും എന്തിനും? വയലിലേ താമരകൾ എങ്ങിനെ വളരുന്നു എന്നു നിരൂപിപ്പിൻ; അവ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല നൃപ്തനതുമില്ല; എന്നാൽ ശലോമോൻ തന്നെയും തന്റെ സകല മഹത്വത്തിലും ഇവയിൽ ഒന്നിനോളം ചമഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ ഇടുന്നതുമായ വയലിലേപുല്ലിനെ ദൈവം ഇപ്രകാരം ചമയിക്കുന്നെങ്കിൽ അല്പവിശ്വാസികളെ, നിങ്ങളെ എത്ര അധികം? മുമ്പെ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തെയും അവന്റെ നീതിയെയും അന്വേഷിപ്പിൻ, എന്നാൽ ഇവയും എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും.

7. നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വിധിക്കരുതു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ നിങ്ങളും വിധിക്കപ്പെടും; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളക്കപ്പെടും.—ആകയാൽ മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു എന്തെല്ലാം ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരം നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്യിൻ!

8. യാചിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തരപ്പെടും; അന്വേഷിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കപ്പെടും; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ യാചിക്കുന്നവൻ എല്ലാവന്നും ലഭി

ക്കുന്നു; അനേചക്ഷിണനവൻ കണ്ടെത്തുന്നു; മൃദുന വന്നു തുറക്കപ്പെടും. അല്ല മകൻ അപ്പം യാചിച്ചാൽ അവന്നു കല്ലു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളിൽ ആരുള്ളു? മീൻ യാചിച്ചാൽ അവന്നു പാമ്പിനെ കൊടുക്കുമോ? ആകയാൽ ദോഷികൾ ആകുന്ന നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നതിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു നന്മകളെ എത്ര അധികം കൊടുക്കും!

9. ഇടുക്കുവാതിലൂടെ അകത്തു പ്രവേശിപ്പിൻ എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നാശത്തിലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ വീതിയുള്ളതും വഴി വിശാലവും ആകുന്നു, അതിൽ കൂടി കടക്കുന്നവർ അനേകർ ആകുന്നു; ജീവങ്കലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ ഇടുക്കുവും വഴി ഞെരുക്കുവും ഉള്ളതാകുന്നു, അതിനെ കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കമത്രേ.

10. എന്നോടു കർത്താവേ, കർത്താവേ, എന്നു പറയുന്നവർ എല്ലാവരും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ മാത്രമേ പ്രവേശിക്കുകയുള്ളൂ. എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യുന്നവനെ ഒക്കയും തന്റെ ഭവനത്തെ പാറമേൽ പണിത ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോടു ഞാൻ തുല്യനാക്കും. വന്ദശചോരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറുകൾ അടിച്ചു ആ ഭവനത്തിന്മേൽ അലച്ചു. എന്നാൽ അതു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനം ഉള്ളതാകയാൽ വീണില്ല. ഈ എന്റെ വചനങ്ങളെ കേട്ടിട്ടു ചെയ്യാത്തവനോ തന്റെ ഭവ

നത്തെ മണലിന്മേൽ പണിത മൃഗമനുഷ്യനോടു തുല്യനാകും. വന്ദ്യ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറ്റുകൾ അടിച്ചു ആ ഭവനത്തിന്മേൽ അലച്ചു. അപ്പോൾ അതു വീണു അതിന്റെ വീഴ്ച ചലുതായിരുന്നു.

ഈ വചനങ്ങളെ യേശു പറഞ്ഞു തീർന്നപ്പോൾ: പുരുഷന്മാരങ്ങൾ അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ ശാസ്ത്രികളെപ്പോലെ അല്ല, അധികാരമുള്ളവനായിട്ടത്രേ അവൻ അവരോടു ഉപദേശിച്ചതു.

വേദോക്തം.

നിൻ ധർമ്മങ്ങളെ അതിശയങ്ങളെ നോക്കുവാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ തുറക്കുക. സങ്കീ. ൧൧൯, ൧൮.

൧൦. യേശു ദീനക്കാരെ സൗഖ്യപ്പെടുത്തുന്നതു.

(യോഹ. ൫. ൧൪. മാർക്ക് ൨. ൧൪. മത്താ. ൧൫.)

1. ബെത്തേസുയിലേ ദീനക്കാരൻ.

യരുശലേംസമീപത്തു ബെത്തേസു എന്ന ഒരു കൂട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിലെ വെള്ളം രോഗശാന്തിക്കു എത്രയും വിശേഷമായിരുന്നു. ദൈവശക്തിയാൽ ആ വെള്ളം കലങ്ങുമ്പോൾ ഏതൊരു രോഗി ആകുന്നു എന്നാമതു അതിൽ മുങ്ങുന്നതു അവന്നു സൗഖ്യം വരും. അവിടെ ധർമ്മിച്ചുവാൻ ദീനക്കാർക്കു വേണ്ടി എടുപ്പിച്ച അഞ്ചു മണ്ഡപങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അവയിൽ പല രോഗികൾ വെള്ളത്തിന്റെ ഇളക്കം കാത്തു കിടന്നിരുന്നു.

യേശു പെരുന്നാളിനായി യരുശലേമിൽ പോയപ്പോൾ ദീനക്കാരെ കാണാൻ ബെത്തേസൂയിൽ ചെന്നു മറ്റുപത്തു വർഷം രോഗിയായി കിടന്നൊരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു: സൌഖ്യമാവാൻ നിണക്കു മനസ്സുണ്ടോ” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: “കർത്താവേ, വെള്ളം ഇളക്കുമ്പോൾ എന്നെ കളത്തിൽ കൊണ്ടുവരൻ എന്നിങ്ങനെ ആരുമില്ല. പിന്നെ ഞാൻ തന്നെ ചെല്ലുമ്പോൾ മറ്റൊരാൾത്തന്നെ എന്നിങ്ങനെ വന്നായി വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ യേശു: “നീ എഴുന്നീറ്റു നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക” എന്നു കല്പിച്ചു ഉടനെ അവൻ സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു തന്റെ കിടക്ക എടുത്തുകൊണ്ടു നടന്നു.

2. ശതാധിപന്റെ വേലക്കാരൻ.

അക്കാലത്തു കപ്പൻഹുംപട്ടണത്തിൽ ഒരു രോമ ശതാധിപൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ പ്രിയനായ വേലക്കാരൻ ദീനം പിടിച്ചു മരിപ്പാറായപ്പോൾ അവനെ സൗഖ്യമാക്കേണമെന്നു അപേക്ഷിപ്പാൻ അവൻ ചില യഹൂദമുഖ്യസ്ഥന്മാരെ യേശുവിന്റെ അടുക്കെ അയച്ചു; അവർ യേശുവിനെ ചെന്നു കണ്ടു: “ശതാധിപൻ നമ്മുടെ ജനത്തെ സ്നേഹിച്ചു ഞങ്ങൾക്കൊരു പള്ളിയും തീർപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുകൊണ്ടു അവനെ വിചാരിച്ചു രോഗശാന്തി വരുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ അവൻ യോഗ്യനാകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു അവരോടു കൂട പോകുമ്പോൾ ശതാധിപൻ തന്റെ ഇഷ്ടന്മാരെ അയച്ചു പറഞ്ഞതു: “കർത്താവേ, നീ എന്റെ വീട്ടിൽ വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല, ഒരു വാക്കു കല്പിച്ചാൽ എന്റെ ബാല്യക്കാരനനു സൗഖ്യമാകും; ഞാനും അധികാരത്തിങ്കീഴിലുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ആകുന്നു; എന്റെ കീഴിലും പട്ടാളക്കാരന്മാരും; ഞാൻ ഒരുത്തനോടു ‘പോക’, എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പോകുന്നു; മറെറൊരുത്തനോടു ‘വരിക’ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ വരുന്നു; വേലക്കാരനോടു: ‘ഇതു ചെയ്യ’ എന്നു കല്പിച്ചാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു”.

യേശു അതു കേട്ടപ്പോൾ വിസ്മയിച്ചു തിരിഞ്ഞു ജനങ്ങളെ നോക്കി: “ഇങ്ങിനെയുള്ള വിശ്വാസം ഞാൻ ഇസ്രായേലിൽ പോലും കണ്ടിട്ടില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു, അയച്ചവരോടു: “പോകവിൻ, വിശ്വാസപ്രകാരം ഭവിക്കട്ടേ” എന്നു അരുളി. പിന്നെ അവർ

വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ രോഗി സൗഖ്യത്തോടെ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു.

3. പക്ഷവാതക്കാരൻ

യേശു വീണ്ടും കപ്പനുള്ളിലേക്കു യാത്രയായി ഒരു വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു സുവിശേഷം പ്ര

സംഗീഷമ്പോൾ ഒരു വലിയ പൂതച്ചാരം വീട്ടിന്റെ അകത്തും പുറത്തും വന്നു കൂടി. അപ്പോൾ ചില

ആളുകൾ ഒരു പക്ഷവാതക്കാരനെ എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു അവന്റെ മുമ്പാകെ വെപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. പുരുഷാരം നിമിത്തം വാതിൽ കടന്നു അകത്തു ചെല്ലുവാൻ പാടില്ലായ്കൊണ്ടു വീട്ടിന്മേൽ കയറി മച്ചുപൊളിച്ചു അവനെ യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഇറക്കി. യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടപ്പോൾ അവനോടു: “മകനേ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എഴുന്നീറ്റു നിന്റെ കിടപ്പു എടുത്തു വീട്ടിൽ പോക” എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു ഉടനെ പക്ഷവാതക്കാരൻ എഴുന്നീറ്റു കിടപ്പു എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു പോയതു കണ്ടിട്ടു പലരും വിസ്മയിച്ചു; “നാം ഇന്നു അപൂർവ്വകാര്യം കണ്ടു” എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കയും ചെയ്തു.

4. പത്തു കുഷുരോഗികൾ.

യേശു ഒരിക്കൽ യരുശലേമിലേക്കു യാത്രയായി. ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുന്നേരം പത്തു കുഷുരോഗികൾ അവനെ കണ്ടു അകലേ നിന്നുകൊണ്ടു: “യേശുനായകാ, ഞങ്ങളോടു ദയയുണ്ടാകേണമേ” എന്നു ശബ്ദം ഉയർത്തി പറഞ്ഞു. യേശു അവരെ നോക്കി: “നിങ്ങൾ പോയി പുരോഹിതന്മാർക്കു നിങ്ങളെ കാണിപ്പിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ പോകുന്ന വഴിയിൽ വെച്ചു തന്നെ ശുദ്ധരായ്കുന്നു.

അവരിൽ ഒരുവൻ തനിക്കു സൌഖ്യം വന്നു എന്നു കണ്ടു മടങ്ങി ചെന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ ദൈവത്തെ തേജസ്കരിച്ചും കൊണ്ടു, യേശുവിന്റെ കാല്ല്ക്കൽ കവിണുവീണു ഉപചാരം പറഞ്ഞു; അവനോ

ശമയ്ക്കുക്കാരൻ ആയിരുന്നു. അതു കണ്ടപ്പോൾ: “പത്തുപേർ ശുദ്ധരായില്ലയോ? ഒമ്പതു പേർ എവിടേ? ഈ അന്യജാതിക്കാരനല്ലാതെ ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുപ്പാൻ വേറെ ആരും തിരിച്ചു വന്നില്ലയോ എന്നു യേശു വ്യസനത്തോടെ ചോദിച്ചു”. പിന്നെ അവനോടു “ഏഴുനീറു പോയ്ക്കൊൾക, നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞു.

5. കനാനു സ്ത്രീ.

യേശു തുർ സീദോൻ എന്ന അംശങ്ങളിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി. ആ ദിക്കിൽനിന്നു കനാനുകാരത്തിയായ ഒരു സ്ത്രീ വന്നു അവനോടു: “ദാവീദ് പുത്ര, കർത്താവേ, എന്നോടു കനിവു തോന്നേണമേ! എന്റെ മകൾക്കു ഭൂതോപദ്രവം കുറിയ്ക്കുവാനായിട്ടു ഉണ്ടു” എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവളോടു അവൻ ഉത്തരം ഒന്നും മിണ്ടാഞ്ഞപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവോടു അവൾക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചു. യേശു; “ഇസ്രായേൽഗൃഹത്തിലേ കാണാതെ പോയ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കു അല്ലാതെ ഞാൻ അയക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.

എന്നാറെ അവൾ: “കർത്താവേ, എന്നെ തുണക്കേണമേ” എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ കമ്പിട്ടപ്പോൾ അവൻ: “മക്കളുടെ അപ്പം എടുത്തു നായ്ക്കുട്ടികൾക്കു ഇടുകൊടുക്കുന്നതു നന്നല്ല” എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു അവൾ: “അതേ കർത്താവേ, നായ്ക്കുട്ടികളും ഉടയവരുടെ മേശയിൽനിന്നു വാഴുന്ന നൂറുകൾക്കു തിന്നുന്നുവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു ഉത്തര

മായി: “സ്രീയേ, നിന്റെ വിശ്വാസം വലിയതു; നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ ഭവിക്കട്ടെ” എന്നു അവളോടു പറഞ്ഞു; ആ നാഴികക്കു അവളുടെ മകൾക്കു സൗഖ്യം വന്നു.

വേദോക്തം.

ഞെരുക്കനുള്ളിൽ എന്നെ വിളിക്ക, ഞാൻ നിന്നെ ഉദ്ധരിക്കും; നീ എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. സങ്കീർത്തനം ൫൦, ൧൫.

൧൧. യേശു മരിച്ചുവരെ ഉയിർപ്പിച്ചതു.

(ലൂക്ക് ൭. ൮.)

1. വിധവയുടെ മകൻ.

അതിന്റെ ശേഷം യേശു ശിഷ്യന്മാരോടും വലിയ ജനസംഘത്തോടും കൂട യാത്രയായി നയിൻ പട്ടണസമീപത്തെത്തിയപ്പോൾ കുറെ ആളുകൾ മരിച്ചുപോയ ഒരു ബാല്യക്കാരനെ കഴിച്ചിടുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതു കണ്ടു. ആ ബാല്യക്കാരൻ ഒരു വിധവയുടെ ഏകമകനായിരുന്നു. ആ അമ്മയുടെ മറ്റൊരു ദുഃഖം കണ്ടപ്പോൾ കർത്താവു മനസ്സിലിഞ്ഞു അവളോടു: “കരയേണ്ടാ” എന്നു പറഞ്ഞു; അപ്പോൾ ശവം എടുത്തവർ നിന്നു, യേശു പ്രേതമഞ്ചം തൊട്ടു “ബാല്യക്കാരാ, ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു, എഴുന്നീല്ക്കൂ” എന്നു പറഞ്ഞ ഉടനേ മരിച്ചവൻ എഴുന്നീറു ഇരുന്നു സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി. യേശു അവനെ മാതാവിന്നു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ജനങ്ങൾ വളരെ ഭയപ്പെട്ടു: “ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സന്ദ

രിച്ചു വലിയ പ്രവാചകനെ അയച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

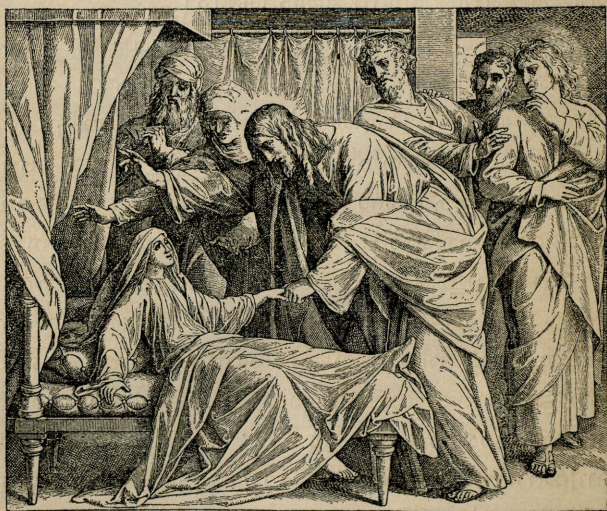
2. യായിറോസിന്റെ മകൾ.

പിന്നേ യേശു ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യായിറോസ് എന്ന പള്ളിപ്രമാണി വന്നു അവനെ കമ്പിട്ടു: “ഗുരോ, പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ള എന്റെ ഏകപുത്രി രോഗം പിടിച്ചു മരിപ്പാനായിരിക്കുകൊണ്ടു ദയ വിചാരിച്ചു വന്നു അവളെ സൗഖ്യമാക്കേണം” എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.

യേശു അവനോടു കൂട പോകുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ അവനെ തിരിക്കി. ആ കൂട്ടത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു വാർഷികത്തിന്റെ രക്തസ്രാവത്തിന്റെ ചികിത്സക്കായിട്ടു ധനമൊക്കെയും വെറുതേ ചിലവിട്ടു ഒരു സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ യേശുവിന്റെ അവസ്ഥ കേട്ടു വന്നു അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊണ്ടൽ പിന്നിൽനിന്നു തൊട്ടു. ഉടനേ അവളുടെ സ്രാവം ശമിച്ചു. അപ്പോൾ യേശു: “എന്നെ തൊട്ടതാർ” എന്നു ചോദിച്ചു. ശിഷ്യന്മാർ: “പുരുഷാരം നിന്നെ തിരിക്കിവരുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ തൊട്ടതാരെന്നു ചോദിപ്പാൻ സംഗതി ഇല്ലല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ യേശു: “അപ്രകാരമല്ല, എന്നിൽനിന്നു ഒരു ശക്തി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ഒരാൾ എന്നെ തൊട്ടിട്ടുണ്ടു” എന്നു പറഞ്ഞു. കാര്യം ഇനി മറെച്ചുവെപ്പാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു കണ്ടു ആ സ്ത്രീ വിറെച്ചുകൊണ്ടു യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു സകലത്തെയും അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ: “മകളേ, ധൈര്യമായിരിക്ക, നി

ന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു; സമാധാനത്തോടെ പോക" എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇങ്ങിനെ പറയുമ്പോൾ തന്നെ പ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു ഓടൽ വന്നു: "നിന്റെ മകൾ മരിച്ചു പോയി, ഗൃഹവിനെ അസഹ്യപ്പെടുത്തേണ്ട" എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അതു കേട്ടു യായിരോസിനോടു: "ഭയപ്പെടേണ്ട, വിശ്വസിക്കു മാത്രം ചെയ്യൂ" എന്നു പറഞ്ഞു, വീട്ടിലേക്കു ചെന്നു. എല്ലാവരും അവളെ കരിച്ചു കരഞ്ഞു മുറയിടുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ: "നിങ്ങൾ

കരയേണ്ട; അവൾ മരിച്ചിട്ടില്ല ഉറങ്ങുകയാകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും അവൾ മരിച്ചുപോയി എന്നു അവർ അറികയാൽ അവനെ പരിഹസിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ പത്രോസിനെയും യോഹന്നാനെ

യും യാക്കോബിനെയും അവളുടെ മാതാപിതാക്കളും
രെയും ഒഴികെ എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി, കുട്ടിയുടെ
കൈ പിടിച്ചു: “ബാലേ, എഴുന്നീല്ക്കൂ” എന്നു കല്പിച്ച
ഉടനേ അവളുടെ ആത്മാവു തിരിച്ചു വന്നു അവൾ
എഴുന്നീല്ക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നേ അവൾക്കു ഭക്ഷണം
കൊടുപ്പാൻ അവൻ കല്പിച്ചു.

വേദോക്തം.

യേശുക്രിസ്തു ഇപ്പോൾ മരണത്തെ നീക്കി, സുവിശേഷംകൊണ്ടു
ജീവനെയും കെടായയെയും വിളങ്ങിച്ചു. ൨ തിമോ. ൧, ൧൦.

൧൧. സ്താപകനായ യോഹന്നാന്റെ മരണം.

(മത്തായി ൧൧. ൧൪.)

1. ഹെരോദാരാജാവു അനുജനായ ഫീലിപ്പൊ
സിന്റെ ഭാര്യയായ ഹെരോദ്രയെ അന്യായമായി
പരിഗ്രഹിച്ചതു നിമിത്തം സ്താപകനായ യോഹ
ന്നാൻ രാജാവിനെ ശാസിച്ചു. അതുകൊണ്ടു ഹേ
രോദാ കോപിച്ചു അവനെ തടവിൽ ആക്കി. ഹെ
രോദ്രയോ അവനെ കൊല്ലുവാൻ തഞ്ചം അന്വേ
ഷിച്ചു.

2. പിന്നേ യോഹന്നാൻ തടവിൽവെച്ചു ക്രിസ്തു
വിന്റെ ക്രിയകളെ കേട്ടിട്ടു: “വരുവാനുള്ളവൻ നീ
യോ, ഞങ്ങൾ മറെറാവനെ കാത്തിരിക്കുകയോ” എ
ന്നു അവനോടു ചോദിച്ചാൻ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ പറ
ഞ്ഞയച്ചു. യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
“നിങ്ങൾ കേൾക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നവ

യോഹന്നാനോടു ചെന്നു അറിയിപ്പിൻ. കുരുടർ കാണുന്നു, മുടന്തർ നടക്കുന്നു, കഷ്ടരോഗികൾ ശുദ്ധ രാജ്യമയ്യുന്നു, ചെവിടർ കേൾക്കുന്നു, മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നു, ദരിദ്രർക്കു സുവിശേഷം അറിയിക്കപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ എങ്കൽ ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ”.

3. പിന്നെ രാജാവു തന്റെ ജനനദിവസത്തിൽ പ്രഭൃക്കൾക്കും മന്ത്രികൾക്കും സേനാപതികൾക്കും പ്രമാണികൾക്കും അത്താഴം കഴിക്കുമ്പോൾ ഹെരോദിയുടെ മകൾ രാജസന്നിധിയിങ്കൽനിന്നു നൃത്തം ചെയ്തു, രാജാവിനെയും വിരുന്നുകാരെയും പ്രസാദിപ്പിച്ചതു കൊണ്ടു രാജാവു അവളോടു: “നിന്നെക്കു ഇഷ്ടമായതു ചോദിക്ക, രാജ്യത്തിന്റെ പകുതിയോളം ആയാലും തരാം” എന്നു സത്യം ചെയ്തു.

അവൾ മാതാവോടു: “ഞാൻ എന്തു അപേക്ഷിക്കേണ്ടു” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ: “യോഹന്നാന്റെ തല ഒരു തളികയിൽ വെച്ചു തരേണം” എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം മകൾ രാജാവോടു അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവൻ വളരേ വിഷാദിച്ചു എങ്കിലും ആണയേയും വിരുന്നുകാരേയും വിചാരിച്ചു അവളുടെ അപേക്ഷ തള്ളിക്കളവാൻ അവന്നു മനസ്സില്ലാഞ്ഞു. ഉടനെ യോഹന്നാന്റെ തലയെ വെട്ടിച്ചുകൊണ്ടു വരുത്തി ബാലക്കു കൊടുപ്പിച്ചു അവൾ മാതാവിന്നും കൊടുത്തു.

സ്നാപകന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ശവം എടുത്തു കല്ലറയിൽ അടക്കം ചെയ്തു വർത്തമാനം യേശുവോടു അറിയിക്കയും ചെയ്തു.

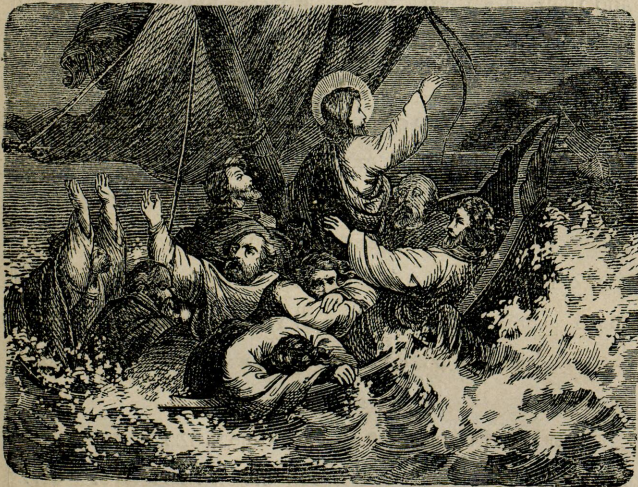
വേദദർശനം.

കർത്താവിൽ ചാകുന്ന മൃതന്മാർ ഇന്നു മുതൽ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അതേ, അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽനിന്നു ആശ്ചര്യമനുഭവിക്കുന്നതിന്നു തന്നേ; അവരുടെ ക്രിയകൾ അവർക്കു പിഞ്ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. വെളി. ൧൪, ൧൩.

൧൩. യേശു ചെയ്ത അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾ.
(തുടർച്ച.)

(മത്തായി ൮. ൧൪. മാർക്ക് ൩. യോഹ. ൩.)

1. യേശു ഒരു ദിവസം ശിശ്യന്മാരോടു കൂടി ഒരു പടവിൽ കയറി, സരസ്സിന്റെ അകരകൾ യാത്രയായി. അവർ വലിച്ചു കരവിട്ടു കര റൂറം പോയി

യേശു അമരത്തു ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ കടലിൽ വലിയ കാളം ഉണ്ടായി. പടകിൽ തിര

റന്നു വീണു, അതു മുങ്ങുമാറായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ വളരെ ഭയപ്പെട്ടു: “ഗുരോ, ഗുരോ, ഞങ്ങൾ നശിപ്പാറായിരിക്കുന്നു, ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണമേ” എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ഉണർത്തി. അവൻ എഴുന്നീറ്റു: “അല്ലവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ എന്തിന്നു ഭയപ്പെടുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു കാറ്റിനെയും കടലിനെയും ശാസിച്ചു, ഉടനെ മഹാശാന്തത ഉണ്ടായി. അതു കണ്ടിട്ടു കൂടെയുള്ളവർ വിസ്മയിച്ചു “കാറ്റും കടലും കൂടി ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നു; ഇവനാരാകുന്നു” എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.

അതിന്റെ ശേഷം അവർ അക്കരെ ഗദരദേശത്തിൽ എത്തി. പിശാചു ബാധിച്ച രണ്ടു ആളുകൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശു അവരെ സൗഖ്യമാക്കി. പിന്നെ സരസ്സു കടന്നു കപ്പൻഘാതിലേക്കു മടങ്ങിവരികയും ചെയ്തു.

2. പിന്നെ യേശു സരസ്സു കടന്നു ഒരു വനത്തിൽ പോയിരുന്നപ്പോൾ ജനങ്ങൾ പല ദിക്കിൽനിന്നു വന്നു തന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ: “ഇവർ ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെ പോലെ ഇരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു അവരെക്കുറിച്ച് മനസ്സലിഞ്ഞു അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ദീനക്കാരെ സൗഖ്യമാക്കുകയും ദൈവരാജ്യസുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കൽ ചെന്നു: “ഈ സ്ഥലം മരുഭൂമി ആകുന്നുവല്ലോ. നേരവും വൈകി. പുരുഷന്മാരങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചെന്നു തങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊള്ളേണ്ടതിന്നു

അവരെ പറഞ്ഞയക്കേണം” എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു: “നിങ്ങൾ തന്നെ ഇവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ” എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ: “ഇത്രയും പണത്തിന്നു അപ്പം വാങ്ങിയാൽ തന്നെയും ഓരോരുത്തന്നു അല്പം കൊടുപ്പാൻ ഉണ്ടാകയില്ല; ഇവിടെ അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു ചെറിയ മീനും മാത്രമേയുള്ളൂ” എന്നറിയിച്ചു. യേശുവോ അവരെ പൂർണ്ണമായി ഇരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അവർ നൂറും അമ്പതുമായിട്ടു നിരനിരയായി ഇരിക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ യേശു അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും വാങ്ങി സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു, അപ്പങ്ങളെ നറുക്കി ശിഷ്യന്മാരുടെ പക്കൽ കൊടുത്തു, അവർ ജനങ്ങൾക്കും കൊടുത്തു. എല്ലാവരും

ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തനായി; കർത്താവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം കഷണങ്ങളെ ക്ഷയം കൂട്ടി. അതു പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട നിറച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തനായവരുടെ എണ്ണം സ്ത്രീകളും ചൈതങ്ങളും ഒഴികേ അയ്യായിരം ആയിരുന്നു.

യേശു ചെയ്ത അടയാളം കണ്ടവർ! “ലോകത്തിൽ വരുവാനുള്ള പ്രവാചകൻ ഇവനാകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ രാജാവാക്കേണ്ടതിന്നു അവർ വന്നു തന്നെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോവാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും തനിച്ചു മലയിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്തു.

3. സന്ധ്യ ആയപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ അകരേ പോവാനായിട്ടു ഒരു പടവിൽ കയറി വലിച്ചപ്പോൾ കൊടുങ്കാറ്റു അടിച്ചു കടലിൽ വലിയ കാളം ഉണ്ടായി. യേശു അവരോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമത്തിൽ യേശു കടലിന്മേൽ നടന്നു വരുന്നതു ശിഷ്യന്മാർ കണ്ടു ഒരു ഭൂതത്തിന്റെ വരവാകുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു ഭയപ്പെട്ടു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ യേശു അവരോടു: “ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു, പേടിക്കേണ്ട” എന്നു പറഞ്ഞു. “കർത്താവേ, നീ ആകുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ നിന്റെ അടുക്കൽ വരേണ്ടതിന്നു കല്പിക്കേണം” എന്നു പത്രോസ് പറഞ്ഞതിന്നു: “വരിക” എന്നു യേശു കല്പിച്ചു. അവൻ പടവിൽനിന്നിറങ്ങി വെള്ളത്തിന്മേൽ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു വലിയ കാറ്റു വരുന്നതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു മുങ്ങുമാറായി: “കർത്താവേ, എന്നെ രക്ഷിക്ക” എന്നു വിളിച്ചു. ഉടനെ യേശു കൈ

നീട്ടി അവനെ പിടിച്ചു: “അല്ലവിശ്വാസിയേ, നീ എന്തിന്നു സംശയിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞു അവനോടു

കൂട പടവിൽ കയറിയ ഉടനെ കാരറ്റു ശമിച്ചു. പടവിൽ ഉള്ളവർ: “നീ ദൈവപുത്രൻ ആകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ വന്ദിക്കയും ചെയ്തു.

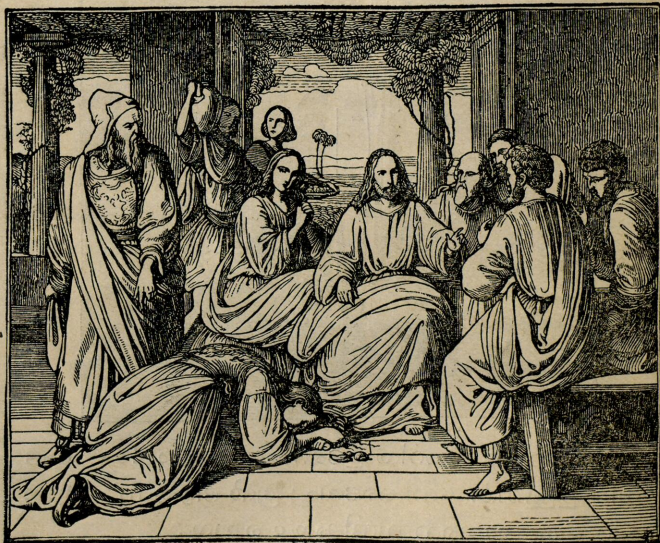
വേദോക്തം.

എല്ലാവരുടെ കണ്ണുകളും നിന്നെ പാർത്തിരിക്കുന്നു, നീയും തത്സമയത്തു താന്താന്റെ രീതി അവകുട നല്ലുന്നു; തൃക്കൈയെ നീ തുറന്നു എല്ലാ ജീവികൾ പ്രസാദമുപേക്ഷി വരുത്തുന്നു. സങ്കീ. ൧൪൫, ൧൫. ൧൬.

൧൪. മഹാപാപയായ സ്ത്രീയുടെയും സകാലയുടെയും മാനസാന്തരം.

(ലൂക്ക് ൭. ൧൯.)

1. പിന്നെ ശിമോൻ എന്നൊരു പരീശന്റെ വീട്ടിൽ യേശു ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ആ നഗരത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ കേട്ടു ഒരു ഭരണി പരിമളതൈലം കൊണ്ടുവന്നു പിറകിൽ അവന്റെ കാല്ക്കൽ കരഞ്ഞു നിന്നു കണ്ണുനീർകൊണ്ടു അവന്റെ കാലുകളെ

നന്നെച്ചതുടങ്ങി. പിന്നെ തലമുടികൊണ്ടു തുടച്ച കാലുകളെ ചുംബിച്ചു തൈലം പൂശി.

അപ്പോൾ പരീശൻ: “ഇവൻ പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവളെ മഹാപാപയെന്നറിഞ്ഞു

തന്നെ തൊടുവാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ലയായിരുന്നു” എന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ വിചാരം യേശു അറിഞ്ഞു: “ശിമോനേ, ഒരു ധനവാനു രണ്ടു കടകാരങ്ങളായിരുന്നു. ഒന്നാമൻ അഞ്ഞൂറു പണവും രണ്ടാമൻ അമ്പതു പണവും കൊടുപ്പാനുണ്ടായിരുന്നു. വീടുവാൻ അവർക്കു വകയില്ലായ്കൊണ്ടു അവൻ ഇരുവർക്കും ഇളച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ ഇരുവരിൽ ആർ അവനെ അധികം സ്നേഹിക്കും?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ: “അധികം ഇളച്ചു കിട്ടിയവൻ” എന്നു ശിമോൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; അതിനു യേശു: “നീ പറഞ്ഞതു സത്യം” എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം സ്രീയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പരീശനോടു: “ഇവളെ കാണുന്നുവോ? ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ എന്റെ കാൽ കഴുകേണ്ടതിന്നു നീ എന്നിങ്ങനെ വെള്ളം തന്നില്ല, ഇവളോ കണ്ണുനീർകൊണ്ടു കാൽ കഴുകി, തലമുടികൊണ്ടു തുവർത്തി; നീ എന്നിങ്ങനെ ചുഞ്ചനം തന്നില്ല, ഇവളോ ഇടവിടാതെ എന്റെ കാലുകളെ ചുഞ്ചിച്ചു; നീ എണ്ണകൊണ്ടു എന്റെ തല പൂശിയില്ല, ഇവളോ പരിമളതൈലംകൊണ്ടു എന്റെ കാലുകളെ പൂശി. ഇവളുടെ അനേകം പാപങ്ങളെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു ഇവൾ അധികം സ്നേഹിക്കുന്നു; അല്പം ക്ഷമ ലഭിച്ചവൻ അല്പം സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ സ്രീയോടു: “നിന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു സമാധാനത്തോടെ പോക” എന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

2. യേശു യരുശലേമിലേക്കുള്ള ഒടുക്കത്തേ യാത്ര

യിൽ യറിമോപട്ടണത്തിൽ കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ ചുങ്കക്കാരിൽ ഒരു പ്രമാണിയും ധനവാനുമായ സക്കായി അവനെ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും താൻ ചെറിയവൻ ആകകൊണ്ടു പുരുഷാരം നിമിത്തം കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ടു അവൻ മുമ്പോട്ടു കാടി വഴി സമീപമുള്ള ഒരു കാട്ടത്തിച്ചു ക്ഷത്തിന്മേൽ കയറിയിരുന്നു.

യേശു ആ സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ മേല്പെട്ടു നോക്കി അവനെ കണ്ടു: “സക്കായിയേ, നീ വേഗം ഇറങ്ങിവാ, ഞാൻ ഇന്നു നിന്റെ വീട്ടിൽ പാക്കേണ്ടതാകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു; അവനും ബദ്ധപ്പെട്ടു ഇറങ്ങിവന്നു സന്തോഷത്തോടെ അവനെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ടു.

ഇതു കണ്ടവർ: “അവൻ പാപിയായ മനുഷ്യനോടു കൂടെ പാറ്റാൻ പോയി” എന്നു ദുഷിച്ചു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ സക്കായി: “കർത്താവേ, എന്റെ ദ്രവ്യങ്ങളിൽ പകുതി ഞാൻ ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുന്നു; വല്ലതും ചതിവായി വാങ്ങിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആയതിൽ നാലിരട്ടി തിരികേ കൊടുക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ യേശു: “ഇവനും അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രനാകകൊണ്ടു ഇന്നു ഈ വീട്ടിന്നു രക്ഷ ഉണ്ടായി; കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞു രക്ഷിച്ചാൻ അല്ലോ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നതു” എന്നു പറഞ്ഞു.

വേദോക്തം.

ഒരുത്തരും നശിച്ചുപോകാതെ എല്ലാവരും മാനസാന്തരത്തിലേക്കു വരുവാൻ ദൈവം ഇച്ഛിക്കുന്നു. ൨ പേത്ര. ൩, ൯.

൧൫. ദൈവരാജ്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള ഏഴുപമകൾ

(ലൂക്ക് ൮. മത്തായി ൧൩. മാർക്ക് ൪.)

യേശു ഒരു ദിവസം ഗലീലകടലൂരയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നതുകൊണ്ടു അവൻ ഒരു പടവിൽ കയറി ഇരുന്നു ഉപമകളാൽ അവരെ ഉപദേശിച്ചതാവിതു:

1 “ഒരു കൃഷിക്കാരൻ വിതെക്കുമ്പോൾ ചില വിത്തുകൾ വഴിയരികേ വീണു പക്ഷികൾ വന്നു

അവനെ തിന്നു കളഞ്ഞു. ചിലതു ഏറെ മണ്ണില്ലാത്ത പാറസ്ഥലത്തു വീണു, ക്ഷണത്തിൽ മുളച്ചു എങ്കിലും വേർ താഴുവാൻ തരമില്ലായ്കയാൽ സൂര്യന്റെ ചൂടു തട്ടിയപ്പോൾ അതു ഉണങ്ങിപ്പോയി. ചിലതു മുളകളിൽ വീണു, മുളകൾ മുളച്ചു വള

ന്നു അതിനെ ഞ്ഞെരക്കിക്കളഞ്ഞു. ചിലതു നല്ലുനിലത്തിൽ വീണു മുളച്ചു ചിലതു മുപ്പതും ചിലതു അറുപതും മറ്റു ചിലതു നൂറും മേനിയായി വിളഞ്ഞു. കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു.

ചിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ ഇതിന്റെ പൊരുൾ എന്തു എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ അവരോടു: “വിത്തു ദൈവവചനമാകുന്നു; ചിലർ ഈ വചനം കേട്ടു ഉടനെ പിശാചു: അവർ വിശ്വസിച്ചു രക്ഷ പ്രാപിക്കാതെ എന്നു ചെച്ചു അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വീണിട്ടുള്ള വചനം എടുത്തുകളയുന്നു. ഇതു വഴിയരികെയുള്ള നിലത്തിന്നു തുല്യമായ ഹൃദയം ഉള്ളവരുടെ അവസ്ഥ. ചിലർ വചനം കേട്ടു ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. വചനം നിമിത്തം ഞ്ഞെരക്കുമോ ഉപദ്രവമോ ഉണ്ടായാലോ ആന്തരത്തിൽ വേരില്ലാത്ത ക്ഷണികന്മാരാകകൊണ്ടു അവർ വേഗത്തിൽ ഇടറി ചിൻവാങ്ങിക്കളയുന്നു. ഇതു പാറപ്രദേശത്തിന്നു തുല്യമായ ഹൃദയം ഉള്ളവരുടെ അവസ്ഥ. ചിലർ വചനം കേട്ടശേഷം ചിന്തകളാലും ധനത്താലും സംസാരഭോഗങ്ങളാലും ഞ്ഞെരങ്ങി ഫലംകൊയ്ക്കാതിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയാകുന്നു മുളുകൾ ഉള്ള നിലത്തിന്നു തുല്യമായ ഹൃദയം ഉള്ളവരുടെ അവസ്ഥ. ചിന്നെ വചനം കേട്ടു ഗ്രഹിച്ചു നല്ല മനസ്സിൽ ചെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നവർ നല്ല നിലത്തിലേ വിതക്കു തുല്യന്മാരാകുന്നു. അവർ ക്ഷാന്തിയോടെ നൂറു മേനിയോളം ഫലംകൊയ്ക്കുന്നു.

2. സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ വയലിൽ നല്ലവിത്തു

വിതച്ച ഒരു മനുഷ്യനോടു തുല്യമാകുന്നു. എല്ലാവരും ഉറങ്ങുമ്പോൾ ശത്രു വന്നു കോതമ്പിൻ ഇടയിൽ കളി വിതച്ചു പോയ്ക്കളഞ്ഞു; ഞാറു വളർന്നു കതിരായപ്പോൾ കളയും കാണപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ പണിക്കാർ യജമാനന്റെ അരികേ ചെന്നു: “യജമാനനേ, നിന്റെ വയലിൽ നല്ല വിത്തല്ലയോ വിതച്ചുതു; പിന്നെ അതിൽ കള എവിടെനിന്നു വന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: “ശത്രു ഇതു ചെയ്തു” എന്നു പറഞ്ഞു. “അവനെ പഠിച്ചുകളയട്ടെ” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ യജമാനൻ പറഞ്ഞു: “കള പഠിക്കുമ്പോൾ പക്ഷേ ഞാറുംകൂടേ പൊരിഞ്ഞു പോകും; രണ്ടും കൂട കൊയ്തോളം വളരട്ടെ. കൊയ്ത കാലത്തു ഞാൻ മൂരുന്നവരോടു: മുൻപെ കള പഠിച്ചു കേൾക്കുന്നവനായി കെട്ടുകളായി കെട്ടുവിൻ എന്നും കോതമ്പം കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടുവിൻ എന്നും കല്പിക്കും”.

എന്നതു കേട്ടിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ: “വയലിലെ കളയുടെ ഈ ഉപമ ഞങ്ങൾക്കു തെളിയിച്ചു തരേണം” എന്നപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവൻ അവരോടുപറഞ്ഞു: “നല്ല വിത്തു വിതക്കുന്നവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ ആകുന്നു. വയൽ ലോകവും നല്ല വിത്തു രാജ്യത്തിന്റെ മക്കളും കള ദുഷ്ടന്റെ മക്കളും കള വിതച്ച ശത്രു പിശാചും കൊയ്ത കാലം ലോകാവസാനവും കൊയ്ത കാർ ദൈവദൂതന്മാരും ആകുന്നു. കളയെ അഗ്നിയ്ക്കൽ ഇട്ടു ചുടിക്കുന്നപ്രകാരം ലോകാവസാനത്തിങ്കൽ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു അവർ അവന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു എല്ലാ ഇടയ്കളെയും അധർമ്മം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരെയും കൂട്ടി തീച്ചു

ഉയിൽ ഇട്ടുകുളയും; അവിടെ കറച്ചുലും പല്ലു കടിയും ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ നീതിമാന്മാർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ സൂര്യനെപോലെ പ്രകാശിക്കും. കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ”.

3. “സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു കടുക്കിന്മണിയോടു സമാകുന്നു. അതു ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ വയലിൽ വിതച്ചു. അതു സകല വിത്തുകളിലും ചെറിയതാകുന്നെങ്കിലും അതു വളർന്നു പക്ഷികൾ കൊമ്പുകളിൽ വസിപ്പാറുന്നവണ്ണം ഒരു മരമായിത്തീരുന്നു”.

4. “സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പൂളിച്ചുമാവോടു സദൃശമാകുന്നു; ഒരു സ്ത്രീ അതു എടുത്തു മൂന്നുപറമാവിൽ സകലവും പൂളിക്കുവോളം അടക്കി വെച്ചു”.

5. “സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു നിലത്തു ഒളിച്ചുവെച്ചു നിക്ഷേപത്തോടു തുല്യമാകുന്നു. ആയതിനെ ഒരു മനുഷ്യൻ കണ്ടു മറെച്ചിട്ടു സന്തോഷത്തോടെ പോയി സകലവും വിററു ആ നിലം വാങ്ങി”.

6. “പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നല്ല മുത്തുകളെ അന്വേഷിക്കുന്ന വ്യാപാരിയോടു സമാകുന്നു. അവൻ വിലയേറിയ ഒരു മുത്തു കണ്ടാറെ തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിററു അതു വാങ്ങി”.

7. “പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു വലക്കു സമം; വല കടലിൽ ഇട്ടു പലവിധമുള്ള മത്സ്യങ്ങളകപ്പെട്ട ശേഷം കരക്കു വലിച്ചു കരേറി നല്ലവറെ പാത്രങ്ങളിലാക്കി ആകാത്തവറെ ചാടുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ ദൈവദൂതർ ലോകാവസാനത്തിൽ പുറപ്പെട്ടു നീതിമാന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ദുഷ്ടന്മാരെ

വേർതിരിച്ചു അഗ്നിച്ചൂളയിൽ ഇട്ടുകളയും; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും”.

വേദോക്തം.

ദൈവരാജ്യം ഭക്ഷണവും പാനീയവും അല്ലല്ലോ; നീതിയും സമാധാനവും വിശുദ്ധത്തോടുകൂടി സന്തോഷവും അത്രേ. റോമ. ൧൪, ൧൭.

൧൬. മൂന്തിരിങ്ങത്തോട്ടത്തിലേ കൂലിക്കാർ.

(മത്തായി ൨൦.)

യേശു വേറൊരു ഉപമ പറഞ്ഞു: “സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു വീട്ടെടുക്കുന്നനോടു സമം; അവൻ പുലർകാലെ പുറപ്പെട്ടു പണിക്കാരെ വിളിച്ചു, ആളൊന്നുക്കു ഓരോ പണം ദിവസക്കൂലി നിശ്ചയിച്ചു, മൂന്തിരിങ്ങത്തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്യാനായി പറഞ്ഞയച്ചു. പിന്നെ പെട്ടെന്ന് മണിക്കു പുറപ്പെട്ടു ചന്തസ്ഥലത്തു ചെന്നു ചിലർ മിനക്കെട്ടു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു: “നിങ്ങളും എന്റെ മൂന്തിരിങ്ങത്തോട്ടത്തിൽ പോയി വേല ചെയ്യിൻ; മയ്യാദപ്രകാരം കൂലി തരാം” എന്നു പറഞ്ഞു അവരേയും അയച്ചു.

പന്ത്രണ്ടു മണിക്കും മൂന്നു മണിക്കും അപ്രകാരം തന്നെ വേലക്കാരെ വിളിച്ചയച്ചു തോട്ടത്തിൽ പണി ചെയ്യിച്ചു. പിന്നെ അഞ്ചു മണിക്കും അവൻ പുറപ്പെട്ടു ചിലർ വെറുതെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു: “നിങ്ങൾ പകൽ മുഴുവനേ ഇവിടെ വെറുതെ നില്ക്കുന്നതെന്തു” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ: “ആരും ഞങ്ങളെ വിളിക്കാതെ കൊണ്ടാകുന്നു” എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു അവൻ: “നിങ്ങളും എന്റെ മൂന്തിരിങ്ങത്തോട്ട

ത്തിൽ പോയി പണി എടുക്കു; ന്യായമുള്ളതു തരാ” എന്നു പറഞ്ഞു അവരേയും അയച്ചു.

വൈകുന്നേരത്തു യജമാനൻ തന്റെ കായ്സ്ഥനോടു: “നീ പണിക്കാരെ വിളിച്ചു എല്ലാവർക്കും ഒരു പോലെ കൂലികൊടുക്കു” എന്നു കല്പിച്ചു. അഞ്ചുമണിക്കു വന്നവർക്കു ഓരോ പണം കൊടുക്കുന്നതു രാവിലെ വന്നവർ കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങൾക്കു അധികം കിട്ടുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു, എങ്കിലും നിശ്ചയിച്ച പ്രകാരം ഓരോ പണം മാത്രം തങ്ങൾക്കു കിട്ടി. അപ്പോൾ അവർ യജമാനനെ നോക്കി ചിറ്റുചിറ്റുത്തു: “ഈ പിമ്പേ വന്നവർ ഒരു മണിക്കൂർ മാത്രം പണി എടുത്തിട്ടുള്ളു എങ്കിലും നീ ഇവരെ പകലത്തെ ഭാരവും വെയിലും സഹിച്ചിട്ടുള്ളു ഞങ്ങളോടു സമമാക്കിയല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞാറെ അവൻ ഒരുത്തനോടു: “സ്നേഹിതാ, ഞാൻ നിന്നെക്കു അന്യായം ചെയ്യുന്നില്ല; ഞാൻ നിന്നെക്കു ഒരു പണം അല്ലയോ കൂലി നിശ്ചയിച്ചതു? നിന്റെ കൂലി വാങ്ങി പോയ്ക്കൊടുക്കുക; നിന്നെക്കു തന്നതുപോലെ പിൻവന്നവന്നും കൊടുക്കുന്നതു എന്റെ മനസ്സാകുന്നു; എനിക്കുള്ളവയെക്കൊണ്ടു എന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ചെയ്യാൻ എനിക്കു അധികാരമില്ലയോ; എന്റെ കൃപ നിമിത്തം നിന്നെക്കു അസൂയ തോന്നുന്നുവോ?” എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇപ്രകാരം തന്നെ പിമ്പന്മാർ മുമ്പും മുമ്പന്മാർ പിമ്പരും ആകും.

ദേവദാസം.

കൃപയാൽ അല്ലാ നിങ്ങൾ വിശ്വാസം മൂലം രക്ഷപ്പെട്ടവർ ആകുന്നു; അതു നിങ്ങളിൽനിന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമത്രെ; ആരും പ്രശംസിക്കായ്യാൻ ക്രിയകളിൽ നിന്നല്ല. എഫെ. ൨, ൮. ൯.

൧൭. പാപികളോടുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തെ കുറിക്കുന്ന മൂന്നു ഉപമകൾ.

(ലൂക്ക് ൧൫.)

പിന്നേ പല ചുങ്കക്കാരും പാപികളും യേശുവിന്റെ ഉപദേശം കേൾപ്പാൻ വന്നപ്പോൾ പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രികളും: “ഇവൻ പാപികളെ കൈക്കൊണ്ടു അവരോടു കൂട ഭക്ഷിക്കുന്നു” എന്നു ആക്ഷേപം പറഞ്ഞതിനാൽ അവരോടു ഈ ഉപമകൾ പറഞ്ഞു:

1. ഒരു മനുഷ്യനു നൂറു ആടുണ്ടായിരുന്നു, അവയിൽ ഒന്നു കാണാതെ പോയി. അപ്പോൾ അവൻ

തൊണ്ണൂറൊമ്പതു ആട്ടിനേയും വിട്ടു കാണാതെപോയതിനെ കണ്ടെത്തുവോളം തിരഞ്ഞു നടന്നു. പിന്നേ കണ്ടു കിട്ടിയപ്പോൾ അവൻ സന്തോഷിച്ചു അ

തിന്നെ ചുമലിൽ എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടു ചെന്നു സ്നേഹിതന്മാരെയും സമീപസ്ഥന്മാരെയും വിളിച്ചു: “ഈ കാണാതെപോയ ആട്ടിനെ കണ്ടു കിട്ടിയതിനാൽ എന്നോടു കൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം തന്നെ മാനസാന്തരം കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ലാത്ത തൊണ്ണൂറൊമ്പതു നീതിമാന്മാരെക്കാൾ മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഏകപാപിയെ ചൊല്ലി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷം ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

2. പിന്നെ ഒരു സ്ത്രീക്കു പത്തു വെള്ളിക്കാശുണ്ടായിരുന്നു അവരിൽ ഒന്നു കാണാതെപോയപ്പോൾ അവൾ ഒരു വിളക്കു കത്തിച്ചു വീടടിച്ചു വാരി അതു കണ്ടു കിട്ടുവോളം സൂക്ഷ്മത്തോടെ അന്വേഷിച്ചു. കണ്ടു കിട്ടിയ ശേഷം സ്നേഹിതന്മാരെയും അയൽക്കാരത്തികളെയും വിളിച്ചു: “കാണാതെപോയ വെള്ളിക്കാശു കണ്ടു കിട്ടിയതുകൊണ്ടു എന്നോടു കൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം തന്നെ അന്യതാപം ചെയ്യുന്ന ഒരു പാപിയെ കുറിച്ചു ദൈവദൂതന്മാരുടെ മുമ്പാകെ സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

3. ഒരു മനുഷ്യനു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരിൽ ഇളയവൻ അച്ഛനോടു: “അച്ഛാ, മുതലിൽ എന്റെ ഓരറി എനിക്കു തരേണം” എന്നു അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അച്ഛൻ തന്റെ ധനം അവർക്ക് പകർത്തുകൊടുത്തു; അല്ലകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇള

യവൻ തന്റെ മുതൽ ക്കു എടുത്തു ദൂരദേശത്തു പോയി ദുർന്നടപ്പുകൊണ്ടു സകലവും നഷ്ടമാക്കി.

പിന്നേ ആ ദേശത്തു മഹാക്ഷാമം വന്നതിനാൽ അവൻ വളരേ ഞെരുങ്ങി, ആ ദേശത്തുള്ള പൌരന്മാരിൽ ഒരുവനോടു ചേർന്നു, ആയവൻ പന്നികളെ മേയ്ക്കാൻ അവനെ വയലിൽ അയച്ചു. പന്നികൾ തിന്നുന്ന മരപ്പയറുകൊണ്ടു വയറു നിറെപ്പാൻ ആ ഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും അതും കൂടെ അവന്നു കിട്ടിയില്ല.

അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ: “അച്ഛന്റെ എത്ര പണിക്കാർക്കു ആഹാരം മതിയാവോളം ഉണ്ടു, ഞാനോ വിശപ്പുകൊണ്ടു നശിച്ചു പോകുന്നു; ഞാൻ അച്ഛന്റെ അടുക്കൽ പോയി, സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും നിന്നക്കും വിരോധമായി പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനി മേൽ മകൻ എന്നു എന്നെ വിളിച്ചാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല, വേലക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ പോലെ എന്നെ വിചാരിക്കു എന്നു പറയും” എന്നു മനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചു യാത്രയായി.

ദൂരത്തുനിന്നു അച്ഛൻ അവനെ കണ്ടു മനസ്സു ലിഞ്ഞു ഓടിച്ചെന്നുകെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചുംബിച്ചപ്പോൾ അവൻ: “അച്ഛാ, സ്വഗൃത്തിനും നിണക്കും വിരോധമായി ഞാൻ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനിമേൽ എന്നെ മകനെന്നു വിളിച്ചാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടിട്ടു അ

ച്ഛൻ പണിക്കാരെ വിളിച്ചു: വേഗം മേത്തരമായ അങ്കി കൊണ്ടു വന്നു ഇവനെ ഉടുപ്പിപ്പിൻ! കൈവിരലുകളു മോതിരവും കാലുകൾക്കു ചെരിപ്പുകളും ഇടുവിൻ, തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്നു അറുപ്പിൻ; നാം ഭക്ഷിച്ചു സന്തോഷിക്കു; ഈ എന്റെ മകൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു തിരികെ ഉയിർത്തു; കാണാതെ പോയവനായിരുന്നു കണ്ടുകിട്ടുകയും ചെയ്തുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു സന്തോഷിച്ചു തുടങ്ങി.

എന്നാൽ അവന്റെ മൂത്തമകൻ വയലിൽ ആ

യിരുന്നു. ആയവൻ വന്നു വീട്ടിനോടടുത്തപ്പോൾ
 വാദ്യവും നൃത്തഘോഷവും കേട്ടു ബാല്യക്കുറിയിൽ
 ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു: “ഇതെന്തു?” എന്നു ചോദിച്ചു.
 “നിന്റെ സഹോദരൻ വന്നു, പിന്നെ നിന്റെ അ
 ങ്കൻ അവനെ സൗഖ്യത്തോടെ കിട്ടിയതുകൊണ്ടു
 തിരിച്ചു കന്നുകുട്ടിയെ അറുപ്പിച്ചു” എന്നു അവ
 നോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ കോപിച്ചു അകത്തു
 ചെല്ലുവാൻ മനസ്സില്ലാതെ പുറത്തു നിന്നു. എന്നാൽ
 അങ്കൻ പുറത്തു വന്നു അവനോടു അകത്തുചെല്ലു
 വാൻ അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവൻ അങ്കനോടു:
 “കണ്ടാലും ഇത്ര വഷമായി ഞാൻ നിന്നെ സേവി
 ക്കുന്നു, നിന്റെ കല്പന ഒരുനാളും ലംഘിച്ചിട്ടില്ല;
 ചങ്ങാതികളുമായി സന്തോഷിക്കേണ്ടതിന്നു നീ ഒരിക്ക
 ലും ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ എനിക്കു തന്നിട്ടില്ല; വേഗ്ര
 മാരോടു കൂടി നിന്റെ മുതൽ തിന്നുകുളഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ
 നിന്റെ മകൻ വന്നപ്പോഴേക്കോ തിരിച്ചു കന്നുക
 ളിയെ അവന്നു വേണ്ടി അറുത്തില്ലെ” എന്നുത്തരം
 പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അങ്കൻ അവനോടു പറഞ്ഞു:
 “മകനേ, നീ എപ്പോഴും എന്നോടു കൂടയാകുന്നുവ
 ള്ലോ, എനിക്കുള്ളതെല്ലാം നിന്റേതാകുന്നു; ഈ നി
 ന്റെ സഹോദരൻ മരിച്ചുവന്നാ യിരുന്നുതിരിക്കേ ഉയി
 രുത്ത്; കാണാതെ പോയവനായിരുന്നു, കണ്ടു കിട്ടിയിരി
 കുന്നു. ആകയാൽ നാം സന്തോഷിക്കേണ്ടതല്ലയോ”.

വേദോക്തം.

സൗഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല ഭീനകാഷ്ട്യാ
 യുള്ളു: നീതിമാന്മാരെ അല്ല, പാപികളെ അത്രേ മാനസാന്തരത്തി
 ലേക്കു വിളിച്ചാൻ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. ലൂക്ക് ൫, ൩൧. ൩൨.

൧൮. ധനവാന്മാർ ദരിദ്രനായ ലാസരും.

(ലൂക്ക് ൧൬.)

1. ധനവാനായ ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവൻ മോടിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു സുഖഭോഗങ്ങളിൽ രസിച്ചു ദിവസം കഴിച്ചുപോന്നു. ലാസർ എന്ന ഒരു ദരിദ്രനും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ സർപ്പാശം വ്രണം നിറഞ്ഞവനായി, ധനവാന്റെ മേശയിൽനിന്നു വീഴുന്ന കഷണങ്ങൾകൊണ്ടു ഉപജീവനം കഴിക്കാമെന്നാഗ്രഹിച്ചു പടിപ്പുരകൾ കിടന്നു,

നായ്ക്കും വന്നു അവന്റെ വ്രണങ്ങൾ നക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നെ ആ ദരിദ്രൻ മരിച്ചു ദൈവദൂതന്മാർ അവനെ അബ്രാഹാമിന്റെ മാർപ്പിടത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി; ധനവാന്മാർ മരിച്ചു കഴിച്ചിട്ടില്ലെട്ടു.

2. അവൻ പാതാളത്തിൽ ദണ്ഡങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട മരമാദൃഃഖപരവശനായി മേല്പട്ട നോക്കി അബ്രഹാമിനെയും അവന്റെ മാർഗ്ഗീകത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ലാസരെയും കണ്ടപ്പോൾ: “പിതാവായ അബ്രഹാമേ, കനിവുണ്ടാകേണമേ, ഞാൻ ഈ അഗ്നിജ്വാലയിൽ വേദനപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു ലാസർ തന്റെ വിരലിന്റെ അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എന്റെ നാവു തണുപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ അയക്കേണമേ” എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ അബ്രഹാം: “മകനേ, നിന്റെ ആയുസ്സിൽ നീ നന്മകളും ലാസർ അവുണ്ണും തിന്മകളും പ്രാപിച്ചു എന്നോട്; ഇപ്പോഴോ ഇവൻ ഇവിടെ ആശ്വാസപ്പെടുന്നു നീയോ വേദനപ്പെടുന്നു. അതു കൂടാതെ ഇവിടെനിന്നു അങ്ങോട്ടും അവിടെനിന്നു ഇങ്ങോട്ടും കടന്നു വരുവാൻ കഴിയാതെത്തന്നെ ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും നടുവെ വലിയ ഒരു പിളർപ്പു വെച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞു: “എന്നാൽ പിതാവേ, എനിക്കു അഞ്ചു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടു, അവരും ഈ കാഴ്ചസ്ഥലത്തു വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർക്കു സാക്ഷ്യം പറവാൻ ലാസരെ എന്റെ അച്ഛന്റെ വീട്ടിൽ അയക്കേണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു”. അബ്രഹാം: “അവർക്കു മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടല്ലോ അവരെ കേട്ടുസരിക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ: “അപ്രകാരമല്ല, മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഒരുവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ പോയാൽ അവർ അന്നുതാപം ചെയ്യും” എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടിട്ടു അബ്രഹാം പറഞ്ഞു! “മോശെയെയും പ്രവാചകന്മാരെയും കേട്ടുസരിക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു.

കന്മാരെയും അവർ കേട്ടു സരിക്കാതിരുന്നാൽ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഒരുവൻ ഉയിർത്തു എഴുന്നീറാലും അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല”.

വേദോക്തം.

തിരുവെഴുത്തുകളെ ശോധന ചെയ്തിൻ; അവരിൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ നിരൂപിക്കുന്നുവല്ലോ; അവ തന്നെ എനിക്കു സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. യോഹ. ൫, ൩൯.

൧൯. യേശു കുഞ്ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചതു.

(മത്താ. ൧൮. മാർക്ക് ൧൦.)

1. ഒരു നാൾ ശിശ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കേ വന്നു: “സ്വപ്തരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആർ?” എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു ഒരു ശിശുവെ വിളിച്ചു അവരുടെ നടുവിൽ നിറുത്തി പറഞ്ഞിതു: “ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെ പോലെ ആയ്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വപ്തരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല. ആകയാൽ ഈ ശിശുവെ പോലെ തന്നെത്താൻ താഴ്മയുള്ളവൻ ആരോ അവൻ സ്വപ്തരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ശിശുവെ എന്റെ നാമത്തിൽ ആരെങ്കിലും കൈക്കൊണ്ടാൽ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. ഈ ചെറിയവരിൽ ഒന്നിനെ തൂർച്ചികരിക്കാതിരിപ്പാൻ നോക്കിക്കൊൾവിൻ; കാരണം സ്വപ്തത്തിൽ അവരുടെ ദൂതന്മാർ സ്വപ്തസ്ഥനായ എൻ പിതാവിന്റെ മുഖത്തെ സദാ കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു”.

2. ഒരു ദിവസം യേശു അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിനായി അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ ശിശുക്കളെ കൊണ്ടുവന്നു; എന്നാൽ കുട്ടികളെ കൊണ്ടുവന്നവരെ ശിശുന്മാർ വിലക്കി. യേശു അതു കണ്ടാറെ മുഷിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞു: “ശിശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ

ക്കൽ വരുവാൻ വിട്ടുവിൻ, അവരെ തടുക്കരുതു; ദൈവരാജ്യം ഇപ്രകാരമുള്ളവകല്ലോ ആകുന്നു. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ദൈവരാജ്യത്തെ ശിശു എന്ന പോലെ കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ ആരും ഒരു നാളും അതിൽ കടക്കയില്ല”. പിന്നെ അവൻ അവരെ അണച്ചു അവരുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തു.

വേദോക്തം.

എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന്നു ആ
രെങ്കിലും ഇടച്ചു വരുത്തുകിൽ അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു തിരി
കല്ലു കെട്ടിത്തൂക്കി അവനെ പുറങ്കടലിൽ താഴ്ത്തിക്കളയുന്നതു അവ
ന്നു നന്നു. മത്തായി ൧൮.

൨൦. ദയാലുവായ ശമയ്ക്കു കാരണം
നിട്ടയനായ ശുശ്രൂഷകാരണം.

(ലൂക്ക് ൧൦. മത്തായി ൧൮.)

1. ആ സമയത്തു ഒരു ശാസ്ത്രി യേശുവോടു:
“ഗുരോ, നിത്യജീവനു അവകാശിയാവാൻ ഞാൻ
എന്തു ചെയ്യേണം” എന്നു അവനെ പരീക്ഷിച്ചാൻ
ചോദിച്ചു. “ധർമ്മഗ്രന്ഥത്തിൽ എന്തെഴുതിയിരിക്ക
ുന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ശാസ്ത്രി പറഞ്ഞു:
“നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നിന്റെ പൂണ്ണ
ഔദയത്തോടും പൂണ്ണാത്മാവോടും പൂണ്ണശക്തിയോടും
പൂണ്ണബുദ്ധിയോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കേണമെന്നും നി
ന്റെ അയല്ക്കാരനെ നിന്നെ പോലെ തന്നെ സ്നേഹി
ക്കേണം എന്നും തന്നെ”. എന്നതിന്നു യേശു: “നീ
ശരിയായി ഉത്തരം പറഞ്ഞു; ഇപ്രകാരം ചെയ്തു, എ
ന്നാൽ നീ ജീവിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അ
വൻ തന്നെത്താൻ നീതീകരിപ്പാനായിട്ടു: “എന്റെ
അയല്ക്കാരൻ ആർ?” എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അ
വനോടു പറഞ്ഞതാവിതു:

ഒരു മനുഷ്യൻ യരുശലേമിൽനിന്നു യറീഹോവ
ട്ടണത്തിലേക്കു ചോകുമ്പോൾ വഴിയിൽവെച്ചു കള്ള

ന്മാർ അവനെ പിടിച്ചുപിടിച്ചു കുത്തിച്ചവിട്ടി വസ്രമ
 ശിച്ച കൈകൾക്കുള്ളതു അപഹരിച്ചു അവനെ അർദ്ധ
 പ്രാണനാക്കി ഇട്ടു പോയ്ക്കളഞ്ഞു. പിന്നേ ഒരു
 പുരോഹിതൻ ആ വഴിക്കു വന്നു അവനെ കണ്ടു
 കടന്നുപോയി. അതിന്റെ ശേഷം ഒരു ലേവ്യനും
 അതിലേ വന്നു അവനെ കണ്ടു കടന്നുപോയി.
 ഒടുക്കം ഒരു ശമയ്ക്കുക്കാരൻ ആ സ്ഥലത്തു വന്നു അ
 വനെ കണ്ടു മനസ്സിലിഞ്ഞു അരികേ ചെന്നു മുറിക
 ഉിൽ എണ്ണയും വീഞ്ഞും പകർന്നു കെട്ടി തന്റെ കഴ
 തമേൽ കരേറി വഴിയമ്പലത്തിലേക്കു കൊണ്ടു
 പോയി ശുശ്രൂഷിച്ചു. പിന്നേ ദിവസം അവൻ
 പുറപ്പെട്ടു പോകുമ്പോൾ വഴിയമ്പലക്കാരൻപക്കൽ
 രണ്ടു വെള്ളിക്കാശു കൊടുത്തു: “ഇവനെ നല്ലവണ്ണം
 നോക്കി രക്ഷിക്കേണം, ഇതിൽ അധികം ചെലവാ
 യെങ്കിൽ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ നിന്നക്കു തരാം” എന്നു
 പറഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തു. “എന്നാൽ കള്ളന്മാ
 രുടെ കൈകൾകൊടുത്തുവന്നു ഈ മൂവരിൽ ഏവൻ
 അയല്പുരനായി” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ശാസ്രി:
 “കരുണ കാണിച്ചവൻ” എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു
 അവനോടു: “നീയും പോയി അപ്രകാരം ചെയ്യൂ”
 എന്നു പറഞ്ഞു.

2. പിന്നെ ഒരിക്കൽ മറ്റുള്ളവരോടു കരുണ കാ
 ണിക്കേണം എന്നതിനെ പററി യേശു വേറെ ഒരു
 ഉപമ പറഞ്ഞു:

ഒരു രാജാവു ശുശ്രൂഷകാരുടെ കണക്കു നോ
 കിയപ്പോൾ പതിനായിരം രാത്തൽ വെള്ളി കട
 വെട്ടു ഒരുവൻ വന്നു, പിന്നെ അവന്നു കടം തീ

പ്പാൻ വകയില്ലായ്കകൊണ്ടു രാജാവു: “ഭായ്യയെയും മകളെയും അവനുള്ള സർവ്വത്തെയും വിററു കടം തീർക്കു” എന്നു കല്പിച്ചു. എന്നാറെ അവൻ രാജാവിന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു: “സകലവും തീർപ്പാൻ വക ഉണ്ടാകുവോളം ക്ഷമിക്കേണം” എന്നു വളരേ അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ രാജാവിന്നു കൃപതോന്നി കടം എല്ലാം ഇളച്ചു കൊടുത്തു അവനെ വിട്ടയക്കയും ചെയ്തു.

ആ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ പുറത്തു ചെന്നു തനിക്കു നൂറു വെള്ളി കടംപെട്ട തന്റെ ഒരു കൂട്ടുവേലക്കാരനെ കഴുത്തു പിടിച്ചു ഞെക്കി: “നിന്റെ കടം തീർക്കു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ആയവൻ കാല്ക്കൽ വീണു: “സകലവും തീർപ്പാൻ വക ഉണ്ടാകുവോളം ക്ഷമിക്കേണം” എന്നു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു. ആയതു കേൾക്കാതെ കടം തീർക്കുവോളം അവനെ തടവിൽ ആക്കിച്ചു.

ഇതു മറേ ശുശ്രൂഷക്കാർ കണ്ടു വളരേ ദുഃഖിച്ചു രാജാവോടുണർത്തിച്ചപ്പോൾ രാജാവു അത്യന്തം കോപിച്ചു: “ദുഷ്ടാ, നീ എന്നോടു അപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു ആ കടം എല്ലാം ഞാൻ നിന്നെക്കു ഇളച്ചു തന്നു വല്ലോ; അപ്രകാരം നിന്റെ കൂട്ടശുശ്രൂഷക്കാരനും കൃപ ചെയ്യാൻ നിന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നാഞ്ഞതു എന്തു” എന്നു കല്പിച്ചു അവനെ പിടിച്ചു കടം എല്ലാം തീർക്കുവോളം തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു.

“ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ സഹോദരനോടു ഘൃതപുച്ഛം ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗം

സ്ഥനായ എൻ പിതാവു ഇപ്രകാരം തന്നെ നിങ്ങളോടും ചെയ്യും”.

വേദോക്തം.

ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു ഒരുവൻ പറകയും തന്റെ സഹോദരനെ പകെക്കയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അവൻ അസത്യവാദിയാകുന്നു. താൻ കണ്ടിട്ടുള്ള സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവന്നു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ദൈവത്തെ സ്നേഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല.
പ യോഹ. ൪, ൨൦.

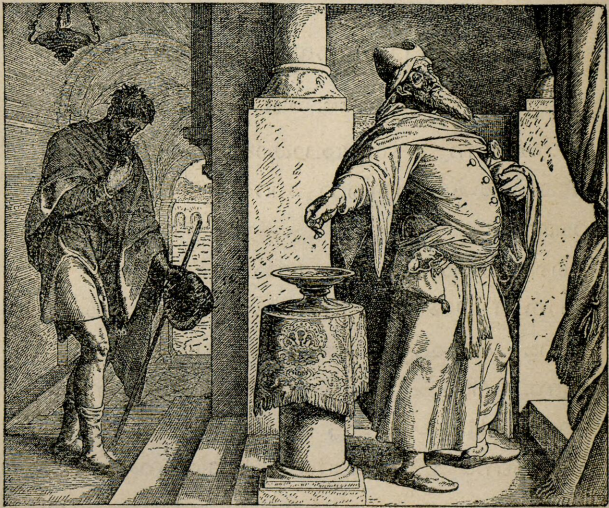
൨൧. പ്രാർത്ഥനയും വിനയവും.

(ലൂക്ക് ൧൧. മത്ത. ൨൩. മാർക്ക് ൧൨.)

1. പിന്നേ മടുത്തുപോകാതെ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കേണം എന്നതിനെ പറ്റി യേശു ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു:

ദൈവത്തെ ഭയവും മനുഷ്യരെ ശങ്കയും ഇല്ലാത്തൊരു ന്യായാധിപൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ ഒരു വിധവയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ അവന്റെ അടുക്കെ ചെന്നു: “എന്റെ പ്രതിയോഗിയോടു പ്രതിക്രിയ ചെയ്തു എന്നെ രക്ഷിക്കേണം” എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്നു കുറെ സമയത്തേക്കു മനസ്സിലാഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം: “ഞാൻ ദൈവഭയവും മനുഷ്യരെ ശങ്കയും ഇല്ലാത്തവൻ എങ്കിലും ഈ വിധവ എന്നെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു കൊണ്ടു അവൾക്കായി പ്രതിക്രിയ നടത്തും, അല്ലാത്താൽ അവൾ എപ്പോഴും വന്നു എന്നെ മുഷിപ്പിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ കർത്താവു പറഞ്ഞു:

“അനീതിയുള്ള ന്യായാധിപൻ പറയുന്നതു കേൾപ്പിൻ! ദൈവമോ താൻ തെരിഞ്ഞെടുത്തവർ രാപ്പകൽ തന്നോടു നിലവിളിക്കുമ്പോൾ അവരെ കുറിച്ചു ദീപ്തമുള്ളവൻ എങ്കിലും അവർക്കായി പ്രതിക്രിയ ചെയ്തയില്ലയോ? വേഗത്തിൽ അവർക്കായി പ്രതിക്രിയ നടത്തും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാലോ മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നോൾ അവൻ ഭൂമിയിൽ വിശ്വാസം കണ്ടെത്തുമോ?

2. തങ്ങളെ ഭക്തരെന്നു വിചാരിച്ചു അന്യന്മാരെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചിലരോടു യേശു ഒരുപമ പറഞ്ഞു.

ഒരു ദിവസം രണ്ടു മനുഷ്യർ പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ ദൈവാലയത്തിൽ കരേറിയപ്പോൾ. ഒരുത്തൻ പരീശൻ

മറവൻ ചുങ്കക്കാരൻ. പരീശൻ: “ദൈവമേ ഞാൻ വിടിച്ചുപറിക്കാൻ നീതികെട്ടുവർ വൃദ്ധിചാരിക്കൾ മുതലായ മനുഷ്യരെ പോലെയോ ഈ ചുങ്കക്കാരനേ പോലെയോ അല്ലായ്മയാൽ ഞാൻ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു. ആഴ്ചപ്പട്ടത്തിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഞാൻ ഉപവസിക്കുന്നു. എന്റെ വരവിൽനിന്നു പതാരം കൊടുത്തു വരുന്നു” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ചുങ്കക്കാരനോ ദൂരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു കണ്ണുകളെ ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തുവാൻ പോലും തുനിയാതെ തന്റെ മറത്തു അടിച്ചുകൊണ്ടു: “ദൈവമേ, പാപിയായ എനോടു കരുണ ഉണ്ടാകേണമേ!” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ചുങ്കക്കാരൻ പരീശനെക്കാൾ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി വീട്ടിലേക്കു പോകയും ചെയ്തു. കാരണം “തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ ഏവനും താഴ്ത്തപ്പെടും, തന്നെത്താൻ താഴ്ന്നവൻ ഏവനും ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും” എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു”.

3. പിന്നെ ഒരു ദിവസം കർത്താവു ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിൽ പണമിടുന്നവരെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ധനവാന്മാർ പലരും വന്നു വളരേ ദ്രവ്യമിടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ദരിദ്രയായ ഒരു വിധവയും വന്നു രണ്ടു കാശു മാത്രം ഇടുന്നതു കണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടു: “ഈ ഭണ്ഡാരത്തിലിട്ടു ധനവാന്മാരെക്കാൾ ഈ ദരിദ്രയായ വിധവ അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു. അവരെല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽനിന്നു ഇട്ടു, ഇവളോ തന്റെ മഹാ ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും ഇട്ടു” എന്നു പറഞ്ഞു.

വേദോക്തം.

നിന്റെ ഭാസനോടു ന്യായവിധിയിലേക്കു ചെല്ലരുതെ, തിരു
മുമ്പിൽ ഒരു ജീവിയും നീതിമാനായി നില്ക്കയില്ലല്ലോ. സങ്കീർത്തനം
൧൪൩, ൨.

൨൨. പത്രോസിന്റെ സ്വീകാരവും
യേശുവിന്റെ രൂപാന്തരവും.

(മത്തായി ൧൬. ൧൭.)

1. യേശു ഫീലിപ്പോസിന്റെ കൈസയ്യുടെ
അംഗങ്ങളിൽ ചെന്നെത്തി അവിടെ വെച്ചു തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു ചോദിച്ചിതു: “ജനങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്ര
നായ ഞാൻ ആർ എന്നാകുന്നു പറയുന്നതു?” അ
വർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: “ചിലർ സ്താപകനായ യോ
ഹന്നാൻ എന്നും മറ്റു ചിലർ എലീയാ എന്നും,
വേറെ ചിലർ യറമീയയോ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരു
ത്തനോ ആകുന്നു എന്നും പറയുന്നു”.

അപ്പോൾ അവരോടു അവൻ: “നിങ്ങളോ ഞാൻ
ആർ എന്നാകുന്നു പറയുന്നതു?” എന്നു ചോദിച്ചു
തിന്നു ശിമോൻ പത്രോസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: “നീ
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു ആ
കുന്നു”. അപ്പോൾ യേശു അവനോടു പറഞ്ഞതു:
“യോനായുടെ പുത്രനായ ശിമോനേ! നീ ഭാഗ്യവാ
നാകുന്നു. ജഡരക്കുങ്ങൾ അല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
എന്റെ പിതാവാകുന്നു ഇതു നിനക്കു വെളിപ്പെടു
ത്തിയതു”.

യേശു താൻ യരുശലേമിലേക്കു പോയി മൂപ്പ

ന്മാർ മഹാപുരോഹിതന്മാർ ശാസ്ത്രീകൾ എന്നിവ
രാൽ പലവും സഹിച്ചു കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നാം
നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നീല്ക്കുകയും വേണ്ടതു എന്നു തന്റെ
ശിഷ്യന്മാർക്കു അന്നുമുതൽ അറിയിച്ചു തുടങ്ങി.

2. ആറു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം
യേശു പത്രൊസ് യാക്കോബ് യോഹന്നാൻ ഈ
മൂന്നു ശിഷ്യന്മാരെ കൂട്ടി ഒരു ഉയന്ന മലമേൽ കൊണ്ടു
പോയി. പിന്നെ അവരുടെ മുമ്പാകെ അവന്നു രൂപാ
ന്തരം സംഭവിച്ചു, അവന്റെ മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെ
പ്രകാശിച്ചു, വസ്ത്രങ്ങൾ വെളിച്ചം പോലെ വെണ്മ
യായി; മോശെയും എലീയാവും പ്രത്യക്ഷമായി, യരു
ശലേമിൽ വെച്ചു തനിക്കു സംഭവിക്കേണ്ടുന്ന മരണ
ത്തെ കുറിച്ചു അവനോടു സംസാരിച്ചു.

അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ തളിർത്തു കയറിയതിനാൽ; ഉണർന്നു ഉടനെ അവന്റെ മഹത്വത്തെയും അവനോടു കൂടിയ രണ്ടു പുരുഷന്മാർ നില്ക്കുന്നതിനെയും കണ്ടു: “കർത്താവേ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു, മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ നിന്നെക്കും മോശക്കും എലീയാവിനും ഇങ്ങിനെ മൂന്നു കൂടാരം ഉണ്ടാക്കാം” എന്നു പറയുമ്പോൾ തന്നെ പ്രകാശമുള്ളൊരു മേഘം അവരുടെ മീതെ നിഴലിച്ചു: “ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രനാകുന്നു, ഇവർക്കു ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു, ഇവനെ ചെവികൊൾവിൻ” എന്നു മേഘത്തിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദമുണ്ടായി. അതു കേട്ടു ശിഷ്യന്മാർ ഭയപ്പെട്ടു നിലത്തു വീണു. യേശു അവരെ തൊട്ടു: “എഴുന്നീല്പിൻ, ഭയപ്പെടേണ്ട” എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ കണ്ണു ഉയർത്തിയപ്പോൾ യേശുവെ അല്ലാതെ മറ്റാരെയും കണ്ടില്ല.

പിന്നെ മലയിൽനിന്നു ഇറങ്ങുമ്പോൾ അവൻ അവരോടു: “മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ജീവിച്ചെഴുന്നീല്ക്കും വരേ ഈ ദർശനം ആരോടും പറയാതെ” എന്നു കല്പിച്ചു.

വേദോക്തം.

വചനം ജഡമായി ഭവിച്ചു, കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു; അവന്റെ തേജസ്സു പിതാവിൽനിന്നു ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായിട്ടു ഞങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്തു. യോഹ. ൧, ൧൪.

൨൩. യേശു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ബെത്ഥാനയിൽ വന്നതു.

(ലൂക്ക് ൧൦. യോഹ. ൧൧. ൧൩. മത്തായി ൨൬.)

1. യേശു യരുശലേം സമീപമുള്ള ബെത്ഥാന
ഗ്രാമത്തിൽ ദൈവഭക്തനായ ലാസരെയും സഹോ
ദരിമാരായ മറിയയെയും മാത്തയെയും സ്നേഹിച്ചു
പലപ്പോഴും അവരുടെ വീട്ടിൽ പോയി പാർത്തിരുന്നു.

അവൻ ഒരു ദിവസം അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ
മറിയ അവന്റെ കാല്പിടിച്ചു വചനം കേട്ടു.
മാത്തയോ പല ശുശ്രൂഷയാൽ കഴങ്ങിപ്പോയി അരികിൽ
ചെന്നു: “കത്താവേ, എന്റെ സഹോദരി പണി എ
ടുപ്പാൻ എന്നെ തനിച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു
വിചാരം ഇല്ലയോ? അതുകൊണ്ടു എന്നെ സഹായി
പ്പാൻ അവളോടു കല്പിച്ചാലും” എന്നു പറഞ്ഞു.
പിന്നെ കത്താവു: “മാത്തയേ, മാത്തയേ, നീ പല
തിനെ പറ്റി വിചാരപ്പെട്ടും നിന്റെ മനം കല
ങ്ങിയും ഇരിക്കുന്നു എന്നാൽ **അവശ്യമായിട്ടു ഒന്നേ
യുളളു.** മറിയ നല്ല അംഗം തെരിഞ്ഞെടുത്തു ആ
യതു അവളിൽനിന്നു എടുക്കപ്പെടുകയില്ല” എന്നു
പറഞ്ഞു.

2. അല്പകാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ബെത്ഥാന
യിലെ ലാസർ ദീനകാരനായി കിടക്കുമ്പോൾ അ
വന്റെ രണ്ടു സഹോദരിമാർ യേശുവിന്റെ അടു
ക്കൽ ആളയച്ചു: “കത്താവേ, നിന്നു പ്രിയനായ
വന്നു ദീനമായിരിക്കുന്നു” എന്നു പറയിച്ചു. യേശു:
“രോഗം മരണത്തിന്നായിട്ടല്ല, ദൈവപുത്രൻ മഹ

തപപ്പെടേണ്ടതിന്നും ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായിട്ടും ആകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു രണ്ടു ദിവസം ആ സ്ഥലത്തിൽ താമസിച്ചു.

അതിന്റെ ശേഷം യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു: “നാം യഹൂദദേശത്തിലേക്കു പോക” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ: “കർത്താവേ, മുമ്പേ യഹൂദന്മാർ നിന്നെ കല്ലെറിവാൻ ഭാവിച്ചുവല്ലോ, എന്നിട്ടും നാം അവിടേക്കു പോക എന്നു പറയുന്നുവോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവു: “പകലിന്നു പന്ത്രണ്ടു മണിക്കൂർ ഇല്ലയോ? ഒരുത്തൻ പകലിൽ നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം കാണുന്നതുകൊണ്ടു ഇടറുന്നില്ല. ഒരുത്തൻ രാത്രിയിൽ നടക്കുന്നെങ്കിലോ അവനിൽ വെളിച്ചം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു ഇടറുന്നു. പിന്നെ നമ്മുടെ സ്നേഹിതനായ ലാസർ ഉറങ്ങുന്നു എങ്കിലും അവനെ ഉണർത്തുവാൻ ഞാൻ പോകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉറക്കിനെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നു ശിഷ്യന്മാർ വിചാരിച്ചു: “കർത്താവേ, അവൻ ഉറങ്ങുന്നുവെങ്കിൽ സൌഖ്യം വരും” എന്നതിന്നു യേശു: “ലാസർ മരിച്ചുപോയി” എന്നു സ്పഷ്ടമായി പറഞ്ഞു.

പിന്നെ യേശു ശിഷ്യരുമായി പുറപ്പെട്ടു ബെത്ഥാനെക്കു സമീപം എത്തിയപ്പോൾ ആ വർത്തമാനം മാർത്താ അറിഞ്ഞു ചെന്നെത്തിരേറു: “കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലയായിരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. “നിന്റെ സഹോദരൻ എഴുന്നീല്ക്കും” എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടിട്ടു മാർത്ത: “അവസാനദിവസത്തിലേ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നീല്ക്കും എന്നു

ഞാൻ അറിയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു യേശു: “ഞാൻ തന്നെ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനമാകുന്നു; എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും; ജീവിച്ചിരുന്നു എങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഏവനും ഒരിക്കലും മരിക്കയില്ല. ഇതു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൾ: “ഉവ്വു കർത്താവേ, ലോകത്തിൽ വരുവാനുള്ള ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു നീ തന്നെ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനേ കാടിപ്പോയി മറിയയെ വിളിച്ചു കർത്താവു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ വേഗം എഴുന്നീറ്റു മാത്തയുടെ പിന്നാലെ ചെന്നു യേശുവെ കണ്ടു കമ്പിട്ടു: “കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലയായിരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

അവളുടെ കരച്ചലും അവളെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ കൂട വന്ന യഹൂദന്മാരുടെ വ്യസനവും കണ്ടപ്പോൾ യേശു ആത്മാവിൽ വ്യാകുലപ്പെട്ടു കണ്ണീർ വാർത്തതു യഹൂദന്മാർ കണ്ടു ചിലർ: “ഇവൻ അവനെ എത്ര സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നും മറ്റു ചിലർ: “കരുടന്റെ കണ്ണുകളെ തുറന്ന ഇവന്നു അവനെ മരിക്കാതാക്കുവാൻ കഴികയില്ലയായിരുന്നുവോ” എന്നും പറഞ്ഞു.

യേശു: “നിങ്ങൾ അവനെ എവിടെ അടക്കം ചെയ്തു” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ: “കർത്താവേ, വന്നു കാക്കൂ” എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം അവൻ പ്രേതകല്ലറയുടെ അരികേ ചെന്നു അതിന്മേൽ വെച്ചു

കല്ലു നീക്കിക്കളവാൻ കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ മാതാ: “കത്താവേ നാനറം വെച്ചുതുടങ്ങി നാലാം നാളാ കുന്നുവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ യേശു: “നീ വിശ്വസിച്ചാൽ ദൈവമഹത്വം കാണുമെന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടില്ലയോ” എന്നു ചോദിച്ചു.

അപ്പോൾ അവർ കല്ലു നീക്കിക്കളഞ്ഞു. പിന്നെ യേശു തന്റെ കണ്ണുകളെ ഉയർത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു “പിതാവേ, നീ എന്നെ കേട്ടതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു. നീ എപ്പോഴും എന്നെ കേൾക്കുന്നു എന്നു

ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നീ എന്നെ അയച്ചു എന്നു ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന പുരുഷന്മാരും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇതു പറഞ്ഞു”. പിന്നെ: “ലാസരേ, പുറത്തുവാ” എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു;

അപ്പോൾ മരിച്ചവൻ ജീവിച്ചെഴുന്നീറ്റു പുറത്തു വന്നു. യേശു: “അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു പോകുവാൻ വിടുവിൻ” എന്നു കല്പിച്ചു. അതു കണ്ടിട്ടു മറിയ യുടെ അടുക്കേ വന്ന യഹൂദരിൽ പലരും അവനെ വിശ്വസിച്ചു; എങ്കിലും മഹാപുരോഹിതന്മാർ അന്നു മുതൽ അവനെ കൊല്ലുവാൻ തത്വം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

3. പെസഹപ്പെരുന്നാൾക്കു ആറു ദിവസം മുമ്പേ യേശു പിന്നേയും ബെത്ഥാനിയയിൽ വന്നു ശിമോൻ എന്നവന്റെ വീട്ടിൽ ശിഷ്യന്മാരോടും ലാസരോടും കൂട ഭക്ഷണത്തിന്നിരുന്നപ്പോൾ മാത്തത്ര ശ്രേഷ്ഠ ചെത്തു; മറിയ വിലയേറിയ പരിമളതൈലം ഒരു റാത്തൽ കൊണ്ടുവന്നു യേശുവിന്റെ തലയിലും പാദങ്ങളിലും തേച്ചു, കാലുകളെ തന്റെ തലമുടി കൊണ്ടു തുവർത്തി. ആ തൈലത്തിന്റെ സൗരഭ്യം കൊണ്ടു വീടുമുഴുവൻ നിറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവനെ പിന്നീടു കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഇഷ്ടായോത്രനായ യഹൂദ: “മൂന്നുറു പണം വിലയുള്ള ഈ തൈലം വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കാഞ്ഞതെന്തു” എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ ദരിദ്രരെ കുറിച്ചു വിചാരമുള്ളവനായിരുന്നതു കൊണ്ടല്ല കള്ളനാകുകൊണ്ടും തന്റെ കൈവശം ഏല്പിച്ച മടിശ്ശീലയിൽനിന്നു കൂടെക്കൂടെ പണം അപഹരിക്കുകകൊണ്ടുമായിരുന്നു ഇതു പറഞ്ഞതു. മറ്റു ചില ശിഷ്യന്മാരും അങ്ങിനെ തന്നെ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു: “നിങ്ങൾ ഈ സ്ത്രീയെ എന്തിന്നു ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു? അവൾ എന്നിൽ നല്ലൊരു ക്രിയ ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ദരിദ്രർ എല്ലായ്പ്പോഴും നിങ്ങൾക്കു

അടുക്കേ ഇല്ലയോ. മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കു ധർമ്മം ചെയ്യാം; ഞാൻ എപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ കൂടെ ഇരിക്കുകയില്ല; ഇവൾ തന്നാൽ കഴിയുന്നതു ചെയ്യൂ. അവളെ വിട്ടുക, എന്റെ ശവം അടക്കുത്തിനായി അവൾ ഇതു സംഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഈ സുവിശേഷം ലോകത്തിൽ ലോലിച്ചിരിക്കുന്നേടത്തൊല്ലാം ഇവൾ ചെയ്തതു ഇവളുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി പ്രസ്താവിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു.

വേദോക്തം.

സ്വപ്നങ്ങളിൽ എനിക്കു മറാൻ ഉള്ളു? ഭൂമിയിൽ നിന്നെ ഒഴികേ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ഇല്ല; എൻ ദേഹിയും ദേഹവും മാർഗ്ഗി എന്നാലും ദൈവം എന്നും എന്റെ ഹൃദയപാരയും എൻ കാഹരിയും തന്നേ. സങ്കീ. ൭൩, ൨൫. ൨൬.

൨൪. നഗരപ്രവേശനം.

(മത്ത. ൨൧. ലൂക്ക് ൧൯.)

1. പിറേറ ദിവസം യേശു യരുശലേമിലേക്കു യാത്രയായി ഒലിവുമലയുടെ അരികേയുള്ള ബെൽഗ്രാഗ്രാമത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടാളെ വിളിച്ചു അവരോടു: "നിങ്ങൾ ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലവിൻ! അവിടെ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു കഴുതയെയും അതിന്റെ കുട്ടിയെയും നിങ്ങൾ കാണും, അവയെ അഴിച്ചുകൊണ്ടു വരുവിൻ, വല്ലവനും വിരോധം പറഞ്ഞാൽ കർത്താവിന്നാവശ്യമെന്നു പറവിൻ, എന്നാൽ ഉടനേ വിട്ടയക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു. "ഇതാ, നിന്റെ രാജാവു സൌമ്യനായും കഴുതപ്പു

റത്തു കരോിയവനായും വരുന്നു എന്നു ചിയോൻ പൂത്രിയോടു പറവിൻ” എന്നുള്ള പ്രവാചകവാക്യം നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ഇതൊക്കെയും സംഭവിച്ചു.

പിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ പോയി കർത്താവിന്റെ വചനപ്രകാരം കഴുതയേയും കുട്ടിയേയും കണ്ടു അഴിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു, വസ്ത്രങ്ങളെ അതിന്മേലിട്ടു യേശു അതിന്മേൽ കയറി ചോകുമ്പോൾ പൂരുഷാരം വന്നു കൂടി. പലരും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ വഴിയിൽ വിരിച്ചു. മറ്റു ചിലർ മരങ്ങളുടെ കൊമ്പു വെട്ടി വഴിയിൽ ഇട്ടു. “ദാവിദ് പൂത്രന്നു ഹോശന്ന, കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴട്ടെ പ്പെട്ടവൻ, അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹോശന്ന” എന്നു എല്ലാവരും ആത്മകൊണ്ടിരുന്നു.

2. നഗരത്തിനടുത്തപ്പോൾ അവൻ അതു നോക്കി കരഞ്ഞു: “അല്ലയോ ഈ നാളിൽ നിന്റെ സമാധാനത്തെ സംബന്ധിച്ചവരെ നീ അറിഞ്ഞെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു, ഇപ്പോഴോ അവ നിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിന്റെ സന്ദർശനകാലം നീ അറിയാഞ്ഞതുകൊണ്ടു ശത്രുക്കൾ നിന്നെക്കു ചുറ്റും വാടകോരി നിന്നെ വളഞ്ഞു എല്ലാഭാഗത്തും ഞെരുക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നെയും നിന്നിലുള്ള നിന്റെ മക്കളെയും നിലംപരിചാക്കി തീർത്തു, നിങ്കൽ കല്ലിന്മേൽ കല്ലു ശേഷിപ്പിക്കാത്ത നാളുകൾ നിന്നെക്കു വരും” എന്നു പറഞ്ഞു.

3. പിന്നെ അവൻ യരുശലേമിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ നഗരം എല്ലാം കുലുങ്ങി: “ഇവൻ ആർ”

എന്നു ചോദിച്ചു. പുരുഷാരങ്ങളോ: “ഇവൻ ഗലീലയിലേ നസരേത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രവാചകനായ യേശു” എന്നു പറഞ്ഞു.

വിന്നെ യേശു ദൈവാലയത്തിലേക്കു ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ക്രയവിക്രയങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരെ കണ്ടു അവരെ പുറത്താക്കി, വാണിഭക്കാരുടെ മേശകളെ മറിച്ചിട്ടു, പ്രാക്കളെ വില്ക്കുന്നവരോടു അവറെ കൊണ്ടുപോവാൻ കല്പിച്ചു. “എന്റെ ഭവനം സകല ജാതികൾക്കും പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു, നിങ്ങളോ അതുകള്ളന്മാരുടെ ഗൃഹയാക്കി തീർത്തു” എന്നു പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു കുട്ടികൾ: “ദാവിദ് പുത്രനു ഹോശന്ന” എന്നു വിളിക്കുന്നതു മഹാചാർയ്യാന്മാരും ശാസ്ത്രികളും കേട്ടു കോപിച്ചു: “ഇവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുന്നുവോ” എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു: “ശിശുക്കളുടെയും മുലകുടിക്കുന്നവരുടെയും വായിൽനിന്നു നീ സ്തുതിയെ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു” എന്ന വേദവാക്യം നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവരെ വിട്ടു ബെത്ഥാനയിലേക്കു പോയി രാത്രിയിൽ പാർത്തു.

4. രാവിലേ പട്ടണത്തിങ്കലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ വിശന്നു; വഴിയരികേ ഒരു അത്തിവൃക്ഷം ഫലങ്ങൾ കൂടാതെ ഇലകൾ മാത്രം ഉള്ളതായി കണ്ടു: “ഇനിമേൽ ഒരുത്തനും നിന്നിൽനിന്നു ഫലം ഭക്ഷിക്കരുതു” എന്നു ശപിച്ചു ഉടനേ ആ വൃക്ഷം ഉണങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു. ഈ മരം ഇലകൾ മാത്രം

ഉള്ളതും യാതൊരു ഫലം കാര്യം ആയ യഹൂദ
ജാതിയുടെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം.

വേദോക്തം.

എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദൈവവാക്യങ്ങൾ എത്ര ആകിലും അവ
നിൽ ഉച്ച എന്നു ആകുന്നു, ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം ഉണ്ടാ
കമാറു അവനിൽ ആമെൻ എന്നും തന്നെ. ൨ കൊരി. ൧, ൨൦.

൨൫. മൂന്തിരിത്തോട്ടവും രാജകല്യാണവും.

(മത്തായി ൨൧-൨൩.)

1. പിന്നേ ഒരു ദിവസം കർത്താവു ദൈവാലയ
ത്തിൽ വെച്ചു ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ പ്രധാ
നാചാര്യന്മാരും ശാസ്ത്രികളും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാ
രും വന്നു അവനോടു ചില ചോദ്യങ്ങൾ കഴിച്ച ശേ
ഷം അവൻ അവരോടു ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: “ഒരു
മനുഷ്യൻ ഒരു മൂന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി ചുറ്റും
വേലി കെട്ടി ഒരു ചക്കം കഴിച്ചിട്ടു ഗോപുരവും പ
ണിചെയ്തു സകലത്തെയും കുടിച്ചാന്നാർക്കു എല്ലിച്ചു
ഭൂമിദേശത്തു പോയി. തകസമയത്തു തോട്ടക്കാരോടു
ഫലങ്ങളെ വാങ്ങുവാൻ ഭൃത്യന്മാരെ അയച്ചു. കുടി
യാന്മാരോ അവരെ പിടിച്ചു ഒരുത്തനെ അടിച്ചു, വേ
റൊരുത്തനെ കൊന്നു, മറെറൊരുത്തനെ കല്ലെറി
ഞ്ഞു, മറ്റു ചിലരെ പലപ്രകാരം ഹിംസിച്ചു വധി
ക്കയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ എന്റെ പുത്രനെ കണ്ടാൽ
ശങ്കിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു അവനെ പറഞ്ഞയച്ചു;
കുടിച്ചാന്നാർ പുത്രനെ കണ്ടപ്പോൾ: “ഇവൻ അവ

കാശിയാകുന്നു, അവകാശം നമുക്കുകേണ്ടതിന്നു ഇ
 വനെ കൊല്ലേണം” എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു അവ
 നെ തോട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി കൊന്നുകളഞ്ഞു.
 “ആകയാൽ മൂന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉടയവൻ വരു
 ന്വോൾ ആ കുടിയാന്മാരോടു എന്തു ചെയ്യും” എന്നു
 ചോദിച്ചപ്പോൾ: “അവൻ വന്നു അവരെ നശിപ്പി
 ച്ചു മൂന്തിരിത്തോട്ടം തക്കസമയത്തു ഫലങ്ങളെ കൊ
 ടുക്കുന്ന കുടിയാന്മാർക്കു ഏല്പിക്കും” എന്നു അവർ പറ
 ഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു അവരോടു: “അപ്രകാരം
 തന്നെ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളിൽനിന്നു എടുത്തു
 ഫലങ്ങളെ തരുന്ന ജാതികൾക്കു ഏല്പിക്കും”
 എന്നു പറഞ്ഞു.

2. പിന്നേ വേറൊരു ഉപമ പറഞ്ഞു: “ഒരു രാ
 ജാവു പുത്രനു കല്യാണം കഴിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു.
 കല്യാണക്കാരെ വിളിപ്പാൻ ഭൃത്യന്മാരെ പറഞ്ഞയ
 ച്ചാറെ അവർക്കു വരുവാൻ മനസ്സില്ലായ്മയാൽ അവൻ
 വേറെ ഭൃത്യന്മാരെ അയച്ചു; “നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കപ്പെ
 ട്ടവരോടു: തടിച്ച ആടുമാടുകളെ കൊന്നു പാകം ചെ
 യ്തു സകലവും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു, വേഗം വരേണം
 എന്നു പറവിൻ” എന്നു കല്പിച്ചു. എന്നാൽ അവർ
 അതു കൂട്ടാക്കാതെ ഒരുത്തൻ തന്റെ വിളഭൂമി നോ
 കേണ്ടതിന്നും മറെറൊരുത്തൻ തന്റെ വ്യാപാരം ചെ
 യ്തേണ്ടതിന്നും പോയ്ക്കളഞ്ഞു; ശേഷമുള്ളവർ രാജഭൃ
 ത്യാന്മാരെ പിടിച്ചു അപമാനിച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു.

അതു രാജാവു കേട്ടു കോപിച്ചു സൈന്യങ്ങളെ
 അയച്ചു ആ കുലപാതകന്മാരെ മുടിച്ചു അവരുടെ
 പട്ടണത്തെയും ചൂട്ടുകളഞ്ഞു. പിന്നേ അവൻ

ഭൃത്യന്മാരോടു: “എല്ലാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നെങ്കിലും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ അതിന്നു യോഗ്യന്മാരായിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ പോയി വഴിക്കൽ കാണുന്നവരെ എല്ലാവരേയും വിളിപ്പിൻ” എന്നു കല്പിച്ചശേഷം അവർ പുറപ്പെട്ടു ദുഷ്ടന്മാരെയും ശിഷ്യന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു കല്യാണശാല കല്യാണക്കാരെക്കൊണ്ടു നിറകയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ കല്യാണക്കാരെ കാണാൻ രാജാവു അകത്തു ചെന്നു, കല്യാണവസ്ത്രം ധരിക്കാത്ത ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു: “സ്നേഹിതാ, കല്യാണവസ്ത്രം ധരിക്കാതെ നീ എങ്ങിനെ ഇവിടെ വന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ അവന്നു വാക്കില്ലാതെപോയി. അപ്പോൾ രാജാവു ഭൃത്യന്മാരെ വിളിച്ചു: “ഇവന്റെറ കൈ കാലുകൾ കെട്ടി ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിൽ

തളിപ്പറമ്പിൽ, അവിടെ കരച്ചലും പല്ലകടിയും ഉണ്ടാകും” എന്നു കല്പിച്ചു. “വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ തെരിഞ്ഞൊഴുക്കപ്പെട്ടവരോ ചുരുക്കമത്രേ”.

വേദോക്തം.

പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; പുത്രനെ അനുസരിക്കാത്തവനോ ജീവനെ കാണുകയില്ല; ദൈവക്രോധം അവന്റെ ദേഹം വസിക്കുന്നതയുള്ളു. യോഹ. ൩, ൩൬.

൨൬. അവസാനകായ്ക്കുള്ള വിവരം.

(മത്തായി ൨൪. ലൂക്ക് ൨൧.)

1. അതിന്റെ ശേഷം യേശു ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോഴുപോൾ ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കേ ചെന്നു ദൈവാലയത്തിന്റെ പണികളെ കാണിച്ചപ്പോൾ അവൻ: “ഇവ എല്ലാം നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലയോ? ഇടിക്കാതെ കല്പിന്മേൽ കല്ലു ഇവിടെ ശേഷിക്കയില്ല നിശ്ചയം.

“ചിന്നെ യരുശലേം സേനകളാൽ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അതിന്റെ നാശം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിക, യഹൂദദേശത്തുള്ളവർ മലകളിലേക്കും പട്ടണത്തുള്ളവർ പുറത്തേക്കും ഓടിപ്പോയ്ക്കാം; നാട്ടിലുള്ളവർ മടങ്ങിച്ചെല്ലരുതു; എഴുതിയിരിക്കുന്ന കായ്കൾക്കു നിവൃത്തി വരുത്തുന്ന കാലം അതു തന്നെ. ഈ ജനത്തിന്മേൽ ദൈവകോപം ഉഗ്രമായി ജ്വലിക്കുകൊണ്ടു നാട്ടിൽ പലവിധ തെരുക്കവും അതിക്രമിച്ചുണ്ടാകും. ആ നാ

ഉിൽ ഗഭിണികൾക്കും മൂലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും ഹാകഷ്ടം! ജനങ്ങൾ വാളിനാൽ വീഴും, പല രാജ്യങ്ങളിലും അടിമകളായി പോകേണ്ടി വരും. ജാതികളുടെ സമയം തികയുവോളം അവർ യദൃശലേമിനെ ചവിട്ടിക്കളയും” എന്നു പറഞ്ഞു.

2. പിന്നേ അവൻ ഒലീവുമലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ പത്രൊസ് യോഹന്നാൻ യാക്കോബ് അന്ത്രയാവു എന്ന ഈ നാലു ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കേ ചെന്നു: “നിന്റെ വരവിന്റെയും ലോകാവസാനത്തിന്റെയും അടയാളം എന്തു?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ യേശു: “പലരും എന്റെ നാമത്തിൽ വന്നു ഞാൻ ക്രിസ്തുവാകുന്നെന്നു പറഞ്ഞു പലരെയും വഞ്ചിക്കും. നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും യുദ്ധശ്രുതികളെയും കേൾക്കും; ജാതി ജാതിക്കും രാജ്യം രാജ്യത്തിനും വിരോധമായി എഴുന്നീല്ക്കും. ക്ഷാമവും ഭൂകമ്പവും അവിടവിടെ ഉണ്ടാകും; ദുഷ്ട ജനങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഹിംസിച്ചുകൊല്ലുകയും ചെയ്യും”.

“സകല ജാതികൾക്കും സാക്ഷിയായിട്ടു സുവിശേഷം ഭൂമിയിൽ എല്ലാവരും ഘോഷിച്ചറിയിക്കപ്പെടും; അപ്പോൾ അവസാനം വരും. ലോകാരംഭം മുതൽ ഇതുവരേയും സംഭവിക്കാത്തതും ഇനിമേൽ ഉണ്ടായ്യാത്തതുമായ മഹാ കഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. അക്കാലത്തിങ്കൽ ഒരുത്തൻ: ഇന്നിന്ന ദിക്കിൽ ക്രിസ്തു ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആയതു വിശ്വസിക്കരുതു. മിന്നൽ കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറോളം പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവായിരിക്കും; ശവം എവിടേയോ അവിടേ കഴുകാൻ കൂടും”.

“ആ കഷ്ടകാലം കഴിഞ്ഞ ഉടനേ സൂര്യചന്ദ്രാദി
 ഗ്രഹങ്ങൾ പ്രകാശിക്കാതെ ഇരുണ്ടുപോകും; നക്ഷ
 ത്രങ്ങൾ വീഴും; ആകാശത്തിലേ ശക്തികളും ഇളകും;
 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം ഉജ്വലഭാഗ
 ത്തികൾ ശോഭിക്കും; ഭൂമിയിലെ ഗോത്രങ്ങൾ മനുഷ്യ
 പുത്രൻ വളരേ ശക്തിയോടും മഹത്വത്തോടും കൂടി
 മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നതിനെ കണ്ടു പ്രലപിക്കും. അ
 വൻ ഭൂമിയിൽ സർവ്വദിക്കിൽനിന്നും താൻ തെരിഞ്ഞെ
 ടുത്തവരെ കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടതിന്നു ദൂതന്മാരെ കാഹള
 ത്തോടു കൂട അയക്കും. എന്നാൽ ആനാളിനേയും
 നാഴികയേയും കുറിച്ചു എന്റെ പിതാവു മാത്ര
 മല്ലാതെ ആരും ദൈവദൂതന്മാരും പുത്രനും
 കൂടെ അറിയുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ കർത്താവു എ
 പ്പോൾ വരമെന്നു അറിയായ്ക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ
 എപ്പോഴും ഉണന്നു ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ” എന്നു
 പറഞ്ഞു.

വേദോക്തം.

എന്തെന്നാൽ താൻ നിയമിച്ച പുരുഷനെക്കൊണ്ടു ലോകത്തെ
 നീതിയിൽ ന്യായം വിധിപ്പാൻ ദൈവം ഒരു ദിവസത്തെ നിയു
 യിച്ചു, അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു എഴുന്നീല്പിച്ചതിനാൽ എല്ലാവ
 രും അതിന്റെ ഉറപ്പു നൽകിയുചിരിക്കുന്നു. നടപ്പു. ൧൭, ൩൧.

൨൭. പത്തുകന്യകമാരും താലന്തുകളും ന്യായവിധിവണ്ണനയും.

(മത്തായി ൨൫.)

1. പിന്നെ യേശു പറഞ്ഞു: “സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തങ്ങളുടെ ദീപങ്ങളെ എടുത്തു മണവാളനെ എതിരേല്ലാൻ പുറപ്പെട്ട പത്തു കന്യകമാരോടു സമമാകുന്നു”. അവരിൽ അഞ്ചു പേർ ബുദ്ധിയുള്ളവരും അഞ്ചു പേർ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരുമായിരുന്നു. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ തങ്ങളുടെ ദീപങ്ങളെ എടുത്തപ്പോൾ എണ്ണ എടുത്തില്ല; ബുദ്ധിയുള്ളവർ ദീപങ്ങളും എണ്ണയും എടുത്തു. പിന്നെ മണവാളൻ താമസിക്കുകൊണ്ടു അവരെല്ലാവരും ഉറങ്ങിപ്പോയി.

അർദ്ധരാത്രിയിൽ: “മണവാളൻ വരുന്നു, അവനെ എതിരേല്ലാൻ പുറപ്പെടുവിൻ!” എന്നൊരു വിളിയുണ്ടായി; അവരെല്ലാവരും എഴുന്നീറ്റു ദീപങ്ങളെ തെളിയിച്ചു. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ മററവരോടു: “ഞങ്ങളുടെ ദീപങ്ങൾ കെട്ടുപോകുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ എണ്ണയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു തരുവിൻ” എന്നപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ ബുദ്ധിയുള്ളവർ: “ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും മുട്ടുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ തന്നെ പോയി വാങ്ങിക്കോൾവിൻ!” എന്നു പറഞ്ഞു.

അവർ വാങ്ങുവാൻ പോയപ്പോൾ മണവാളൻ വന്നു, ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവർ അവനോടു കൂടെ പോയി കല്യാണശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചു, വാതിലടച്ച ശേഷം മറേവരും വന്നു: “കർത്താവേ, കർത്താവേ, തുറക്കേണമേ” എന്നപേക്ഷിച്ചു. അതിന്നു അവൻ:

“ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. “ആകയാൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്ന നാളും നാഴികയും നിങ്ങൾ അറിയാതെക്കൊണ്ടു ഉണന്നിരിപ്പിൻ”!

2. “പിന്നെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഭൂതന്മാരെ വിളിച്ചു സമ്പത്തുകളെ അവർക്കു ഏല്പിച്ചു ദുരദേശത്തേക്കു യാത്രയായ ഒരു മനുഷ്യനു സമം; അവൻ അവരവരുടെ പ്രാപ്തിപോലെ ഒരുത്തന്നു അഞ്ചും മറെറാരുത്തന്നു രണ്ടും മറെറാരുത്തന്നു ഒന്നും നാത്തൽ ദ്രവ്യം കൊടുത്തു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. പിന്നെ അഞ്ചു നാത്തൽ ലഭിച്ചവൻ പോയി ഗ്യാപാരം ചെയ്തു വേറെ അഞ്ചു നാത്തൽ സമ്പാദിച്ചു; രണ്ടു നാത്തൽ ലഭിച്ചവനും അപ്രകാരം ചെയ്തു വേറെ രണ്ടു നാത്തൽ നേടി. ഒരു നാത്തൽ ലഭിച്ചവനോ പോയി അതു ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചിട്ടു യജമാനന്റെ ദ്രവ്യം മറെച്ചുവെച്ചു.

വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം അവരുടെ യജമാനൻ വന്നു കണക്കു നോക്കിയപ്പോൾ അഞ്ചു നാത്തൽ വാങ്ങിയവൻ വേറെ അഞ്ചു നാത്തൽ കൂടി കൊണ്ടുവന്നു: “കർത്താവേ, എനിക്കു അഞ്ചു നാത്തൽ തന്നുവല്ലോ; ഞാൻ ഗ്യാപാരം ചെയ്തു അതുകൊണ്ടു അഞ്ചു നാത്തൽ സമ്പാദിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു, കർത്താവു: “നന്നു നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനേ! നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തുനായിരുന്ന, ഞാൻ നിന്നെ പലതിന്മേൽ ആക്കി വെക്കും, നിന്റെ കർത്താവിന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം രണ്ടു നാത്തൽ വാങ്ങിയവനും വന്നു: “കർത്താവേ, നീ രണ്ടു

റാത്തൽ എനിക്കു തന്നുവല്ലോ; ഇതാ ഞാൻ വേറെ രണ്ടു റാത്തൽ നേടി” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ കർത്താവു പ്രസാദിച്ചു: “നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനേ! നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു, ഞാൻ നിന്നെ പലതിന്മേൽ ആക്കി വെക്കും; നിന്റെ കർത്താവിന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കു” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ഒരു റാത്തൽ വാങ്ങിയവൻ വന്നു, കർത്താവേ, “നീ വിതെക്കാത്ത ഇടത്തിൽ കൊയ്യുന്നവനും വിതറാത്ത ഇടത്തിൽനിന്നു ചേർന്നവനും ആയ കഠിനമനുഷ്ഠനാകുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു ചേരിച്ചു, നീ തന്ന ദ്രവ്യം ഭൂമിയിൽ മറെച്ചു വെച്ചു; നിന്റെ ദ്രവ്യം ഇതാ” എന്നു പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ കർത്താവു കോപിച്ചു പറഞ്ഞു: “ദാഷ്ട്യനും മടിയനുമായ ദാസനേ, ഞാൻ വിതെക്കാതെത്തിൽ കൊയ്യുന്നവനും വിതറാത്ത ഇടത്തിൽനിന്നു ചേർന്നവനും ആകുന്നു എന്നു നീ അറിഞ്ഞെങ്കിൽ നീ എന്റെ ദ്രവ്യം പൊൻവാണിഭിക്കാൻ കൊടുത്തു ലാഭം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായിരുന്നുവല്ലോ!” എന്നു പറഞ്ഞു. അവനിൽനിന്നു ആ ദ്രവ്യം എടുത്തു പത്തു റാത്തൽ ഉള്ളവന്നു കൊടുപ്പാനും നിസ്സാരനായ ഭൃത്യനെ അന്ധകാരത്തിലേക്കു തള്ളിക്കളയാനും കല്പിച്ചു; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.

3. “പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ തേജസ്സോടെ സകല വിശുദ്ധഭൃതന്മാരുമായി വന്നു തന്റെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ സകല ജാതികളെയും അവന്റെ മുമ്പിൽ കൂട്ടി വരുത്തും. ഇടയൻ

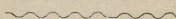
കോലാടുകളിൽനിന്നു ചെമ്മരിയാടുകളെ വേർതിരിക്കുന്ന പ്രകാരം അവൻ അവരെ വേർതിരിച്ചു ചെമ്മരിയാടുകളെ തന്റെ വലത്തും കോലാടുകളെ ഇടത്തും നിർത്തും. വലത്തുള്ളവരോടു: “എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ, വരുവിൻ! ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യത്തെ അവകാശമാക്കുവിൻ. കാരണം വിശന്നിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നിക്ക ഭക്ഷണം തന്നു, ദാഹിച്ചിരുന്നപ്പോൾ കുടിപ്പാനും തന്നു, അതിഥിയായിരുന്നു എന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടു, നഗ്നനായിരുന്നു എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു, രോഗിയും തടവുകാരനുമായിരുന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ വന്നുകണ്ടു” എന്നു പറയും. അപ്പോൾ നീതിമാന്മാർ: “കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ ഇപ്രകാരം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടു?” എന്നതിന്നു രാജാവു: “എന്റെ ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുത്തന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്തതെല്ലാം എന്നിക്കു ചെയ്തു” എന്നു കല്പിക്കും.

പിന്നെ അവൻ ഇടത്തുള്ളവരോടു: “ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ, എന്നെ വിട്ടു പിശാചിന്നും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യനരകാഗ്നിയിലേക്കു പോകുവിൻ! വിശന്നിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നിക്ക ഭക്ഷണം തന്നില്ല, ദാഹിച്ചിരുന്നു എന്നിക്ക കുടിപ്പാനും തന്നില്ല, അതിഥിയായിരുന്നു എന്നെ ചേർത്തില്ല, നഗ്നനായിരുന്നു എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചില്ല, രോഗിയും തടവുകാരനുമായിരുന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ വന്നുകണ്ടില്ല” എന്നു പറയും. അപ്പോൾ അവർ:

“കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ ഇങ്ങിനെ യുജ്ജവനായി കണ്ടു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതെ ഇരുന്ന” എന്ന ചോദ്യത്തിന്നു രാജാവു: “എന്റെ ഈ ഏററു ചെറിയ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുത്തന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്യാഞ്ഞതു എനിക്കാകുന്നു ചെയ്യാഞ്ഞതു എന്നു ഉത്തരം പറയു. ഇവർ നിത്യദണ്ഡനത്തിലേക്കു നീതിമാന്മാരോ നിത്യജീവങ്കലേക്കു പോകും” എന്നു കല്പിച്ചു.

വേദോക്തം.

ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു കരുണയവ കൺ കാണാത്തതും ചെവി കേളാത്തതും മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ ഏറാത്തതുമായ വയഭ്രം. ൧ കൊരി. ൨, ൯.

III. യേശുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവ ചരിത്രം.

൨൮. പെസഹാഭോജനം.

(മാർക്ക് ൧൪. മത്തായി ൨൬. യോഹന്നാൻ ൧൩. ൧൫.)

1. പിന്നെ പെസഹ എന്ന പെരുന്നാൾ അടുത്തപ്പോൾ കർത്താവു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: “രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പെസഹ ഉണ്ടാകുമെന്നറിയുന്നുവല്ലോ! അന്നു മനുഷ്യപുത്രൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടുവാൻ ഏല്പിക്കപ്പെടും” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തന്നെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രികളും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും കൂടി യേശുവെ ഉപായംകൊണ്ടു പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ നിരൂപിച്ചു. പിന്നെ യൂദാ ഇഷ്കോർയ്യാത്ത് അവരെ ചെന്നു കണ്ടു: “ഞാൻ അവനെ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരാം, നിങ്ങൾ എന്നിക്കു എന്തുതരും?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ അവന്നു മുറ്റുതു വെച്ചുകൊടുത്തു കൊടുത്തു. അന്നു മുതൽ കർത്താവിനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ യൂദാ തക്കം അന്വേഷിച്ചു.

പിന്നെ ഉത്സവത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവോടു: “നിന്നെക്കു പെസഹാഭക്ഷണം എവിടെ ഒരുക്കേണം?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ പത്രോസിനോടും യോഹന്നാനോടും പറഞ്ഞതു: “നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ.

അവിടെ ഒരു കുടും വെള്ളം ചുമന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ എതിരേല്ക്കും, അവൻ പോകുന്ന വീട്ടിലേക്കു നിങ്ങളും ചെന്നു യജമാനനോടു: എന്റെ സമയം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു, ശിഷ്യന്മാരോടു കൂട പെസഹ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാനുള്ള മുറി എവിടെ എന്നു ഗൃഹ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറവിൻ! അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങൾക്കു ഒരു വലിയ മാളികമുറി കാണിച്ചുതരും; അവിടെ നമുക്കു വേണ്ടി ഒരുക്കവിൻ!” ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടു കർത്താവു അവരെ അയച്ചു; അവർ പോയി കർത്താവിന്റെ വചനപ്രകാരം കണ്ടു പെസഹാഭക്ഷണം ഒരുക്കി. വൈകുന്നേരം യേശു പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടു കൂടി നഗരത്തിലേക്കു പോയി.

2. അത്താഴം കഴിച്ചശേഷം യേശു എഴുന്നീറ്റു വസ്ത്രങ്ങളെ ഉഴുതിവെച്ചു ഒരു ശീല എടുത്തു തന്റെ അരക്കു കെട്ടി പാത്രത്തിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചു ശിഷ്യന്മാരുടെ കാലുകളെ കഴുകുവാനും അരെക്കു കെട്ടിയ ശീലകൊണ്ടു തുവർത്തുവാനും തുടങ്ങി. പത്രൊസിന്റെ അരികേ വന്നപ്പോൾ അവൻ: “കർത്താവേ, നീ എന്റെ കാലുകളെ കഴുകുകയോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവു: “ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു എന്തെന്നു നീ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നില്ല, പിന്നെ അറിയും” എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു പത്രൊസ്: “കർത്താവേ, നീ എന്റെ കാലുകളെ കഴുകുവാൻ ഞാൻ ഒരുനാളും സമ്മതിക്കയില്ല എന്നു വിരോധിച്ചു ശേഷം: “ഞാൻ നിന്നെ കഴുകാഞ്ഞാൽ നിന്നെ എന്നിൽ കാഹരിയില്ല” എന്നു യേശു പറഞ്ഞപ്പോൾ പത്രൊസ്: “കർത്താവേ, എന്റെ കാലുകളെ മാത്രമല്ല, കൈകളെയും തല

യെയും കൂട കഴുകേണം!" എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. യേശു: "കളിച്ചിരിക്കുന്നവന്നു കാലുകൾ അല്ലാതെ കഴുകുവാൻ ആവശ്യമില്ല; അവൻ സർവ്വംഗം ശുദ്ധൻ ആകുന്നു. നിങ്ങൾ ശുദ്ധന്മാരാകുന്നു, എല്ലാ

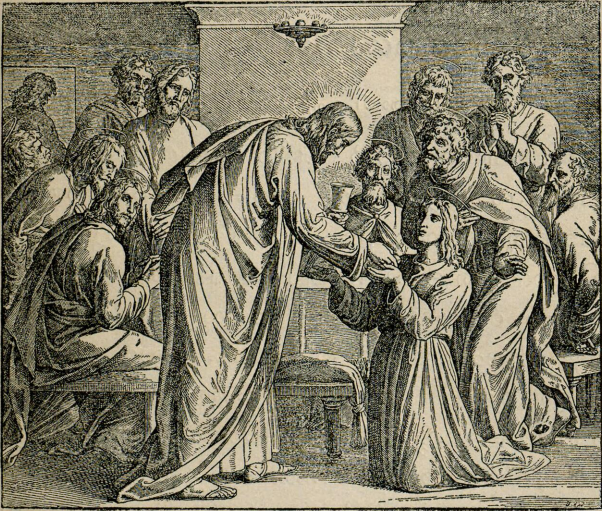
വരുമല താനും" എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. തന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവനെ അറിഞ്ഞതു കൊണ്ടാകുന്നു "എല്ലാവരും ശുദ്ധിയുള്ളവരല്ല" എന്നു പറഞ്ഞതു.

അതിന്റെ ശേഷം യേശു വസ്ത്രം ഉടുത്തു ഇരുന്നു ശിഷ്യന്മാരോടു: "ഞാൻ ചെയ്തതു ഗ്രഹിച്ചുവോ? നിങ്ങൾ എന്നെ ഗുരുവെന്നും കർത്താവെന്നും വിളിക്കുന്നു; നന്നു, ഞാൻ അപ്രകാരം ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ വിളിക്കുന്നതു ശരി തന്നെ. കർത്താവും ഗുരു

വുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാലുകളെ കഴുകി എന്നു വരികിൽ നിങ്ങളും അന്യോന്യം കാലുകളെ കഴുകേണ്ടതാകുന്നു; ഞാൻ ചെയ്ത പ്രകാരം നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിനാകുന്നു ഈ ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചതു. ദാസൻ തന്റെ യജമാനനെക്കൊണ്ടും ദൂതൻ തന്നെ അയച്ചവനെക്കൊണ്ടും വലിയവനല്ല; ഈ കാര്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞു അപ്രകാരം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാകും” എന്നു പറഞ്ഞു.

3. പിന്നെ യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു “കഴുപ്പെടും മുമ്പെ ഈ പെസഹ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഭക്ഷിച്ചാൻ ഞാൻ വാങ്ങിയതോടെ ആഗ്രഹിച്ചു. എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും നിശ്ചയം” എന്നു വ്യാകുലനായി പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ വളരേ ദുഃഖിച്ചു, ആരെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു എന്നു വിചാരിച്ചു തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കി “ഞാനോ?” “ഞാനോ?” എന്നു ചോദിച്ചുതുടങ്ങി. “ഞാൻ ആർക്കു അപ്പഖണ്ഡം മുക്കി കൊടുക്കുന്നുവോ അവൻ തന്നെ” എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞു, ഖണ്ഡം മുക്കി ഇഷ്ടയ്ക്കുത്താവായ യൂദാവിനു കൊടുത്തു: “മനുഷ്യപുത്രൻ തന്നെ കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം പോകുന്നു, എങ്കിലും അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവന്നു ഹാകഷ്യം! അവൻ ജനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു അപ്പത്തെ എടുത്തു ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം പറഞ്ഞു നറുക്കി ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു: “വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചിൻ! ഇതു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നറുക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ ശരീരമാകുന്നു, എന്റെ

ഓമെക്കായി ഇതിനെ ചെയ്യിൻ!" അപ്രകാരം
 പാനപാത്രവും എടുത്തു ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം പ
 റഞ്ഞു അവർക്കു കൊടുത്തു: "നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
 ഇതിൽനിന്നു കുടിപ്പിൻ! ഇതു എന്റെ രക്ത

ത്തിലെ പുതുനിയമമാകുന്നു; ഇതു നിങ്ങൾക്കും
 അനേകർക്കും വേണ്ടി പാപമോചനത്തിനായി
 ഒഴിച്ചു എന്റെ രക്തം; ഇതു കുടിക്കുമ്പോൾ ഒ
 കെയും എന്റെ ഓമെക്കായി ചെയ്യിൻ! ഇതു
 മുതൽ എൻ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ചെയ്തു നിങ്ങളോടു കൂടി പുതുതായി കുടിക്കുവരേ ഞാൻ ഇതിൽ
 നിന്നു കുടിക്കയില്ല എന്നു പറകയും ചെയ്തു.

ഭവദോഷം.

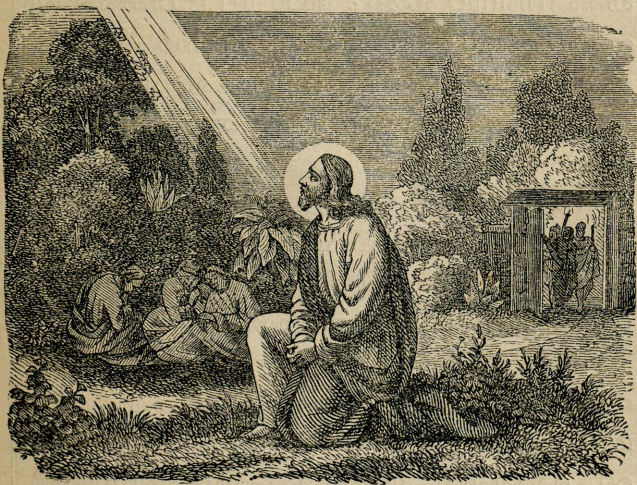
നിങ്ങൾ ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും പാനപാത്രത്തിൽനിന്നു കുടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും കർത്താവു വരുവോളത്തിന്നു അവന്റെ മരണത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ൧ കൊരി. ൧൧, ൨൩.

൨൯. ഗതശമനയിലെ പോരാട്ടം.

(മത്തായി ൨൩. മാർക്ക് ൧൪.)

1. ചിന്നേ അവാർ സങ്കീർത്തനം (സങ്കീ. 115-118) പാടി സ്തുതിച്ചു; യേശു മറ്റും പല വചനങ്ങളെ പറഞ്ഞു (യോഹ. ൧൩—൧൭.) പ്രാർത്ഥിച്ച ശേഷം കിദ്ദോൻ തോടു കടന്നു ഒലീവുമലയിൽ കയറി. അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരോടു: “ഈ രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറിപ്പോകും. ഞാൻ ഇടയനെ വെട്ടും, കൂട്ടത്തിലെ ആടുകൾ ചിതറിപ്പോകും എന്ന പ്രവാചകവാക്യം നിവൃത്തിയാകും. ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നീറ്റ ശേഷമോ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലീലയിൽ പോകും” എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. അതിന്നു പത്രൊസ് “എല്ലാവരും നിങ്ങൾ ഇടറിപ്പോയാലും ഞാൻ ഒരു നാളും ഇടറുകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു അവനോടു: “ഈ രാത്രിയിൽ പൂവൻകോഴി രണ്ടു വട്ടം കൂടും മുമ്പെ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും” എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ പത്രൊസും മറ്റുള്ള ശിഷ്യന്മാരും “നീനോടു കൂടി മരിക്കേണ്ടി വന്നാലും ഞങ്ങൾ നിന്നെ തള്ളിപ്പറുകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.

2. പിന്നേ ഗതശമന എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയ
 പ്പോൾ യേശു അവരോടു: “ഞാൻ പോയി പ്രാർത്ഥി
 ച്ചു വരുവോളം നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ!” എന്നു
 പറഞ്ഞു പത്രൊസിനെയും യോഹന്നാനെയും യാ
 കോബിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി “എന്റെ ദേ
 ഹി മരണത്തോളം ദുഃഖപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ ഇ
 വിടെ പാർത്തു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ” എന്നു മഹാദുഃഖ
 തോടും വിറയലോടും കൂടെ പറഞ്ഞു.

പിന്നേ ഒരു കല്ലേറു ദൂരം പോയി മുട്ടുകുത്തി നി
 ലത്തു വീണ്ടു: “അബ്ബാ, പിതാവേ! സകലവും
 നിന്നു കഴിയും, ഈ പാനപാത്രം എന്നിൽ
 നിന്നു നീക്കേണമേ! എന്നാൽ എന്റെ ഇഷ്ടം
 പോലെ അല്ല, നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ ആ
 കട്ടെ” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം മടങ്ങി വന്നു ശി

ഷ്യന്മാർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, പത്രോസിനോടു: “നിങ്ങൾക്കു ഒരു മണിക്കൂർ പോലും എന്നോടു കൂടി ഉണന്നിരിപ്പാൻ കഴികയില്ലയോ? പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതെ ഉണന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ! അത്മാവു മനസ്സൊരുകമുള്ളതു തന്നെ, ജഡം ബലഹീനമത്രെ” എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നേ രണ്ടാമതും പോയി; “എന്റെ പിതാവേ, ഇതു ഞാൻ കുടിക്കാതെ നീങ്ങിക്കൂടാ എങ്കിൽ നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ ഭവിക്കട്ടെ” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം വന്നു ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു. അവൻ അവരെ വിട്ടു മൂന്നാമതും പോയി മുമ്പേത്തപ്പോലെ തന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ദൈവദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി അവനെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. പിന്നെ അവൻ അത്യാസന്നത്തിലായി അതിശ്രദ്ധയോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവന്റെ വിയർപ്പു നിലത്തു വീഴുന്ന വലിയ ചോരത്തുള്ളികൾ കണക്കയായി.

അവൻ പിന്നെ എഴുന്നീറ്റു ശിഷ്യരുടെ അരികേ വന്നു: “ഇനി ഉറങ്ങി ആശ്വസിച്ചു കൊൾവിൻ! മതി, സമയം അടുത്തു, മനുഷ്യപുത്രൻ പാപിഷ്ഠരുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു; എഴുന്നീല്പിൻ, നാം പോക, എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

വേദോക്തം.

അവൻ നമ്മുടെ രോഗങ്ങളെ വഹിച്ചു ഇങ്ങേ വേദനകളെ ചുമന്നു സത്യം; നമ്മുടെ ശാന്തിക്കുള്ള ദണ്ഡനം അവന്റേലായി അതന്റെ അടിപ്പിണരായ് നമുക്കു സൌഖ്യം വന്നു. യശാ. ൫൩, ൪, ൫.

൩൦. യൂദാവിന്റെ ദ്രോഹവും പത്രോസിന്റെ വിഴിച്ചും.

(മത്തായി ൨൬. മാർക്ക് ൧൪.)

1. അതിൽ പിന്നെ അവന്റെ ശിഷ്യനായ യൂദാവും അവനോടു കൂട റോമപട്ടാളക്കാരുടെ മഹാപുരോഹിതർ മൂപ്പന്മാർ എന്നിവരുടെ ഭൃത്യക്കൂട്ടവും ദീപങ്ങളോടും വാളുവടികളോടും കൂട വന്നു. യേശു തനിക്കു വരുവാനുള്ളതൊക്കെയും അറിഞ്ഞു പുറത്തു ചെന്നു അവരോടു: “നിങ്ങൾ ആരെ അന്വേഷിക്കുന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചു. “നസരയനായ യേശുവിനെ” എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ; “ഞാൻ തന്നെ” എന്നു പറഞ്ഞ ഉടനെ അവർ പിൻവാങ്ങി നിലത്തു വീണു. യേശു രണ്ടാമതും: “നിങ്ങൾ ആരെ അന്വേഷിക്കുന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ: “നസരയനായ യേശുവിനെ” എന്നു പിന്നെയും പറഞ്ഞു. “ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നെങ്കിൽ ഇവരെ വിടുവിൻ!” എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞു. യൂദാ “ഞാൻ ചുംബിക്കുന്നവനെ പിടിച്ചു കൊൾവിൻ!” എന്നു ലക്ഷണം അവർക്കു കൊടുത്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു യൂദാ ഉടനേ അടുത്തു ചെന്നു യേശുവോടു: “ഗുരോ, സലാം!” എന്നു പറഞ്ഞു ചുംബിച്ചു. യേശു: “സ്നേഹിതാ, നീ എന്തിന്നു വന്നു; യൂദാവേ, നീ ചുംബനംകൊണ്ടോ മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു?” എന്നു ചോദിച്ചു. ഉടനെ അവർ അടുത്തു വന്നു യേശുവിനെ പിടിച്ചു.

അതു ശിഷ്യന്മാർ കണ്ടപ്പോൾ യേശുവോടു: “കർത്താവേ വാൾകൊണ്ടു വെട്ടേണമോ?” എന്നു ചോദിച്ചു ഉടനേ പത്രൊസ് വാൾ ഉഴരി പ്രധാനാചാർച്ചന്റെ ഭൃത്യനായ മല്ലൂൻ എന്നവനെ വെട്ടി വലത്തെ ചെവി അറുത്തു കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു: “ഇത്രക്കു വിടുവിൻ!” എന്നു കല്പിച്ചു; അവന്റെ ചെവിയെ തൊട്ടു സൗഖ്യമാക്കി. പിന്നെ പത്രൊസിനോടു: വാൾ ഉറയിൽ ഇടുക, വാളെടുക്കുന്നവരെല്ലാം വാളിനാൽ വീഴും; എൻ പിതാവു എനിക്കു തന്ന പാനപാത്രം ഞാൻ കുടിക്കാതിരിക്കുകയോ?” എന്നു പറഞ്ഞ ഉടനെ ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും അവനെ വിട്ടോടിപ്പോയി.

2. പിന്നെ അവർ യേശുവിനെ പിടിച്ചു കെട്ടി ആചാർച്ചന്മാരും ശാസ്ത്രികളും മൂപ്പന്മാരും കൂടിയിരിക്കുന്ന മഹാപുരോഹിതന്റെ അരമനയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. കർത്താവിനെ ഒരുനാളും വിടുകയില്ലെന്നു താൻ പറഞ്ഞ വാക്കോത്തു പത്രൊസും ദൂരേ അവന്റെ പിന്നാലെ കാർച്ചുതീർപ്പു അറിയേണ്ടതിന്നു അരമനയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ശീതം നിമിത്തം തീക്കുഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നു ഇരുന്നു.

അപ്പോൾ ഒരു വേലക്കാരത്തി അറാനോടു: “പക്ഷെ നീയും അയാളുടെ ശിഷ്യരിൽ കൂടിയാനോ?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ: “അല്ല” എന്നു മറുത്തു പറഞ്ഞു. പിന്നെ പടിപ്പുരയിലേക്കു പുറപ്പെടുമ്പോൾ പൂവൻകോഴി കൂകി.

അപ്പോൾ വേറെ ഒരു വേലക്കാരത്തി അവനെ

കണ്ടു അവിടെയുള്ളവരോടു: “ഇവൻ ആ കൂട്ടത്തിലുള്ളവനത്രേ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ: “അല്ല ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നില്ല” എന്നു ആണയിടുകൊണ്ടു തള്ളിപ്പറഞ്ഞു.

വിനെ അല്ലനേരം കഴിഞ്ഞ ശേഷം അരികേ നിന്നവർ: “നീ അവരിൽ ഒരാളെ ആകുന്നു സത്യം; നീ ഗലീലക്കാരൻ തന്നെ, നിന്റെ ഉച്ചാരണം കൂടെ നിന്നെ വെളിവാക്കുന്നുവല്ലോ!” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പത്രൊസ്: “ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല” എന്നു ശപിഷയും ആണയിടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ പൂവൻകോഴി രണ്ടാമതും കൂകി. കത്താവു തിരിഞ്ഞു പത്രൊസിനെ ഒന്നു നോക്കി, “പൂവൻകോഴി രണ്ടു വട്ടം കൂകും മുൻപെ മൂന്നു വട്ടം നീ എന്നെ തള്ളിപ്പറയും” എന്നു യേശു തന്നോടു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രൊസ് ഓർത്തു പുറപ്പെട്ടു പോയി കൈപ്പോടെ കരകയും ചെയ്തു.

വേദോക്തം.

വിശുദ്ധാത്മാവിൽ അല്ലാതെ യേശുവിനെ കത്താവെന്നു പറയാൻ ആർക്കും കഴിക ഇല്ല. 1 കൊരി. 12, 3.

൩൧. സുനേദ്രിയസംഘത്തിന്റെ വിസ്താരവും യൂദാവിന്റെ അവസാനവും.

(യോഹന്നാൻ ൧൮. മത്തായി ൨൬.)

1. പിന്നെ മഹാപുരോഹിതനായ ഹന്നാ യേശുവോടു അവന്റെ ശിഷ്യരെയും ഉപദേശത്തെയും കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. യേശു: “ഞാൻ പരസ്യത്തിൽ ലോകത്തോടു സംസാരിച്ചുവല്ലോ! യഹൂദന്മാർ കൂടുന്ന പള്ളികളിലും ദൈവാലയത്തിലും വെച്ചു ഞാൻ ഉപദേശിച്ചു; രഹസ്യമായി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല; നീ എന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? കേട്ടവരോടു ഞാൻ എന്തു പറഞ്ഞു എന്നു ചോദിക്കു; ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അവർ അറിയുന്നവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അരികെ നില്ക്കുന്ന ഒരു സേവകൻ: “നീ പ്രധാനാചാര്യനോടു ഇപ്രകാരം ഉത്തരം പറയുന്നുവോ?” എന്നു ചോദിച്ചും കൊണ്ടു യേശുവിന്റെ കവിശ്ലോകനടിച്ചു. അപ്പോൾ യേശു: “ഞാൻ ദോഷമായി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ദോഷം എന്നതിന്നു തുറന്നുണ്ടാകൂ അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ തല്ലുന്നതെന്തിന്നു?” എന്നു പറഞ്ഞു.

അതിന്റെ ശേഷം മഹാപുരോഹിതന്മാരും ന്യായാധിപസംഘം കൈരും യേശുവിനെ കൊല്ലേണമെന്നു കള്ളുസ്സാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു, അനേകം കള്ളുസ്സാക്ഷികൾ വന്നിട്ടും അവർ പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം തെളുവന്നില്ല. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതൻ എഴുന്നീറ്റു യേശുവിനോടു: “നീ ഒരു ഉത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ എന്തെല്ലാം

സാക്ഷ്യം പറയുന്നു” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ യേശു മിണ്ടാതെനിന്നു.

പിന്നെയും മഹാപുരോഹിതൻ അവനോടു: “നീ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവാകുന്നുവോ എന്നു ഞങ്ങളോടു പറയേണ്ടതിന്നു ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ ആണയിട്ടു ഞാൻ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു” എന്നതിന്നു: “നീ പറഞ്ഞുവല്ലോ! ഞാൻ ആകുന്നു; ഇന്നു മുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ സർവ്വ ശക്തിയുടെ വലഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും വാനത്തിന്റെ മേഘങ്ങളിന്മേൽ വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും” എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞു.

ഉടനെ മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രങ്ങളെ കീറി: “ഇവൻ ദൈവത്തെ ദുഷിച്ചു, ഇനി സാക്ഷികളെ കൊണ്ടു എന്താവശ്യം? ഇവന്റെ ദൈവദൂഷണം കേടുവല്ലോ? നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ: “അവൻ മരണശിക്ഷയ്ക്കു യോഗ്യൻ” എന്നു എല്ലാവരും വിധിച്ചു.

പിന്നെ യേശുവിനെ പിടിച്ചു ആളുകൾ അവനെ പരിഹസിച്ചു, മുഖത്തു തുപ്പി, കണ്ണുമൂടിക്കെട്ടി അടിച്ചു: “ക്രിസ്തുവേ, നിന്നെ അടിച്ചവൻ ആരെന്നു പ്രവചിക്ക!” എന്നും മറ്റും പല വിധേന അവ മാനിച്ചു.

പുലകാലമായപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ന്യായാധിപസംഘം കൈയും കൂടി യേശുവിനെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു നിരൂപിച്ചു അവനെ കെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി നാടുവാഴിയായ പിലാത്തന്നു ഏല്പിച്ചു.

2. അപ്പോൾ അവന്നു മരണശിക്ഷ വിധിച്ചു

എന്നു യൂദാ കണ്ടു അനുതപിച്ചു, ആ നൂറുവെള്ളി
 ക്കാശു പ്രധാനാചാര്യന്മാർക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും മടക്കി
 കൊണ്ടു വന്നു: “കുറമില്ലാത്ത രക്ഷം കാണിച്ചുകൊ
 ടുത്തതിനാൽ ഞാൻ ദോഷം ചെയ്തു” എന്നു പറഞ്ഞു.
 അവർ: “അതു ഞങ്ങൾക്കു എന്തു? നീ തന്നെ നോ
 കിക്കൊൾക!” എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
 അവൻ ആ വെള്ളിക്കാശു എടുത്തു ദൈവാലയത്തിൽ
 ചാടി പോയി ഞാനു മരിച്ചു. മഹാപുരോഹിത
 ന്മാർ ആ ദ്രവ്യമെടുത്തു: “ഇതു രക്ഷവിലയാകകൊണ്ടു
 ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇടുന്നതു വിഹിതമല്ല” എന്നു
 പറഞ്ഞു അതിനെക്കൊണ്ടു പരദേശികളുടെ ശൂശാ
 നത്തിനായിട്ടു കശവന്റെ നിലം വാങ്ങി. അതി
 നാൽ ആകുന്നു ആ നിലത്തിന്നു രക്ഷനിലമെന്നു
 പേർ പറഞ്ഞു വരുന്നതു.

വേദോക്തം.

ദൈവം ലോകത്തിന്നു അവരുടെ പിഴകളെ കണക്കിടാതെ
 നിരപ്പിൻ വചനത്തെ ഞങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ലോകത്തെ
 ക്രിസ്തുവിൽ തന്നോടു നിരപ്പിച്ചതു. ൨ കൊരി. ൫, ൧൯.

൩൨. വിലാത്തനും ഹെരോദാവും
 യേശുവിനെ വിസ്തരിച്ചതു.

(മത്ത. ൨൭. യോഹ. ൧൮. ലൂക്ക് ൨൩.)

1. പിന്നെ നേരം പുലരാറായപ്പോൾ യഹൂദർ
 യേശുവിനെ കെട്ടി കയമാവിന്റെ അരമനയിൽനി
 ന്നു ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, എങ്കിലും

അതു പെസഹാ തിന്നേണ്ടുന്ന ദിവസമായിരുന്നതിനാൽ തീണ്ടിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാതെ പുറത്തുനിന്നു. അതുകൊണ്ടു **പിലാത്തൻ** പുറത്തു വന്നു: “ഈ മനുഷ്യന്റെ നേരെ എന്തു കുറ്റം ബോധിപ്പിക്കുന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും: “ഇവൻ താൻ രാജാവായ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നും ചക്രവർത്തിക്കു വരിപ്പണം കൊടുക്കേണ്ട എന്നും പറഞ്ഞു ജനത്തെ കലഹിപ്പിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു” എന്നു കുറ്റം ചുമത്തി തുടങ്ങി.

അപ്പോൾ **പിലാത്തൻ** യേശുവിനെ വിളിച്ചു അവനോടു: “നീ യഹൂദരാജാവു തന്നെയോ?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: “എന്റെ രാജ്യം ഈ ലോകത്തിൽനിന്നുള്ളതല്ല, ഐഹികമെങ്കിൽ എന്നെ യഹൂദരിൽ ഏല്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ ഭൃത്യന്മാർ പൊരുതുമായിരുന്നു, ആകയാൽ എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. **പിലാത്തൻ**: “എന്നാൽ നീ രാജാവാണ്ല്ലോ” എന്നു ചോദിച്ച ശേഷം: ഞാൻ രാജാവു തന്നേ; ഞാൻ ഇതിന്നായിട്ടു ജനിച്ചു; സത്യത്തിന്നു സാക്ഷി നില്ക്കേണ്ടതിന്നു ഈ ലോകത്തിലേക്കു വന്നു; സത്യത്തിൽനിന്നുള്ളവനെല്ലാം എന്റെ ശത്രുക്കൾ കേൾക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ **പിലാത്തൻ**: “സത്യം എന്തു?” എന്നു ചോദിച്ചു പുറത്തു പോയി യഹൂദരോടു: “ഈ മനുഷ്യനിൽ ഞാൻ ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ: “ഇവൻ ഗലീലദേശം മുതൽ ഇവിടം വരെയും യഹൂദയിൽ എല്ലാവരും ഉപദേശിച്ചു ജന

ങ്ങളെ ഇളക്കുന്നവൻ ആകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു പിലാത്തൻ: “ഇവൻ ഗലീലക്കാരനോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. ഹെരോദാദാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ ഉള്ളവനെന്ന്റിഞ്ഞു അന്നു യരുശലേമിൽ ചാത്തുവരുന്ന ഹെരോദാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു യേശുവിനെ അയക്കയും ചെയ്തു.

2. ഹെരോദാ യേശു ചെയ്ത അതിശയങ്ങളെ കഠിച്ചു മുമ്പെ കേട്ടതിനാൽ അവനെ കാണാൻ ആശിച്ചിരുന്നു; അതുകൊണ്ടു അവനെ കണ്ടപ്പോൾ വല്ല അത്ഭുതവും അവൻ കാട്ടുമെന്നു വിചാരിച്ചു സന്തോഷിച്ചു, അവനോടു വളരെ ചോദിച്ചുവെങ്കിലും യേശു ഒന്നും മിണ്ടാതുകൊണ്ടു തന്റെ ആയുധക്കാരോടു കൂടി അവനെ നിന്ദിച്ചു പരിഹാസത്തിനായി വെള്ളവാസ്യം ഉടുപ്പിച്ചു പിലാത്തന്നു തിരിച്ചയച്ചു. മുമ്പേ അന്യോന്യം വൈരികളായ പിലാത്തന്നും ഹെരോദാവും അന്നു സ്നേഹിതന്മാരായിത്തീർന്നു.

3. ചെസഹാ ഉത്സവം തോറും ജനങ്ങളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം തടവുകാരിൽ ഒരുത്തനെ നാടുവാഴി വിട്ടുകൊടുക്കു പതിവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അന്നു പിലാത്തൻ ജനങ്ങളോടു: “ഏവനെ വിടുവിക്കേണം, ബറബ്ബാവെയോ യഹൂദരാജാവായ യേശുവിനെയോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. ബറബ്ബാ എന്നവനോ മത്സരക്കാരനും കുലപാതകനുമായിരുന്നതുകൊണ്ടു തടവിലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

പിലാത്തൻ പിന്നെ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഭായ് ആളയച്ചു: “നീയും ആ നീതിമാനുമായി ഇടപെടരുതെ; അവൻ നിമിത്തം

ഞാൻ ഇന്നു സ്വപ്നത്തിൽ വളരേ പാടുപെട്ടുപോയി” എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.

മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൃഗ്ഗന്മാരും ജനങ്ങളെ വശീകരിച്ചുസാഹിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു: “യേശുവിനെ കൊന്നു, ഐറബ്ബാവിനെ വിടുവിക്കേണം” എന്നു എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. പിലാത്തനോ യേശുവിനെ വിട്ടുയപ്പാൻ ഭാവിച്ചു, “യേശുവിനെ ഞാൻ എന്തുചെയ്യേണ്ടു?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: “അവനെ ക്രൂശിൽ തറെക്കു” എന്നു അവർ ആത്മപ്പോലം പിലാത്തൻ: “അവൻ ചെയ്ത ദോഷം എന്തു?” എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ: “അവനെ ക്രൂശിൽ തറെക്കു” എന്നു അധികം നിലവിളിച്ചതുകൊണ്ടു, ഒന്നും സാധിക്കയില്ല, കലഹമധികമായോടുകൂടെ കണ്ടിട്ടു പിലാത്തൻ വെള്ളമെടുത്തു ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ കൈകളെ കഴുകി: “ഈ നീതിമാന്റെ രക്തം ചൊരിയിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ കുറ്റക്കാരനല്ല. നിങ്ങൾ തന്നേ നോക്കുവിൻ!” എന്നു ഉരച്ചപ്പോൾ ജനസംഘമെല്ലാം: “അവന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെയും ഞങ്ങളുടെ മക്കളുടെയും മേൽ വരട്ടെ!” എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

വേദോക്തം.

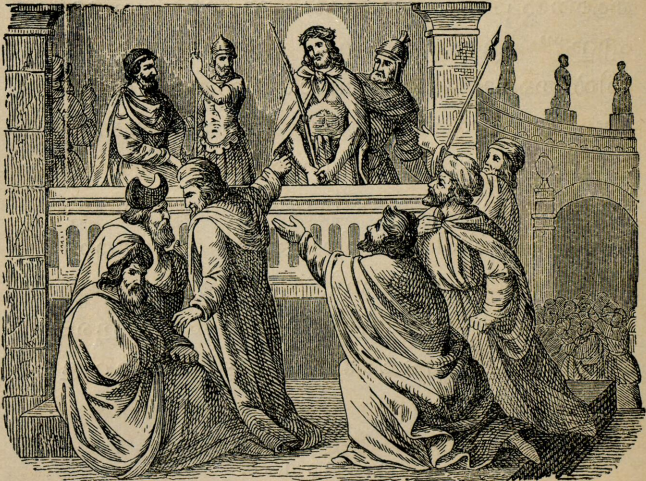
ക്രിസ്തു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കഷ്ടപ്പെട്ടു, നിങ്ങൾ അവന്റെ കാൽവടുകളിൽ പിഞ്ചെല്ലുവാനായി ഒരു പ്രമാണം വെച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നു. **പ വേത്രം ൨, ൨൧.**

൩൩. യേശുവിന്റെ മരണവിധി.

(യോഹ. ൧൯. ൧൩-൧൬.)

1. അപ്പോൾ വിലാത്തൻ യേശുവിനെ കെട്ടി, ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിച്ചിച്ചശേഷം ആയുധക്കാർ അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ നീക്കി ചുവന്ന അങ്കിയെ ഉടുപ്പിച്ചു മുജുകൾകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞു അവന്റെ തലമേൽ വെച്ചു, വലങ്കൈയിൽ ഒരു കോലും കൊടുത്തു അവന്റെ മുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി:

“യഹൂദരാജാവേ, ജയ! ജയ!” എന്നു പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞു കവിൾകുടിച്ചു മുഖത്തു തുപ്പി കോൽകൊണ്ടു തലമേൽ അടിക്കയും ചെയ്തു.

വിന്നേ വിലാത്തൻ പുറത്തു വന്നു: “ഇതാ, ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല എന്നു

നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു പുറത്തു കൊണ്ടുവരണം" എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു മൂൾക്കീരീടവും ചുവന്ന അങ്കിയും ധരിച്ചും കൊണ്ടു പുറത്തുവന്നു. അപ്പോൾ പിലാത്തൻ അവരോടു: "ആ മനുഷ്യൻ ഇതാ!" എന്നു പറഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതന്മാരും സേവകരും യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ: "അവനെ ക്രൂശിൽ തറെക്ക!" എന്നു നിലവിലിച്ചു. അപ്പോൾ പിലാത്തൻ: "അവനെ കൊണ്ടുപോയി ക്രൂശിൽ തറെപ്പിൻ, ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടിട്ടു യഹൂദന്മാർ: "ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ധർമ്മം ഉണ്ടു: തന്നെത്താൻ ദൈവപുത്രനാക്കിയതിനാൽ അവൻ ആ ധർമ്മപ്രകാരം മരിക്കേണം" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടിട്ടു പിലാത്തൻ അത്യന്തം ഭയപ്പെട്ടു, പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു പോയി യേശുവിനോടു: "നീ എവിടേനിന്നാകുന്നു?" എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ യേശു അവനോടു ഒരു ഉത്തരവും പറഞ്ഞില്ല. "നീ എന്നോടു പറകയില്ലയോ? നിന്നെ ക്രൂശിൽ തറെപ്പാനും വിടുവിപ്പാനും എനിക്കു അധികാരമുണ്ടെന്നു നീ അറിയുന്നില്ലയോ?" എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു യേശു: "മേലിൽനിന്നു തന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ എന്റെ മേൽ നിന്നക്കു കരധികാരവും ഇല്ല. അതു കൊണ്ടു എന്നെ നിന്നക്കു ഏല്പിച്ചുവന്നു അധികം പാപം ഉണ്ടു" എന്നു പറഞ്ഞു. അന്നു തൊട്ടു പിലാത്തൻ അവനെ വിടുവിപ്പാൻ നോക്കി: അതു കൊണ്ടു യഹൂദർ: "ഇവനെ വിടുവിച്ചാൽ നീ ചക്രവർത്തിയുടെ സ്നേഹിതനല്ല, തന്നെത്താൻ രാജാവായ്ക്കു

നവനെല്ലാം ചക്രവർത്തിയോടു മറുക്കുന്നുവല്ലോ” എന്നു തിണ്ണു വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു കേട്ടു പിലാത്തന്നു അവാതടെ ഇഷ്ട പ്രകാരം ചെയ്യാൻ മനസ്സായി, ബറബ്ബാവിനെ വിട്ടു കൊടുത്തു യേശുവിനെ ക്രൂശിൽ തറ കേണ്ടതിന്നു വിധിച്ചു.

2. അനന്തരം യേശു തന്റെ ക്രൂശു ചുമന്നു കൊണ്ടു കപാലസ്ഥലം എന്നതർമ്മുള്ളു ഗൊല്ലൊഥാ വിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു പോയി. പിന്നേ വയലിൽനിന്നു

വന്നു കടന്നു പോകുന്ന കുറേനയിലേ ശീമോൻ എന്നവനെ യേശുവിന്റെ ക്രൂശിനെ ചുമപ്പാൻ നിബ്ബന്ധിച്ചു.

വലിയ ജനസമൂഹവും അവനെ ചൊല്ലി തൊഴിച്ചു മറയിടുന്ന സ്ത്രീകളും അവന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു. യേശു തിരിഞ്ഞു അവരെ നോക്കി പറഞ്ഞു: “യരുശലേം പുത്രീമാരേ! എന്നെ ചൊല്ലി കരയേണ്ട, നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും വിചാരിച്ചു കരവിൻ! പച്ചമരത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യാൽ ഉണക്കവൃക്ഷത്തിൽ എന്തെല്ലാം ചെയ്യും!”

വേദോക്തം.

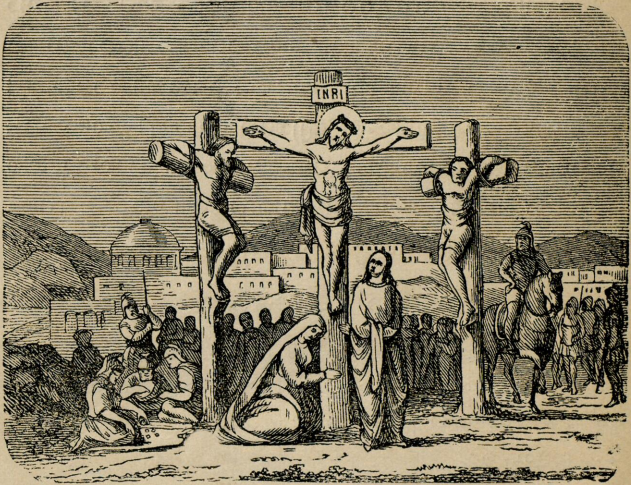
അവൻ എത്ര വലൈക്കപ്പെട്ടിട്ടും വായി തുറക്കാതെ കീഴടങ്ങി കലൈക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന കഞ്ഞാടുപോലെയും കത്രീകുന്നവൻ മുമ്പാകെ മിണ്ടാത്ത പെണ്ണാടുപോലെയും വായി തുറക്കാതെ നിന്നു. യശായ ൫൩, ൭.

൩൪. യേശുവിന്റെ മരണം.

(മത്തായി ൨൭. മാർക്ക് ൧൫. ലൂക്ക് ൨൩. യോഹ. ൧൯.)

1. പിന്നേ അവർ ഗൊല്ലൊഥാ എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തിയശേഷം പിത്തം കലക്കിയ വീഞ്ഞു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തപ്പോൾ യേശു വാങ്ങിയില്ല. അവനിലേ വെച്ചു ന്ൻ മണിസമയത്തു അവനെയും അവന്റെ ഇരുപുറവും രണ്ടു കള്ളന്മാരെയും ക്രൂശിൽ തറച്ചു. അപ്പോൾ “അവൻ അതിക്രമക്കാരോടു കൂട എണ്ണപ്പെടും” എന്നുള്ള വേദവാക്യം നിവൃത്തിയായി. അന്നേരം യേശു: “പിതാവേ, ഇവർ

ചെയ്യുന്നതു ഇന്നതെന്നു അറിയായ്ക്കുകൊണ്ടു ഇവർക്കു ക്ഷമിച്ചു വിടേണമേ!” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

2. അതിന്റെ ശേഷം ആയുധക്കാർ അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ എടുത്തു, കാരോരുത്തന്നു കാരോ അംശം വരേണ്ടതിന്നു നാലംശമായി വിഭാഗിച്ചു. കുപ്പായം തൈക്കാതെ മുഴുവനും നെയ്യു തീർത്താകുകൊണ്ടു അവർ: “നാം ഇതു കീറാതെ ആർക്കു വരുമെന്നറിവാനായി ചിട്ടിടേണം” എന്നു പറഞ്ഞു; അങ്ങിനെ ആയുധക്കാർ ചെയ്തു.

എന്നാൽ ചിലാത്തൻ: “നസറയനായ യേശു യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു” (I. N. R. I.), എന്നു എബ്രായ യവന റോമ ഭാഷകളിൽ അവന്റെ അവരാധസൂചകമായ ഒരു പരസ്യം എഴുതി കൂടിനേൽ

പതിപ്പിച്ചു; ആയതു ജനങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു.

ആ വഴിയായി വന്നവർ തലകുലുക്കി പരിഹസിച്ചു: “നീ ദൈവപുത്രനാകുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വാ! എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു. ഒരുമിച്ചു തൃക്കിയ കള്ളന്മാരിൽ ഒരുവനും കൂടെ “നീ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എങ്കിൽ നിന്നെയും ഞങ്ങളെയും രക്ഷിക്ക!” എന്നു പരിഹസിച്ചപ്പോൾ മറുവൻ: “ഈ ശിക്ഷയിലകപ്പെട്ടിട്ടുപോലും നീ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലയോ? നാം ചെയ്ത ക്രിയകൾക്കു തക്കവണ്ണം ഇതു അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു, ഇവനോ അന്ത്രായമായിട്ടുള്ളതൊന്നും ചെയ്തില്ല” എന്നു അവനെ ശാസിച്ചു. പിന്നെ യേശുവിനോടു: “കർത്താവേ! നിന്റെ രാജ്യത്തു നീ വരുമ്പോൾ എന്നെ ഓക്കേണമെ!” എന്നു അപേക്ഷിച്ചുവെ യേശു: “ഇന്നു തന്നെ നീ എന്നോടു കൂടി പരദീസിൽ ഇരിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു.

വിശേഷിച്ചു യേശുവിന്റെ അമ്മയും അവളുടെ സഹോദരിയായ സലോമയും മഗ്ദലമറിയയും അവന്റെ ക്രൂശിന്നരികേ നിന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ യേശു തന്റെ അമ്മയെയും താൻ സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനെയും അരികേ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു, അമ്മയോടു: “സ്ത്രീയേ, ഇതാ നിന്റെ മകൻ!” എന്നും ശിഷ്യനോടു: “ഇതാ നിന്റെ അമ്മ!” എന്നും പറഞ്ഞു. ആ ദിവസം മുതൽ ആ ശിഷ്യൻ അവളെ തന്റെ വീട്ടിൽ ചേർത്തുകൊണ്ടു.

പന്ത്രണ്ടു മണി തുടങ്ങി മൂന്നുമണിയോളവും ആ

നാട്ടിലെങ്ങും അന്ധകാരം ഉണ്ടായി, സൂര്യനും ഇരുണ്ടുപോയി. മൂന്നു മണി നേരത്തു യേശു: “എൻ ദൈവമേ, എൻ ദൈവമേ, എന്നെ കൈവിട്ടു തെന്തിന്ന!” എന്നു നിലവിളിച്ചു.

അതിന്റെ ശേഷം സകലവും നിവൃത്തിയാക്കുന്നതിന്നു “എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ ഒരു സ്ത്രീയുടെ കൈകൾ കെട്ടി അവന്റെ വായ്ക്കു നീട്ടി കൊടുത്തു, യേശുവാണി കെട്ടി ശേഷം “നിവൃത്തിയായി”; “പിതാവേ! നിന്റെ കൈകളിൽ എന്റെ അത്മാവിനെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു”, എന്നു ഉറക്കേ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു തല ചായിച്ചു പ്രാണനെ വിടുകയും ചെയ്തു.

3. അപ്പോൾ ദൈവാലയത്തിലെ തിരശ്ശീലരണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി, ഭൂമിയും ഇളകി, പാറകൾ പിളന്നു, ശവക്കല്ലറകളും തുറന്നു, ഉറങ്ങിയിരുന്ന വിശുദ്ധർ ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നീറ്റ ശേഷം കല്ലറകൾ വിട്ടു വിശുദ്ധപട്ടണത്തിൽ പോയി പലർക്കും പ്രത്യക്ഷമായി.

ശതാധിപനും തന്നോടു കൂട യേശുവിനെ കാത്തിരുന്നവരും ഭൂകമ്പവും അവൻ ഇപ്രകാരം നിലവിളിച്ചു പ്രാണനെ വിട്ടതും മറ്റും കണ്ടു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു: “ഈ മനുഷ്യൻ നീതിമാനും ദൈവപുത്രനുമായിരുന്നു സത്യം” എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു.

കൂടിയിരുന്ന പുരുഷാരം സംഭവിച്ചതു കണ്ടപ്പോൾ മാത്രമേ അടിച്ചുകൊണ്ടു തിരിച്ചുപോകയും ചെയ്തു.

വേദോക്തം.

പിതൃപാരമ്പര്യത്താലെ നിസ്സാരമായ നടപ്പിൽനിന്നു നിങ്ങളെ മേടിച്ചു വിടുവിച്ചതു പൊൻ വെള്ളി മുതലായ അനിത്യവസ്തുക്കളെ കൊണ്ടല്ല, നിദ്ദോഷവും നിഷ്കളങ്കവുമായ കണ്ഠാടിനൊത്ത ക്രിസ്തുവിന്റെ വിലയേറിയ രക്തംകൊണ്ടത്രെ എന്നറിയുന്നുവല്ലോ. ൧ പേത്ര ൧, ൧൮. ൧൯.

൩൫. യേശുവിന്റെ ശവസംസ്കാരം.

(യോഹ. ൧൯. മത്തായി ൨൭.)

1. അന്നു (വെള്ളിയാഴ്ച) ഒരുമ്പാടു ദിവസവും വരുന്ന ശബ്ദത്താൽ വലിയതുകകൊണ്ടു ശവങ്ങൾ ക്രൂശിൽ ഇരിക്കുതന്നെ വെച്ചു കാലുകളെ ഒടിച്ചു ശവങ്ങളെ ഇറക്കി എടുക്കേണ്ടതിന്നു യഹൂദർ വിലാത്തനോടു അപേക്ഷിച്ചു.

പടയാളികൾ വന്നു യേശുവിനോടു കൂടെ ക്രൂശിൽ തറച്ച അതിക്രമക്കാരുടെ കാലുകളെ ഒടിച്ചു കളഞ്ഞു. യേശുവിന്റെ അരികേ വന്നു അവൻ മരിച്ചുവെന്നു കണ്ടിട്ടു കാലുകളെ ഒടിച്ചില്ല; ഒരുത്തൻ കുന്തംകൊണ്ടു അവന്റെ വിലാപ്പറത്തു കുത്തി ഉടനെ രക്തവും വെള്ളവും പുറത്തു വന്നു. “അവന്റെ അസ്ഥികളിൽ ഒന്നും ഒടിക്കയില്ല” എന്നുള്ള വേദവാക്യം ഇതിനാൽ നിവൃത്തിയായി.

2. അനന്തരം നീതിമാനും ദൈവരാജ്യത്തെ കാത്തിരുന്നവനും യഹൂദരെ ഭയപ്പെട്ടതിനാൽ യേശുവിന്റെ ഗ്രന്ഥശിഷ്യനും അവരുടെ ദുരാലോചനകളിൽ യോജിക്കാത്തവനുമായ അറിമത്ത്യയിലേ യോസേഫ് എന്നൊരു പ്രമാണി ഡെയ്യും പൂണ്ടു വൈകുന്നേരത്തു വിലാത്തനെ ചെന്നു കണ്ടു യേശുവിന്റെ

ശരീരം എടുത്തുകൊണ്ടു പോവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. യേശു വേഗത്തിൽ മരിച്ചു എന്നു പിലാത്തൻ കേട്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ശതാധിപനെ വിളിച്ചു “അവൻ മരിച്ചിട്ടു അധികം നേരമായോ” എന്നു ചോദിച്ചറിഞ്ഞു, ശരീരം യോസേഫിനു കൊടുക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ യോസേഫ് ശുദ്ധ ശീല വാങ്ങി ഉടൽ ഇറക്കി.

മുമ്പേ ഒരു സമയം രാത്രിയിൽ യേശുവിനെ കാണാൻ വന്ന നികോദേമനും എത്തി കണ്ടിവെണ്ണയും അകിലും വിരകിയ കൂട്ടു ഏകദേശം ൧൦൦ റാത്തൽ കൊണ്ടുവന്നു.

യേശുവിൻ ശരീരം എടുത്തു യഹൂദർ ശവങ്ങളെ മറെക്കുന്ന മയ്യാദപ്രകാരം അതു സുഗന്ധവസ്തുങ്ങൾ ചേർത്ത തുണി ചുറ്റി കെട്ടി. ആ സ്ഥലത്തു ഒരു

തോട്ടവും അതിൽ യോസേഫ് തനിക്കായി പാറ
വെട്ടി തീർപ്പിച്ചൊരു പുതിയ കല്ലറയും ഉണ്ടായിരുന്നു.
ആ കല്ലറ സമീപം ആകകൊണ്ടു അവർ ഉടനേ
യേശുവിന്റെ ശരീരം അതിൽ വെച്ചു, ഒരു വലിയ
കല്ലു ഉരുട്ടി ഗുഹയുടെ മുഖത്തുവെച്ചു.

ഗലീലയിൽനിന്നു അവനോടു കൂട പോന്ന സ്ത്രീ
കളും പിഞ്ചെന്നു കല്ലറയും അവന്റെ ഉടൽ വെച്ചു
പ്രകാരവും നോക്കിയ ശേഷം മടങ്ങിപ്പോയി സുഗ
ന്ധവസ്തുക്കളും തൈലങ്ങളും ഒരുക്കി ശബ്ദത്തിൽ സ്വ
സ്ഥമായി പാർത്തു.

3. ചിറേറ നാൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും പഠി
ശന്മാരും ചിലാത്തന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു:
“യജമാന, ആ ചതിയൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സമയം
മൂന്നു ദിവസത്തിനകം ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നീല്ക്കുമെ
ന്നു പറഞ്ഞതു ഞങ്ങൾ ഓർക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ രാത്രിയിൽ വന്നു, ആ ശവം
കട്ടുകൊണ്ടു പോയി ജനങ്ങളോടു: അവൻ ജീവിച്ചു
ഴന്നിററു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒടുക്കത്തെ ചതി മുന്തി
ലേത്തതിനെക്കാൾ വിഷമമായ്തീരും എന്നു വരാതി
രിക്കേണ്ടതിന്നു മൂന്നു ദിവസത്തോളം ഗുഹയെ കാ
പ്പാൻ നീ കല്പിക്കേണം” എന്നുപേക്ഷിച്ചു. ചിലാ
ത്തൻ: “നിങ്ങൾക്കു കാവല്ലാത്തുണ്ടല്ലോ, കഴിയുന്നെ
ടത്തോളം അതിന്നു ഉറപ്പു വരുത്തുവിൻ” എന്നു പറ
ഞ്ഞതു കേട്ടു അവർ പോയി കല്പിന്നു മുദ്രയിട്ടു, കാവ
ല്ലാരെയും വെച്ചു ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്തു.

വേദോക്തം.

പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രെ; ദൈവത്തിൻ കൃപാവാര
മോ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിത്യജീവൻ തന്നേ,
റോമ. ൩, ൨൩.

IV. യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനവും സ്വഗ്നാരോഹണവും.

൩൬. ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം.

(മത്താ. ൨൮. മാർക്ക് ൧൬. യോഹാ. ൨൦. ലൂക്ക് ൨൪.)

1. ശബ്ദത്തുദിവസത്തിന്റെ പിറേറേ നാൾ ഉഷ്ണിക്കൽ കത്താവിന്റെ ദൂതൻ സ്വഗ്നത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വന്നു കല്ലറവാതുക്കൽ വെച്ചു കല്ലു ഉട്ടിക്കു ഉണ്ടതു അതിന്മേൽ ഇരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു മഹാ ഭ്രുകമ്പമുണ്ടായി; ആ ദൂതന്റെ മുഖം മിന്നൽ പോലെയും ഉടുപ്പു ഉറച്ചു മഞ്ഞുപോലെയും വെണ്മയായിരുന്നു. കാവല്ലാർ അവനെ കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു വിരച്ചു മരിച്ചവരെ പോലെ ആയിത്തീർന്നു. കാവൽ കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ നഗരത്തിൽ വന്നു ഉണ്ടായതു എല്ലാം മഹാപുരോഹിതന്മാരോടു അറിയിച്ചു. അവർ മൂപ്പന്മാരുമായി ഒന്നിച്ചു കൂടി നിരൂപിച്ചുകൊണ്ടു പടയാളികൾക്കു വേണ്ടുവോളം പണംകൊടുത്തു പറഞ്ഞു: “അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ രാത്രിയിൽ വന്നു, ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവനെ കട്ടുകൊണ്ടു പോയി എന്നു പറവിൻ. അതു നാടുവാഴിയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ ഉണർത്തിച്ചു എങ്കിലോ ഞങ്ങൾ അവനെ സമ്മതിപ്പിച്ചു നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും”. അവർ പണം വാങ്ങി ആവശ്യപ്രകാരം ചെയ്തു.

2. ചിന്നെ മഴലക്കാരത്തി മറിയയും യാക്കോബിന്റെ അമ്മയായ മറിയയും ശലോമയും അവ

ന്റെ ശരീരത്തിനേൽ സുഗന്ധവർഗ്ഗം പൂശേണ്ടതിനായി കല്ലറയുടെ അരികേ വന്നു: “അറവാതില്ല്കൽ നിന്നു കല്ലു ആർ ഉരുട്ടിക്കളയൂ?” എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു; ചെന്നു നോക്കിയപ്പോഴോ കല്ലുരുട്ടിക്കളഞ്ഞതായി കണ്ടു.

മശലക്കാരത്തിയായ മറിയ മടങ്ങി ചെന്നു പത്രൊസിനെയും യോഹന്നാനെയും കണ്ടു: “കർത്താവിന്റെ ശരീരം ആരോ ഗുഹയിൽനിന്നെടുത്തു എവിടേയോ ചെച്ചു” എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.

മറേ സ്രീകൾ അകത്തു കടന്നു നോക്കി, യേശുവിന്റെ ശരീരം കാണാതെ വിചാദിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ മിന്നുന്ന വസ്രങ്ങൾ ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാരെ കണ്ടു വളരെ ഭയപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ആ ദൂതന്മാരിൽ ഒരു

ത്തൻ അവരോടു: “ഭയപ്പെടേണ്ട, ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല, താൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഉയിർത്തെഴുന്നിറ്റിരിക്കുന്നു; ഇതാ, അവൻ കിടന്ന സ്ഥലം; നിങ്ങൾ വേഗം പോയി ഈ കായ്കും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടറിയിപ്പിൻ!” എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ ഭയവും മഹാസന്തോഷവും പൂണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടു കായ്കത്തെ അറിയിപ്പാനായിട്ടു ഗുഹയെ വിട്ടോടിപ്പോകയും ചെയ്തു.

3. അതിന്റെ ശേഷം പത്രൊസും യോഹന്നാനും പുറപ്പെട്ടു കല്ലറയുടെ അരികിൽ എത്തി അകത്തു പ്രവേശിച്ചു, ശീലകൾ ഒരു സ്ഥലത്തു ചുരുട്ടിവെച്ചതു കണ്ടു; ശരീരം കണ്ടില്ല താനും. “ഞാൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു മൂന്നാം നാൾ എഴുന്നീല്ക്കും” എന്നു യേശു പറഞ്ഞ വാക്കു അവർ ഓർത്തു പട്ടണത്തിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു.

എന്നാൽ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ കല്ലറൈക്കൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു. പിന്നെ അവൾ അകത്തു കനിഞ്ഞു നോക്കി യേശുവിന്റെ ശരീരം വെച്ച സ്ഥലത്തു വെള്ളവസ്ത്രങ്ങളെ ധരിച്ചവരായ രണ്ടു ദൈവദൂതന്മാർ തലൈക്കലും കാല്ല്യലും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു. അവർ അവളോടു: “സ്ത്രീയേ, നീ എന്തിന്നു കരയുന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചു. “അവർ എന്റെ കർത്താവിനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി എവിടെ വെച്ചു എന്നറിയാതെ കൊണ്ടുപോകുന്നു” എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. പിന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ യേശുവിനെ

കണ്ടു, എന്നാൽ യേശു ആകുന്നു എന്നറിഞ്ഞില്ല. “സ്രീയേ, നീ കരയുന്നതു എന്തു? ആരെ അന്വേഷിക്കുന്നു?” എന്നു യേശു അവളോടു ചോദിച്ചു. അവൻ തോട്ടക്കാരനെന്നു മറിയ വിചാരിച്ചു അവനോടു: “യജമാനനേ, നീ എന്റെ കർത്താവിനെ എടുത്തു കൊണ്ടു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എവിടെവെച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ ചെന്നു അവനെ എടുത്തുകൊള്ളാം” എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. യേശു: “മറിയയേ” എന്നു വിളിച്ചു; ഉടനേ അവൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കി: “ഗുരോ, എന്നതുമുള്ള റബ്ബു നി!” എന്നു വിളിച്ചു. യേശു അവളോടു: “എന്നെ തൊടരുതു, ഞാൻ ഇതുവരെ എന്റെ പിതാവിനടുക്കൽ കരേറീട്ടില്ല, നീ എന്റെ സഹോദരന്മാരെ ചെന്നു കണ്ടു: എന്റെ പിതാവും നിങ്ങളുടെ പിതാവും എന്റെ ദൈവവും നിങ്ങളുടെ ദൈവവും ആയവന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ കരേറിച്ചോകുന്നു എന്നു അവരോടു അറിയിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു അവളെ അയച്ചു.

പിന്നേ മറിയയും മറ്റുള്ള സ്ത്രീകളും കണ്ടു കേട്ടതു ശിഷ്യന്മാരോടറിയിക്കേണ്ടതിന്നു പോകുമ്പോൾ യേശു അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി: “സലാം!” എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനേ അവർ കാല്ക്കൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു. സംഭവിച്ചതെല്ലാം ഭ്രമത്തോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടെ ശിഷ്യന്മാരോടു അറിയിച്ചപ്പോൾ അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല.

വേദോക്തം.

ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പിഴകൾ നിമിത്തം ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു നമ്മുടെ നീതികരണത്തിനായി ഉയിർപ്പെട്ടു ഇരിക്കുന്നു. റോമ. ൪, ൨൪.

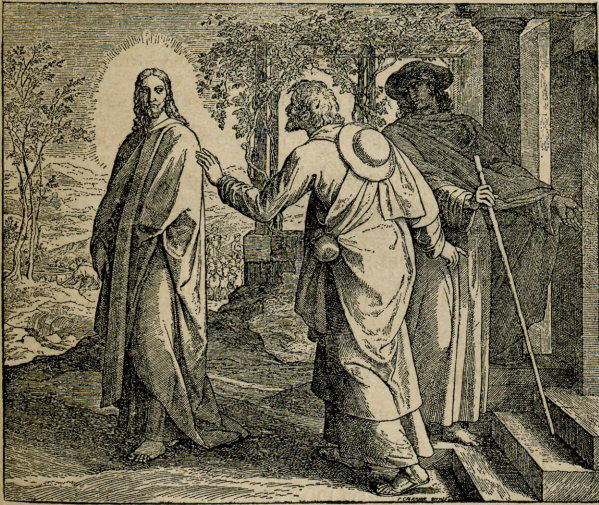
൩൭. എമ്മവുസ്സിലേക്കു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരുടെ
പ്രയാണവും യേശു ശിഷ്യന്മാർക്കു
പ്രത്യക്ഷനായി വന്നതും.

(ലൂക് ൨൪.)

1. ആ ദിവസത്തിൽ തന്നേ യേശു ആശ്വാസത്തിന്നു അത്യാവശ്യമുള്ള പത്രൊസിന്നു പ്രത്യക്ഷനായി വന്നു.

അന്നു തന്നേ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ യരുശലേമിൽ നിന്നു എട്ടു നാഴിക വഴിദൂരമുള്ള എമ്മവുസ്സിലേക്കു പോയി; യരുശലേമിൽ സംഭവിച്ചതൊക്കെയും വിചാരിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യേശുവും അണഞ്ഞു അവരോടൊന്നിച്ചു നടന്നു; എന്നാൽ അവൻ യേശു ആകുന്നു എന്നു അവർ അറിഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ അവൻ: “നിങ്ങൾ വിഷ്വാദത്തോടെ എന്താകുന്നു സംസാരിക്കുന്നതു?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ക്ലെയോഥാ എന്നവൻ: “യരുശലേമിൽ പാർക്കുന്ന പരദേശികളിൽ നീ മാത്രം ഈ നാളുകളിൽ അവിടേ സംഭവിച്ച കാര്യം അറിയാതിരിക്കുന്നുവോ?” എന്നു പറഞ്ഞശേഷം: “ഏതു കാര്യം?” എന്നു യേശു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ക്ലെയോഥാ പറഞ്ഞു: “നസറായക്കാരനായ യേശുവിന്നു സംഭവിച്ചതു തന്നേ. അവൻ ദൈവത്തിന്റെയും സർവ്വജനങ്ങളുടെയും മുമ്പാകെ ക്രിയയിലും വചനത്തിലും ശക്തിയുള്ള പ്രവാചകനായിരുന്നു; നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും അവനെ മരണശിക്ഷക്കു ഏല്പിച്ചു ക്രൂശിൽ തറെപ്പിച്ചു; ഞങ്ങളൊക്കെയും

യേശുവെ ഉദ്ധരിക്കുന്നവൻ അവൻ ആകുന്നു എന്നു ആശിച്ചിരുന്നു. ഇതൊക്കെയും സംഭവിച്ചിട്ടു ഇന്നേക്കു മൂന്നു ദിവസമായി. ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിൽ ചിലർ അതികാലത്തു അവന്റെ കല്ലറയുടെ അടുക്കേ ചെന്നു അവന്റെ ശരീരം കാണാതെ മടങ്ങിവന്നു: അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്ന സ്വസ്തിയ ദൂതന്മാരെ കണ്ടു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ

മേപ്പിച്ചു; ഞങ്ങളിൽ ചിലർ കല്ലറയുടെ അരികേ ചെന്നു സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞപ്രകാരം കണ്ടു, കർത്താവിനെ കണ്ടില്ലതാനും” എന്നു പറഞ്ഞു.

അതു കേട്ടു കർത്താവു: “പ്രവാചകന്മാർ അറിയിച്ചതു വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു വിവേകവരീന്ദ്രം മനുഷ്യലിംഗമുള്ളവരോടേ, ക്രിസ്തു ഇപ്രകാരം കഴുമാനു

ഭവിച്ചിട്ടു തന്റെ മഹത്വത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കേണ്ട താകുന്നുവല്ലോ!” എന്നു പറഞ്ഞു, മോശെ മുതലായ സകല പ്രവാചകന്മാരുടെ എഴുത്തുകളിൽ തന്നെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിനെ കൈയും തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു.

അവർ എന്തേണ്ടുന്ന ഗ്രാമത്തിന്നു സമീപിക്കുമ്പോൾ കർത്താവു മുമ്പോട്ടു പോകുന്ന ഭാവം കാണിച്ചപ്പോൾ, അവർ: “നേരം വൈകി, അസ്തമിച്ചുറായി, ഞങ്ങളോടു കൂട പാക!” എന്നു വളരെ അപേക്ഷിച്ച ശേഷം അവൻ അകത്തു ചെന്നു. പിന്നെ അവരോടു കൂട പന്തിയിലിരുന്നപ്പോൾ അപ്പമെടുത്തു സ്തോത്രം ചെയ്തി നറുകി അവർക്കു കൊടുത്തു ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു അവർ അവനെ അറിഞ്ഞു അവൻ ക്ഷണത്തിൽ മറകയും ചെയ്തു. പിന്നെ അവർ: “വഴിയിൽ വെച്ചു അവൻ നമ്മോടു സംസാരിച്ചു വേദവാക്യങ്ങളെ തേളിയിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം ജ്വലിച്ചിരുന്നില്ലയോ?” എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവർ എഴുന്നീറ്റു യദശലേമിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി, ശിഷ്യന്മാരെയും അവരോടു കൂടെയുള്ളവരേയും കണ്ടു കർത്താവു തങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷനായ വിവരം അവരോടു അറിയിച്ചു”.

2. ഇവ പറയുമ്പോൾ തന്നെ യേശു അവരുടെ നടുവിൽനിന്നു: “നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം” എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ ഞെട്ടി ഭയപ്പെട്ടു ഒരാത്മാവിനെ കണ്ടു എന്നു അവർക്കു തോന്നി. അപ്പോൾ അവൻ: “നിങ്ങൾ എന്തിന്നു ചഞ്ചലപ്പെടുന്നു, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സംശയം തോന്നുന്നതു എന്തു? ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു, എന്റെ കൈകാലുകളെ നോക്കി,

എന്നെ തൊട്ടറിവിൻ, എങ്കൽ കാണുന്ന പ്രകാരം ഒരു ആത്മാവിന്നു മാംസവും അസ്ഥിയും ഇല്ലല്ലോ!" എന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ കൈകളും കാലുകളും അവർക്കു കാണിച്ചു.

എന്നിട്ടും അവരുടെ ഭ്രമവും സംശയവും തീരായ്കയാൽ അവൻ: "ഭക്ഷിച്ചാൻ വല്ലതും ഉണ്ടോ?" എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ വറുത്ത മീനും തേങ്ങയും കൊടുത്തു; അവൻ വാങ്ങി അവർ കാണെ ഭക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ അവൻ അവരോടു: "സമാധാനം നിങ്ങൾക്കു ഭവിക്കട്ടെ! പിതാവു എന്നെ അയച്ചു പ്രകാരം ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു" എന്നു പറകയും അവരുടെ മേൽ ഉഴിതി: "പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വാങ്ങിക്കൊൾവിൻ!" എന്നു അരുളുകയും ചെയ്തു.

വേദോക്തം.

രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ നാമത്തിൽ എവിടെ ഒരുമിച്ചു കൂടിയാലും അവിടെ ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ ഉണ്ടു. മത്താ. ൧൮, ൨൦.

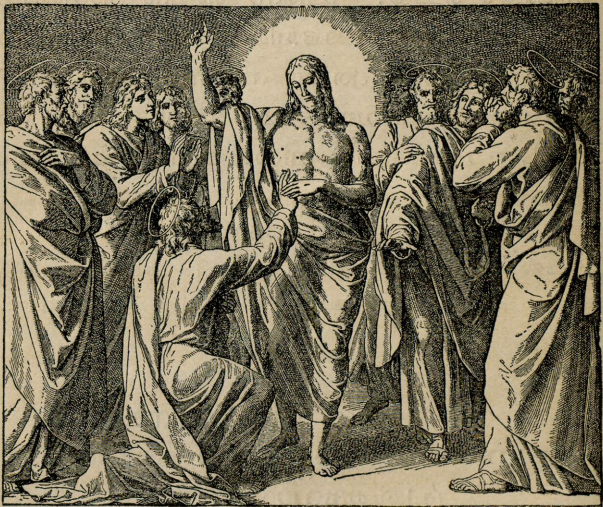
൩൮. യേശു തോമാവിന്നും ഗനേശരത്ത് സരസ്സിന്റെ കരയിലും പ്രത്യക്ഷനായ്കുന്നതു.

(യോഹ. ൨൦. ൨൧.)

1. യേശു മുഖെ ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായപ്പോൾ തോമാവു അവരോടു കൂട ഇല്ലായിരുന്നു. പിന്നെ അവർ അവനോടു: "ഞങ്ങൾ കർത്താവിനെ കണ്ടു!" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ: "ഞാൻ

അവന്റെ കൈകളിൽ ആണിപ്പഴുതു കണ്ടു അതിൽ എന്റെ വിരൽ ഇട്ടു അവന്റെ പാർപ്പത്തിൽ എൻ കൈ വെച്ചിട്ടല്ലാതെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.

എട്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞ ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ വീണ്ടും യഹൂദരെ കുറിച്ചുള്ള ഭയംനിമിത്തം വാതിൽ പൂട്ടി ഒരു വീട്ടിനകത്തു കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ തോമാവും അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു

യേശു വന്നു മദ്ധ്യേ നിന്നു: “നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം ഉണ്ടാക!” എന്നു അരുളി തോമാവിനെ നോക്കി: “നിന്റെ വിരൽ ഇങ്ങോട്ടു നീട്ടി എന്റെ കൈകളെ തൊട്ടു നോക്ക, നിന്റെ കൈ എന്റെ പാർപ്പത്തിലിടുക; അവിശ്വാസിയായാകാതെ വിശ്വാസിയായി

രിക്ക!" എന്നു കല്പിച്ചു. ഉടനെ തോമാവു: "എൻ കർത്താവും ദൈവവുമായോനേ!" എന്നു വിളിച്ചു. യേശു: "തോമാവേ, നീ എന്നെ കണ്ടതിനാലാകുന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതു, കാണാതെകണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ!" എന്നു പറഞ്ഞു.

2. തോമാവു യേശുവിനെ കണ്ട ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം ഗലീലയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. അവിടെ യേശു അവർക്കു ഗനേസരേത്ത് സരസ്സിന്റെ തീരത്തു പ്രത്യക്ഷനായ്തന്നു, അതു ഇവർക്കു മുമ്പായിരുന്നു: ഒരു ദിവസം പത്രൊസ്: "ഞാൻ മീൻ പിടിപ്പാൻ പോകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ മറേ അദ്ദേഹം ശിഷ്യന്മാർ "ഞങ്ങളും കൂടെ വരാം" എന്നു ചൊല്ലി എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു ഒരു പടവിൽ കയറി രാത്രി മുഴുവനും അദ്ധ്വാനിച്ചു എങ്കിലും ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. ഉദയകാലത്തു യേശു കരയിൽനിന്നു അവരെ നോക്കി: "പൈതങ്ങളേ, കൂട്ടുവാൻ വല്ലതും ഉണ്ടോ?" എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ: "ഇല്ല" എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ: "പടവിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തു വീശിയാൽ കിട്ടും" എന്നു യേശു പറഞ്ഞതു അനുസരിച്ചു അവർ വീശി ഏതെങ്കിലും വലിയ മത്സ്യങ്ങളെ പിടിച്ചു. ഈ അതിശയം കണ്ടപ്പോൾ യോഹന്നാൻ പത്രൊസിനോടു: "അവൻ കർത്താവു ആകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു; കർത്താവാകുന്നു എന്നു പത്രൊസ് കേട്ടു ഉടനെ കടലിലേക്കു ചാടി യേശുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു നീന്തി, മറേവർ പടവിൽ തന്നെ വന്നു.

അവർ കരക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ തീക്കനലും അതിന്മേൽ മീൻ വെച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പവും കണ്ടു.

പിന്നെ കർത്താവു അവരോടു: “വന്നു പ്രാതൽ കഴിച്ചു കൊൾവിൻ!” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ കർത്താവാകുന്നു എന്നു എല്ലാവർക്കും ബോധ്യമായി.

പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞ ശേഷം യേശു പത്രൊസിനെ നോക്കി: “യോനാവിന്റെ പുത്രനായ ശീമോനേ, ഇവരെക്കാൾ നീ എന്നെ അധികം സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ: “കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു നീ തന്നെ അറിയുന്നുവല്ലോ!” എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതാറെ: “എന്റെ കർത്താക്കളെ മേയ്ക്ക!” എന്നു യേശു കല്പിച്ചു. പിന്നെ കർത്താവു രണ്ടാമതും: “നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു പത്രൊസ്: “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു നീ തന്നെ അറിയുന്നുവല്ലോ!” എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം കർത്താവു: “എന്റെ ആടുകളെ പാലിക്ക!” എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ കർത്താവു മൂന്നാം പ്രാവശ്യവും “നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ” എന്നു ചോദിക്കയാൽ പത്രൊസ് ദുഃഖിച്ചു: “കർത്താവേ, നീ സകലവും അറിയുന്നു, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും നീ അറിയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ കർത്താവു: എന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്ക, നീ ഇളം പ്രായക്കാരനായിരുന്നപ്പോൾ നീ തന്നെ അരകെട്ടി നിന്നുകിഴു മുള്ള സ്ഥലത്തു നടന്നു പോന്നു, വൃദ്ധനായാലോ നീ കൈ നീട്ടി മറ്റൊരാളെ നിന്നെ കെട്ടി ഇഴു മല്ലാത്ത സ്ഥലത്തു കൊണ്ടു പോകും!” എന്നു പറഞ്ഞു. പത്രൊസ് ഏതു വിധം മരണംകൊണ്ടു ദൈവത്തെ മറുപെടുത്തും എന്നു കാണിക്കേണ്ടതിന്നായിരുന്നു കർത്താവു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതു.

വേറെ ഒരു സമയവും ഒരു സ്ഥലത്തിൽ അഞ്ഞൂററിൽ പരം ശിഷ്യന്മാർ കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ യേശു അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായെന്നു. ഇപ്രകാരം കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്നു വളരേ സാക്ഷികൾ ഉണ്ടു.

വേദോക്തം.

നാം കാഴ്ചകൊണ്ടല്ല, സാക്ഷാൽ വിശ്വാസംകൊണ്ടു നടക്കുന്നവരായി ഇരിക്കുന്നു. ൨ കൊരി. ൫, ൭.

൩൯. തിരുസ്നാനസ്ഥാപനവും സ്വർഗാരോഹണവും.

(മത്തായി ൨൮. മാർക്കു. നടപ്പുകൾ ൧.)

1. യേശു കല്പിച്ചപ്രകാരം പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗലീലയിലേക്കു മലമേൽ പോയപ്പോൾ യേശു പ്രത്യക്ഷനായി അവരോടു ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചു: “സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും എനിക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു പിതാ പുത്രൻ വിശുദ്ധാത്മാവു എന്നീ നാമത്തിലേക്കു സ്നാനം ഏല്പിച്ചും ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചുവ ഒക്കയും സൂക്ഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഉപദേശിച്ചും ഇങ്ങിനെ സകലജാതികളേയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊല്ലിൻ! ഞാനോ ഇതായു ഗസമാപ്തിയോളം എല്ലാനാളും നിങ്ങളോടു കൂടെ ഉണ്ടു. എന്നാൽ വിശ്വസിച്ചവരെല്ലാം അടയാളങ്ങൾ പിഞ്ചെല്ലും: അവർ എന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കും, പുതുഭാഷകളിൽ സം

സാരിക്കും, സുപ്തങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കും, മരണകരമായതു യാതൊന്നു കടിച്ചാലും അവർക്കു ഹാനി വരികയില്ല; ദീനക്കാരുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചാൽ അവർക്കു സൗഖ്യം വരും.

2. ഇങ്ങിനെ കർത്താവു മരിച്ചവരിൽനിന്നു ജീവിച്ചെഴുന്നീറ്റശേഷം രംദിവസം കൂടകൂട തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു സംസാരിച്ചും ഉപദേശിച്ചുംകൊണ്ടു പാർത്തതിൽ പിന്നെ അവരെ ഒലിവമലമേൽ വരുത്തി: “നിങ്ങൾ യരുശലേം പട്ടണം വിട്ടുപോകാതെ പിതാവു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത പരിശുദ്ധാത്മാവിനായി കാത്തിരിക്കേണം” എന്നു കല്പിച്ചു. അന്നു അവർ: “കർത്താവേ, നീ ഇക്കാലത്തു ഇസ്രയേലിന്നു രാജ്യത്തെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുമോ?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: “പിതാവു തന്റെ സ്വന്തം അധികാരത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള കാലങ്ങളേയും സമയങ്ങളേയും അറിയുന്നതു നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല; നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ലഭിച്ച ശക്തന്മാരായി യരുശലേമിലും യഹൂദയിലും ഭ്രമിയുടെ അററത്തോളവും എന്റെ സാക്ഷികളായിരിക്കും” എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.

അതിന്റെ ശേഷം അവൻ തന്റെ കൈകളെ ഉയർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിക്കയിൽ തന്നെ അവൻ അവർ കാണെ സ്വപ്നത്തിലേക്കു എടുക്കപ്പെട്ടു. ഒരു മേഘം അവനെ കൈക്കൊണ്ടു; അവൻ ആകാശത്തു കൂടി കരേറിച്ചോരുന്നതു അവർ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇതാ, വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അടുക്കേ വന്നു: “ഗലീലപുരുഷ

ന്മാരേ, നിങ്ങൾ ആകാശത്തിലേക്കു നോക്കി നില്ക്കുന്നതെന്തു? ഈ യേശു ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറുന്നപ്രകാരം പിന്നെയു വരും” എന്നു

പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ സന്തോഷത്തോടെ യരുശലേമിലേക്കു തിരിച്ചു പോയി.

വേദോക്തം.

ദൈവം ക്രിസ്തുവിനെ ഏറെ ഉയർത്തി, സകല നാമത്തിനും മേലായ നാമം സമ്മാനിച്ചു: സ്വർഗ്ഗസ്ഥകും ഭൂമിസ്ഥകും അധോലോകകും ഉള്ള മുഴുക്കൽ കക്കയും യേശു നാമത്തിൽ മടങ്ങുകയും എല്ലാ നാവും “യേശു ക്രിസ്തു കർത്താവു” എന്നു പിതാവായ ദൈവത്തിൻ തേജസ്സിനായി ഏറ്റുപറുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നത്രെ. ഫിലി. ൨, ൯-൧൧.

V. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ.

൧൦. ചെന്നൈക്കൊസ്തു ചെരുന്നാൾ.

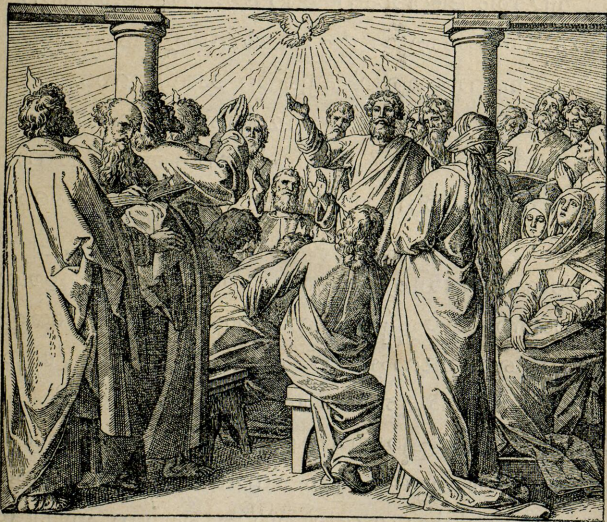
(നടപ്പു. ൧. ൨.)

1. യേശു സ്വർഗാരോഹണമായ ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ കർത്താവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചാനായി യരുശലേമിൽ കാത്തിരുന്നു. ഇഷ്ടായുക്തനായ യൂദാവിന്റെ സ്ഥാനത്തു മത്ഥിയാ എന്നവനെ നിശ്ചയിച്ചു ശേഷമുള്ള വിശ്വാസികളോടു കൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ എണ്ണം അന്നു ൧൨൦ ആയിരുന്നു.

2. ചെസദറപ്പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു അമ്പതു ദിവസമായപ്പോൾ (യേശു സ്വർഗാരോഹണം ചെയ്തിട്ടു പത്തുനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ) ചെന്നൈക്കൊസ്തു ചെരുന്നാളായി. അന്നു അവർ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു ഏകമനസ്സോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു ആകാശത്തുനിന്നു കാരോട്ടും പോലെ ഒരു മുഴക്കം ഉണ്ടായി, അവർ ഇരുന്ന ഭവനം മുഴുവനും നിറഞ്ഞു, അഗ്നിപോലേ പിളർന്നു നാവുകൾ അവർക്കു കാണായി, എല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിട്ടു ആത്മാവു അവർക്കു ഉച്ചരിപ്പാൻ നല്കിയ പ്രകാരം മറ്റുഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി.

ആ സമയത്തു സകലദേശങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന

ദൈവഭക്തിയുള്ള യഹൂദർ യരുശലേമിൽ താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ശബ്ബമുണ്ടായപ്പോൾ പുരുഷാരം വന്നു കൂടി ചഞ്ചലപ്പെട്ടു, കാരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ഭാഷയിൽ അവർ സംസാരിക്കുന്നതിനെ കേട്ടു അന്വരണപോയി: “ഈ സംസാരിക്കുന്ന എല്ലാവരും ഗലീലക്കാരല്ലയോ? നാം കാരോരുത്തൻ ജനിച്ചു

നമ്മുടെ സ്വന്ത ഭാഷയിൽ കേൾക്കുന്നതു എങ്ങിനെ!” എന്നു വിസ്മയിച്ചു പറഞ്ഞു. പലരും “അവർ വീഞ്ഞു കുടിച്ചു ലഹരിയായിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചു.

അപ്പോൾ പത്രൊസ് പതിനൊന്നു പേരോടു കൂട് എഴുന്നീറ്റു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “യഹൂദന്മാരും യരുശലേമിൽ പാർക്കുന്ന എല്ലാ പുരുഷന്മാരുമായു

ജോരേ, എന്റെ വചനങ്ങളെ കേൾപ്പിൻ! നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നപ്രകാരം ഇവർ ലഹരിപിടിച്ചവരല്ല; പകൽ നെത്ര മണിനേരം മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. അവസാനനാളുകളിൽ ഇപ്രകാരം ഉണ്ടാകും: ഞാൻ സകലജഡത്തിന്മേലും എന്റെ ആത്മാവിൽനിന്നു പകരും; നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ദീർഘദർശനം പറയും; നിങ്ങളുടെ ബാലന്മാർ ദർശനങ്ങളെയും മൃഗന്മാർ സ്വപ്നങ്ങളെയും കാണും. ആനാളുകളിൽ എന്റെ ദാസീദാസന്മാരുടെ മേൽ ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ പകരന്മേൽ അവർ ദീർഘദർശനം പറയും, പിന്നെ കർത്താവിൻ നാമത്തെ വിളിക്കുന്നവനെല്ലാം രക്ഷപ്പെടും എന്നു ദൈവം യോവേൽ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അറിയിച്ചപ്രകാരം ഇന്നു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസ്രയേലേ, ഈ വചനത്തെ കേൾപ്പിൻ! നസറായകാരനായ യേശു എന്ന ദൈവമനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ അറിയുമല്ലോ. ദൈവം അവൻ മുഖാന്തരം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ചെയ്ത അതിശയപ്രവൃത്തികളാലും അത്ഭുതങ്ങളാലും അവനെ കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം തന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളോ അവനെ പിടിച്ചു ക്രൂശിൽ തറെച്ചുകൊന്നു, എങ്കിലും ദൈവം അവനെ ഉയിർപ്പിച്ചതിന്നു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. ആകയാൽ അവൻ ദൈവശക്തിയാൽ ഉന്നതപ്പെട്ടിരിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പകർന്നു; ഇതിന്റെ നിശ്ചയം നിങ്ങൾ കണ്ടു കേട്ടുവല്ലോ; ഈ യേശുവിനെ ദൈവം കർത്താവും ക്രിസ്തുവും ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സർവ്വ ഇസ്രയേലും അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടേ!”

എന്നതു കേട്ടു അവർ ഹൃദയത്തിൽ കുത്തുകൊണ്ടു; “അയ്യോ, സഹോദരന്മാരേ, രക്ഷയ്ക്കായി ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ പത്രൊസ്: “നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനപ്പെടുവിൻ; എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവാകുന്ന ദാനം ലഭിക്കും. കാരണം ഈ വാഗ്ദത്തം നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കും നമ്മുടെ കർത്താവായ ദൈവം വിളിച്ചുവരുത്തുന്ന ദൂരസ്ഥന്മാരായ ഏവർക്കും ഉള്ളതാകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

3. ഈ വാക്യം സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടവരൊക്കെയും സ്നാനം അംഗീകരിച്ചു. ആ ദിവസത്തിൽ ഏകദേശം മൂവായിരം ആത്മാക്കൾ വിശ്വസിച്ചു സഭയോടു ചേർന്നുവന്നു. പിന്നെ അവർ അപ്പൊസ്തലരുടെ ഉപദേശത്തിലും അപ്പം നറുക്കുന്നതിലും പ്രാർത്ഥനയിലും സ്ഥിരപ്പെട്ടിരുന്നു; ധനവാന്മാർ തങ്ങളുടെ സമ്പത്തുകളെ ദരിദ്രർക്കു വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. ആ വിശ്വാസികൾ സകലജനങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടന്മാരായിത്തീർന്നു; കർത്താവു ദിവസേന സഭയെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

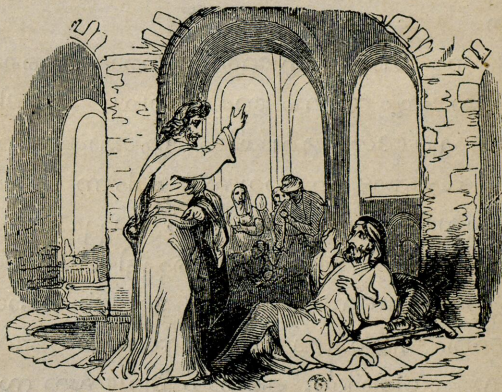
വേദോക്തം.

പിതാവു എൻ നാമത്തിൽ അയച്ചുവരുന്ന വിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന കാര്യം സ്ഥാനായവൻ നിങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപദേശിച്ചും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു കേൾക്കയും ഓർപ്പിച്ചും തരും. യോഹ. ൧൪, ൨൬.

ര.മ. മുടന്തനെ സൗഖ്യമാക്കിയതും അനന്ത്യാസ് സഫീറ എന്നവരുടെ നാശവും.

(നടപ്പു. ര. ൫.)

1. ഒരു ദിവസം പത്രൊസും യോഹന്നാനും ഒന്നിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാനായി ദൈവാലയത്തിലേക്കു കരേറ്റുമ്പോൾ പിറവി മുതലേ മുടന്തനായൊരു പുരുഷനെ കണ്ടു; ആലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരോടു ഇരപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവനെ ആലയവാതിലിൽ ഇരുത്തുക പതിവായിരുന്നു. പത്രൊസും യോഹന്നാനും ആലയത്തിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾ അവൻ അവ

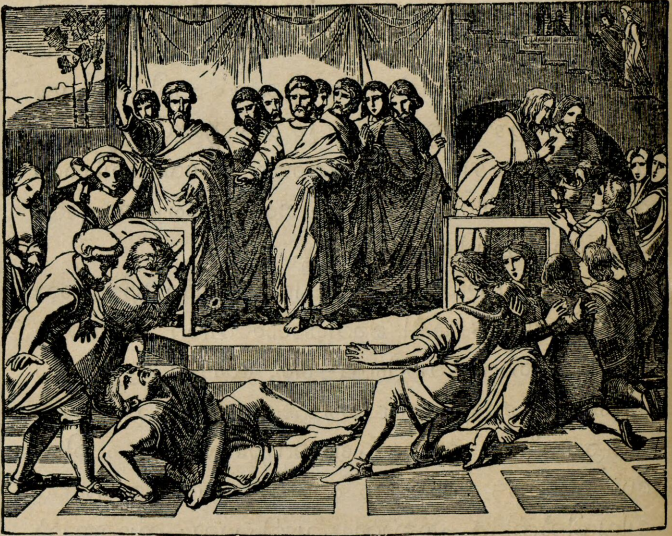

രോടു ദിക്ഷ ചോദിച്ചു. പത്രൊസ് യോഹന്നാനോടു കൂട അവനെ ഉററുനോക്കി: “ഞങ്ങളെ നോക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരിൽനിന്നു വല്ലതും കിട്ടും എന്നു കരുതി അവരെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. അപ്പോൾ പത്രൊസ്: “വെള്ളിയും പൊന്നും എനിക്കില്ല; ഉള്ളതു നിന്നുതന്നെ തരാം. നസറായക്കാര

നായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ എഴുന്നീറ്റു നടക്കുക!" എന്നു പറഞ്ഞു. അവനെ വലക്കൈ പിടിച്ചു എഴുന്നീല്പിച്ചു. ക്ഷണത്തിൽ അവന്റെ കാലുകളും നെരിയാണികളും ഉറച്ചു വന്നു; അവൻ കുതിച്ചു എഴുന്നീറ്റു നടന്നു ദൈവത്തെ പുകണ്ണുകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു. ജനമൊക്കയും അവൻ നടന്നുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നതു കണ്ടു, അവന്നു സംഭവിച്ചതിൽ വിസ്മയം പരിഭ്രമം ചെയ്തു. ഈ അത്ഭുതത്താലും പത്രൊസ് ആ അവസരത്തിൽ കഴിച്ച പ്രസംഗത്താലും യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ അയ്യായിരത്തോളം വർദ്ധിച്ചു ചെയ്തു.

2. അനന്യാസ് എന്നവൻ തന്റെ ഭാര്യയായ സഫീറയോടു കൂടി ഒരുവകാശം വിറ്റു വിലയിൽ നിന്നു ഏതാനും വർത്തിച്ചു, ശേഷമുള്ളതു കൊണ്ടുചെന്നു അപ്പോസ്തലരുടെ കാല്ക്കൽ വെച്ചപ്പോൾ പത്രൊസ് പറഞ്ഞു: "അനന്യാസേ! നീ പരിശുദ്ധാത്മാവോടു അസത്യം പറവാനും നിലത്തിന്റെ വിലയിൽനിന്നു ഏതാനും വർത്തിപ്പാനും സാത്താൻ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിച്ചതു എന്തു? ആ മുതൽ നിന്റെതായിരുന്നുവല്ലോ; വിറ്റ ശേഷവും നിന്നു തന്നെ എടുക്കാമായിരുന്നു. ഈ കാര്യം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിയതെന്തു? നീ മനുഷ്യരോടല്ല ദൈവത്തോടുതന്നെ അസത്യം പറഞ്ഞതു" ഈ വാക്കു കേട്ടുടനെ അനന്യാസ് വീണു പ്രാണനെ വിട്ടു. പിന്നെ ബാല്യക്കാർ അവന്റെ ശവത്തെ മൂടിക്കെട്ടി പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി കുഴിച്ചിട്ടു.

ഏകദേശം മൂന്നു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ ശേഷം സംഭവിച്ചതു അറിയാതെ അവന്റെ ഭായ്യ് അകത്തു വന്നു പത്രൊസ് അവളെ നോക്കി: “നിങ്ങൾ നിലം ഇത്രക്കോ വിററതു?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവളും: “അത്രെക്കു തന്നെ” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ

പത്രൊസ്: “കത്താവിന്റെ ആത്മാവിനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒത്തതു എന്തു? കണ്ടാലും നിന്റെ ഭത്താവിനെ കുഴിച്ചിട്ടവർ വാതിൽക്കൽ ഉണ്ടു, നിന്നെയും കൊണ്ടു പോകും” എന്നു പറഞ്ഞ ഉടനെ അവളും വീണു ജീവനെ വിട്ടു. ബാല്യക്കാർ അകത്തു വന്നു അവളെയും കൊണ്ടുപോയി കുഴിച്ചിടുകയും ചെയ്തു. സഭക്കുറേ ഈ അവസ്ഥ കേട്ടു എല്ലാവർക്കും മഹാഭയമുണ്ടായി.

വേദോക്തം.

വീണ്ടെടുപ്പിൻ നാളിലേക്കു നിങ്ങൾക്കു മുമ്പോസ്തന്നുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധാത്മാവിനെ ള്ളുഖിപ്പിക്കരുതു. എഫെസ്യർ ൪, ൩൦.

൪൨. സ്നേഹനൊസിന്റെ സാക്ഷിമരണം.

(നടപ്പു. ൩.)

1. സഭ വേഗതയോടെ വലിക്കുമ്പോൾ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു വചനശുശ്രൂഷ നിമിത്തം ധർമ്മശേഖര വിചാരണയെ നടത്തിപ്പാൻ കഴിവില്ലായ്മകൊണ്ടു അവരുടെ ആലോചനപ്രകാരം സഭക്കാർ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഈ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായിട്ടു ഏഴു ദൈവാലയങ്ങളുള്ള പുരുഷന്മാരെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു. അവരിൽ വെച്ചു സ്നേഹനൊസി വിശ്വാസശക്തികൊണ്ടു വിളങ്ങി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയ അതിശയപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ പല യഹൂദമതക്കാർ വന്നു അവനോടു തർക്കിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ ജ്ഞാനത്തോടും ആത്മാവോടും എതിർത്തു നില്പാൻ കഴിയാതെ തോറു പോയതിനാൽ അവർ ജനങ്ങളെയും മൂപ്പന്മാരെയും ശാസ്ത്രികളെയും ഇളക്കി; അവനെ പിടിച്ചു വിസ്താരസഭയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി: “ഈ ആൾ പരിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്നും വേദപ്രമാണത്തിന്നും വിരോധമായി ഇടവിടാതെ ദുഷണവാക്കുകളെ സംസാരിക്കുന്നതും നസനായകാരനായ യേശു ഈ സ്ഥലം നശിപ്പിച്ചു മോശെ നമുക്കു കല്പിച്ചു മർയാദകളെ ഭേദം വരുത്തും

എന്നു പറഞ്ഞതും ഞങ്ങൾ കേട്ടു" എന്നു കുറുപ്പു മുമ്പതി കള്ളസ്സാക്ഷിക്കാരെ നിറുത്തുകയും ചെയ്തു.

2. അപ്പോൾ വിസ്താരസഭയിലുള്ളവർ എല്ലാവരും അവനെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി അവന്റെ മുഖം ഒരു ദൈവദൂതന്റെ മുഖം പോലെ പ്രകാശിക്കുന്നതുകണ്ടു; മഹാപുരോഹിതൻ: "കാഴ്ച ഇപ്രകാരം തന്നെയോ?" എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ ദൈവം ഇസ്രായേൽജാതിക്കു ചെയ്ത നന്മകളെയും അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളെയും അവർ കാട്ടിയ അനുസരണക്കേടുകളെയും മഹാപാപങ്ങളെയും വർണ്ണിച്ചശേഷം: "കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കും ഹൃദയത്തിലും ചെവികളിലും പരിമേദന ഇല്ലാത്തവരുമായവരേ, നിങ്ങൾ എപ്പോഴും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു മറുത്തുനില്ക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ചെയ്ത പ്രകാരം നിങ്ങളും ചെയ്യുന്നു; നീതിമാനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനെ മുന്നറിയിച്ചു പ്രവാചകന്മാരെ അവർ പീഡിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു നിങ്ങളും ആ നീതിമാനെ ദ്രോഹിച്ചു വിധിച്ചുവല്ലോ; ദൈവദൂതന്മാർ മുഖാന്തരം നിങ്ങൾക്കു ധർമ്മം കിട്ടി എങ്കിലും അതിനെ പ്രമാണിച്ചില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു.

3. എന്നതു കേട്ടിട്ടു അവർ ക്രോധപരവശന്മാരായി പല്ലു കടിച്ചു; അവനോ പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവനായി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കി ദൈവമഹത്വത്തെയും ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു യേശു നില്ക്കുന്നതിനെയും കണ്ടു: "ഇതാ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവത്തിന്റെ വലഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നു"

എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ ലോരമായി നിലവിളിച്ചു ചെവികളെ പൊത്തിക്കൊണ്ടു അവന്റെ നേരെ പാഞ്ഞു ചെന്നു അവനെ പിടിച്ചു നഗരത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി.

സാക്ഷിക്കാർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ ശൌൽ എന്നൊരു ബാല്യക്കാരന്റെ കൈകൾ ഏല്പിച്ചു സ്നേഹനൊടുകൂടി കല്ലെറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ:

“കർത്താവായ യേശുവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളേണമേ!” എന്നു പറഞ്ഞു മുട്ടുകുത്തി: “കർത്താവേ, ഈ പാപം അവരുടെ മേൽ വെക്കുതേ” എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു നിറുപ്രാപിച്ചു.

വേദോക്തം.

മരണപശ്ചത്തം വിശ്വസ്യനാക, എന്നാൽ ഞാൻ ജീവകിരീട
ത്തെ നിന്നുകു തരം. വെളിപ്പാടു ൨, ൧൦.

൪൩. ഐഥിയോപ്യമന്ത്രിയും തബിഥയും.

(൩൨൧. ൮. ൯.)

1. ശൌൽ സ്നേഹനൊസിന്റെ മരണത്തിൽ
പ്രസാദിച്ചതു കൂടാതെ അവൻ വീടുകൾതോറും ചെ
ന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളെ പിടിച്ചു തടവിൽ ആക്കി സഭ
യെ നശിപ്പിച്ചാൻ ശ്രമിച്ചു. ഈ ഹിംസയാൽ വി
ശ്വാസികൾ ചിതറിപ്പോയി എല്ലാവരും സഞ്ചരിച്ചു
ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചു. ശുശ്രൂഷക്കാരനായ ഹി
ലിപ്പൊസ്റ്റ് ശമയ്നഗരത്തിലേക്കു ചെന്നു ക്രിസ്തുവി
നെ ജനങ്ങളോടു ഘോഷിച്ചു, പിശാചു ബാധിച്ചവ
രെയും പലവക ദീനക്കാരെയും സൌഖ്യമാക്കിയ
പ്പോൾ അനേകം ശമയ്ക്കാർ വിശ്വസിച്ചു ക്രിസ്ത്യാ
നികളായിത്തീരുകയും പട്ടണത്തിൽ എങ്ങും വലു
തായ സന്തോഷം ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

2. കുറേകാലം അവിടേ പാർത്തിന്റെ ശേഷം
കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ ഹിലിപ്പൊസിനോടു: “നീ
എഴുന്നീറ്റു, തെക്കോട്ടു പോയി യരുശലേമിൽനിന്നു
ശാസെക്കു പോകുന്ന വഴിക്കു ചെല്ലുക” എന്നു കല്പി
ച്ചു. അവൻ കല്പന അനുസരിച്ചു അവിടേക്കു പോ
യി. അപ്പോൾ ഐഥിയോപ്യരാജ്ഞിയുടെ മന്ത്രി
യും ഭണ്ഡാരവിചാരിച്ചുകാരനുമായ ഒരുത്തൻ യരു
ശലേമിൽ ചെന്നു വന്നിട്ടു നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോക

മ്പോൾ തന്റെ രഥത്തിൽ ഇരുന്നു യശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം വായിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

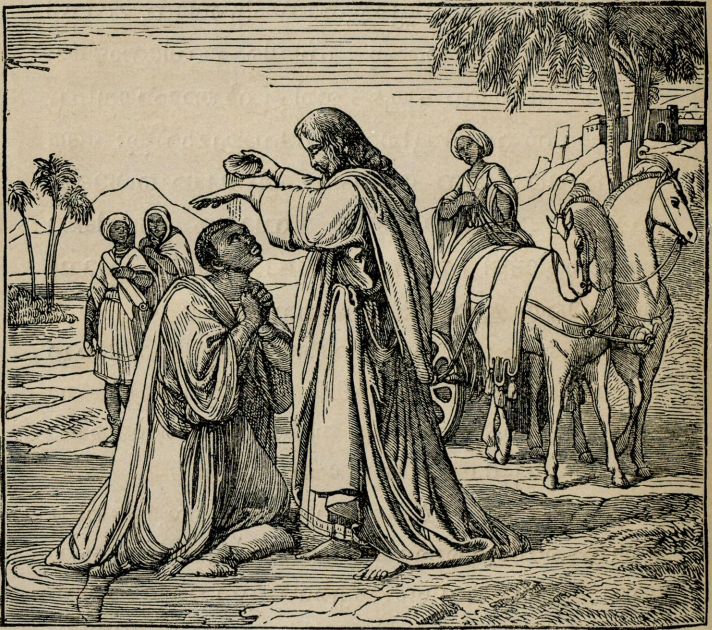
അപ്പോൾ ഫിലിപ്പോസ് ആത്മനിയോഗപ്രകാരം രഥത്തോടു ചേർന്നു നടന്നു മന്ത്രി വായിക്കുന്നതു കേട്ടു: “വായിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം തിരിയുന്നുവോ?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ മന്ത്രി: “തെളിയിച്ചു തരുവാൻ ആളില്ലായ്കയാൽ എങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കും?” എന്നു പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പോസിനോടു തേരിൽ കയറി തന്നോടു കൂടെ ഇരിപ്പാൻ അപേക്ഷിച്ചു.

അവൻ വായിച്ചിരുന്ന വേദവാക്യമാവിതു: “അവനെ ഒരാടിനെ പോലെ കലലക്കു കൊണ്ടു പോയി, കന്യാകേരളം മുന്യാകേ ശബ്ദിക്കാത്ത ആട്ടിങ്കുട്ടി എന്ന പോലെ അവനും വായിതുറക്കാതെ ഇരുന്നു”. പിന്നെ മന്ത്രി: “പ്രവാചകൻ ആരെ പററി ഇതു പറഞ്ഞു? തന്നെ കുറിച്ചോ മറ്റൊരാളെ കുറിച്ചോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ഫിലിപ്പോസ് ആ തിരുവെഴുത്തിന്റെ പൊരുൾ തിരിച്ചു യേശുവിനെ ഘോഷിച്ചു.

പിന്നെ അവർ മുമ്പോടു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വെള്ളമുള്ളൊരു സ്ഥലത്തു എത്തിയ ഉടനെ മന്ത്രി: “ഇതാ, വെള്ളം! എന്നെ സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു എന്തു വിരോധം?” എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു ഫിലിപ്പോസ്: “നീ പൂണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ വിശ്വസിക്കുന്നെങ്കിൽ ചെയ്യാമല്ലോ” എന്നതിന്നു മന്ത്രി: “യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാകുന്നു എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു, രഥം നിർത്തി,

ഇരുവരും വെള്ളത്തിലിറങ്ങി, ഫിലിപ്പോസ് അവനു സ്നാനം കഴിച്ചു.

പിന്നെ അവർ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കരേറിയപ്പോൾ കത്താവിന്റെ ആത്മാവു ഫിലിപ്പോസിനെ മരൊരു ദിക്കിലേക്കു നടത്തി; മന്ത്രിയോ സന്തോഷിച്ചു തന്റെ വഴിക്കു പോകയും ചെയ്തു.

3. അതിന്റെ ശേഷം പത്രൊസ് യഹൂദ ഗലീല ശമയ്യ എന്നീ നാടുകളിലെ പത്തു ക്രിസ്തീയ സഭകളെ കാണാൻ ചെന്നപ്പോൾ ലിദുവട്ടണത്തിൽ പക്ഷവാതം പിടിച്ചു എട്ടുവർഷം കിടപ്പിലായിരുന്ന ഐനെ

യാസ് എന്ന ശിഷ്യനെ സൗഖ്യമാക്കി. ഈ കാ
യ്ക്കും പ്രസിദ്ധമായപ്പോൾ വളരെ ആളുകൾ കർത്താ
വിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു. അ
ന്നു യോപ്പാവിൽ പേടമാൻ എന്നതുമുള്ള തബിഥ
എന്ന പേരോടെ ഒരു ശിഷ്യ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ
വളരെ ദിക്ഷാദി സൽക്രിയകൾ ചെയ്തുപോന്നിരുന്ന
ഒരുത്തിയായിരുന്നു. ആ നാളുകളിൽ അവൾ രോഗം
പിടിച്ചു മരിച്ചു. അവർ അവളെ കളിപ്പിച്ചു മാളി
കമുറിയിൽ കിടത്തി. പിന്നെ ലിദു യോപ്പാവിന്നു
സമീപമാകയാൽ പത്രൊസ് അവിടെ ഉണ്ടു എന്നു
ശിഷ്യന്മാർ അറിഞ്ഞു രണ്ടു പുരുഷന്മാരെ പറഞ്ഞ
യച്ചു “താമസിക്കാതെ ഇങ്ങോട്ടുവരേണം” എന്നു അ
പേക്ഷിച്ചു. പത്രൊസ് എഴുന്നീറ്റു അവരോടു കൂട
പോയി യോപ്പാവിൽ എത്തി. ഉടനെ അവർ അ
വനെ മാളികമുറിയിൽ കയറി. അവിടെ പല വി
ധവാർ വന്നു തബിഥ എന്നവൾ കൂടെ ഉള്ള
പ്പോൾ അവർക്കു ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത കുപ്പായങ്ങളും
വസ്ത്രങ്ങളും എല്ലാം കാണിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
അപ്പോൾ പത്രൊസ് മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു, ശവ
ത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു: “തബിഥയേ, എഴുന്നീ
ല്ക്ക!” എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൾ കണ്ണു തുറ
ന്നു പത്രൊസിനെ കണ്ടു നിവിർന്നിരുന്നു, അവൻ
കൈകൊടുത്തു അവളെ എഴുന്നീല്പിച്ചു. വിശുദ്ധരെ
യും വിധവാമാരെയും വിളിച്ചു അവളെ ജീവനുള്ളവളാ
യി നിറുത്തി കാണിച്ചു. ആയതു യോപ്പാവിൽ എ
ങ്ങും പ്രസിദ്ധമായതിനാൽ പലരും കർത്താവിൽ വി
ശ്വസിച്ചു.

വേദോക്തം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ എനിക്കു ലഭിച്ചു ഇല്ലല്ലോ; എന്തെന്നാൽ അതു വിശ്വസിക്കുന്നവനൊക്കെയും രക്ഷകരായ ദൈവശക്തിയാകുന്നു. റോമർ ൧, ൧൬.

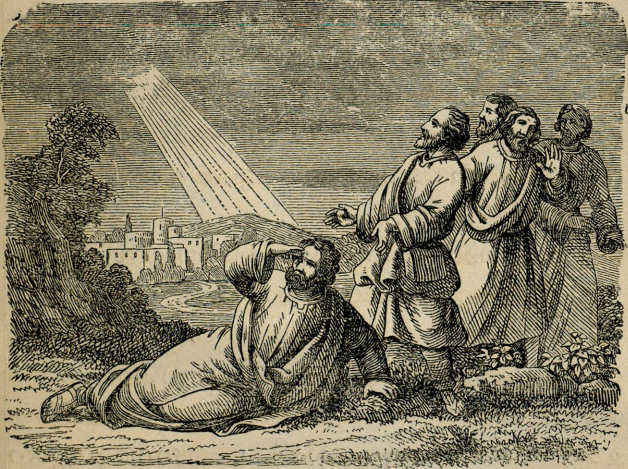
൪൪. ശൌലിന്റെ മാനസാന്തരം.

(നടപ്പു. ന്.)

1. ശൌൽ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഹിംസിച്ചു വധിപ്പാൻ ഉത്സാഹിച്ചു, മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു ദമസ്കോസിലെ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗക്കാരെ പിടിച്ചു യരുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ തക്കവണ്ണം ആ പട്ടണത്തിലേ മൂപ്പന്മാർക്കു കാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ഒരു എഴുത്തു വാങ്ങി യാത്രയായി.

അവൻ ദമസ്കോസിന്റെ സമീപത്തെത്തിയപ്പോൾ ചെട്ടെന്നു ആകാശത്തിൽനിന്നു ഒരു വെളിച്ചം അവനെ ചുറ്റി പ്രകാശിച്ചു, അവൻ നിലത്തു വീണു: “ശൌലേ, ശൌലേ, നീ എന്തിന്നു എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു?” എന്നു പറയുന്നോരു ശബ്ദം കേട്ടു. “കർത്താവേ, നീ ആരാകുന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, “നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന യേശു തന്നേ; മൂജിന്റെ നേരെ ഉതെക്കുന്നതു നിന്നെക്കു വിഷമമുള്ളതാകും. എന്നാൽ നീ ഇപ്പോൾ എഴുന്നീറ്റു നഗരത്തിലേക്കു പോക; നീ ചെയ്യേണ്ടുന്നതൊക്കെയും അവിടെ വെച്ചു നിന്നോടു പറയും” എന്നു കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ എഴുന്നീറ്റു കണ്ണുകളെ തുറന്നു എങ്കിലും ഒന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കൂടെയുള്ള

വർ അവനെ താങ്ങി പട്ടണത്തിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. പിന്നെ അവൻ മൂന്നു ദിവസം കണ്ണു കാണാതെയും ഒന്നും ഭക്ഷിക്കാതെയും കിടിക്കാതെയും ഇരുന്നു.

2. പിന്നെ കർത്താവു അന്നന്ത്യാസ് എന്ന ശിഷ്യനോടു ഒരു ദർശനത്തിൽ കല്പിച്ചു: “ഏഴന്നീററു യഹൂദാ എന്നവന്റെ ഭവനത്തിൽ ചെന്നു തസ്സുകാരനായ ശൌലിനെ അന്വേഷിക്ക. കണ്ടാലും അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അത്രയുമല്ല അന്നന്ത്യാസ് എന്നൊരാൾ തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതും തനിക്കു കാഴ്ച ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു തന്മേൽ കൈകളെ വെക്കുന്നതും ദർശനത്തിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു”.

അതു കേട്ടു അന്നന്ത്യാസ്: “കർത്താവേ, ആ മനുഷ്യൻ യരുശലേമിൽവെച്ചു നിന്റെ പരിശുദ്ധന്മാർക്കു വളരെ കഷ്ടങ്ങളെ വരുത്തി എന്നും ഇവിടെയും നി

ന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവരെ കൈയും പിടിച്ചു ബന്ധിപ്പാൻ മഹാപുരോഹിതരുടെ അധികാരത്തോടു കൂടെ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ കർത്താവു: “നീ പോക; എന്റെ നാമം പുറജാതികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാർക്കും അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു ഇവൻ എനിക്കായി തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പാത്രം ആകുന്നു. എന്റെ നാമം നിമിത്തം എന്തെല്ലാം കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണം എന്നു ഞാൻ അവന്നു കാണിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ അനന്യാസ് ശൌൽ താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിൽ ചെന്നു അവന്മേൽ കൈകളെ വെച്ചു: “പ്രിയ സഹോദരനായ ശൌലേ, നീ കാഴ്ചയെയും പരിശുദ്ധാത്മദാനത്തെയും പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കർത്താവു എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു എഴുന്നീറ്റു സ്നാനപ്പെട്ടു ഭക്ഷിച്ചു ആശ്വസിച്ചു. അന്നു തുടങ്ങി ശൌൽ ദമസ്കോസിലും യരുശലേമിലും യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാകുന്നു എന്നു ധൈര്യത്തോടെ ഘോഷിച്ചിരിച്ചു. പിന്നെ യഹൂദന്മാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ അവനെ തന്റെ പിതൃനഗരമായ തർസൂസിലേക്കു അയച്ചു വിട്ടു.

വേദോക്തം.

ബാല്യത്തിലെ എൻ പാപങ്ങളെയും എൻ ദോഹങ്ങളെയും കാകാതെ നിന്റെ നന്മനിമിത്തം, യഹോവേ, നിൻ ദയപ്രകാരം എന്നെ കാത്തുകൊൾക. സങ്കീ. ൨൫, ൭.

ശ്ലോ. ശതാധിപനായ കൊന്നേല്യോസ്.

(നടപ്പു. ൧൦.)

1. യഹൂദദേശത്തു കൈസയ്യൂ എന്ന പട്ടണത്തിൽ റോമപട്ടാളനായകനായ കൊന്നേല്യോസ് എന്ന ഒരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ തന്റെ കുടുംബത്തോടും കൂടെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു, ദരിദ്രന്മാർക്കു വളരെ ധർമ്മം ചെയ്തു എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരുദിവസം മൂന്നാം മണിനേരത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദൈവദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി അവനോടു: “കൊന്നേല്യോസേ, നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളും ധർമ്മങ്ങളും ദൈവം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; യോപ്പാ നഗരത്തിലേ ഒരു തോൽപണിക്കാരനായ ശീമോന്റെ വീട്ടിൽ പാർത്തുവരുന്ന ശീമോൻ പത്രൊസിനെ വരുത്തുക; നീ ചെയ്യേണ്ടുന്നതൊക്കെയും അവൻ നിന്നോടു പറയും” എന്നു കല്പിച്ചു മറുകയും ചെയ്തു.

2. അപ്പോൾ കൊന്നേല്യോസ് ദൂതന്റെ കല്പനപ്രകാരം തന്റെ വീടുകാരിൽ മൂന്നു പേരെ യോപ്പാ നഗരത്തിലേക്കു അയച്ചു. ചിറേറന്നാൾ ഉച്ചസമയത്തു ഭക്ഷണം കഴിക്കും മുമ്പേ പത്രൊസ് വീട്ടിൻ മുകളിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിച്ചതിൽ പിന്നെ വിശന്നു ഭക്ഷിച്ചാനാഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ അവന്നു ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. ആകാശത്തിൽനിന്നു നാലുകോണം കെട്ടിയ തുപ്പട്ടിപോലെയുള്ളൊരു പാത്രം തന്റെ അരികിൽ ഇറങ്ങുന്നതും അതിന്റെ അകത്തു സകല വിധമായ പശു പക്ഷി മൃഗാദിജന്തുക്കൾ ഉള്ളതും കണ്ടു: “പത്രൊസേ, നീ എഴുന്നീറ്റു അറുത്തു ഭക്ഷിക്ക!”

എന്നൊരു ശബ്ദവും കേട്ടു. അപ്പോൾ അവൻ: “അയ്യോ, കർത്താവേ, അശുഭമായുള്ളതൊന്നും ഞാൻ ഒരു നാളും ഭക്ഷിച്ചിട്ടില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു: “ദൈവം ശുദ്ധമെന്നു കല്പിച്ചതു നീ അശുദ്ധമെന്നു വിചാരിക്കരുതു” എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നുവട്ടം ദൈവകല്പന ഉണ്ടായശേഷം ആ പാത്രം ആകാശത്തിലേക്കു എടുത്തുകൊള്ളപ്പെട്ടു.

ഈ ദർശനത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്തെന്നു പത്രൊസ് വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കൊന്തേല്ലൊസ് അയച്ച ആളുകൾ വീട്ടിൽ എത്തി. “പത്രൊസ് എന്നവൻ ഇവിടെയോ പാർക്കുന്നതു?” എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവിന്റെ ആത്മാവു പത്രൊസിനോടു: “ഇതാ മൂന്നാൾ നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു; നീ സംശയിക്കാതെ അവരോടു കൂടപ്പോക; ഞാൻ തന്നെയാകുന്നു അവരെ അയച്ചതു” എന്നു കല്പിച്ചു. ഉടനെ അവൻ ഇറങ്ങി ആ മൂന്നുപേരെ കണ്ടു: “നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ ഞാൻ തന്നെ; വന്ന സംഗതി എന്തു?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ യജമാനന്റെ അവസ്ഥ ബോധിപ്പിച്ചു. പത്രൊസ് അവരെ ആ രാത്രിയിൽ അവിടെ പാർപ്പിച്ചു. പിറേന്നു ഉഷ്ണിക്കൽ എഴുന്നീറ്റു അവരോടും മറ്റു ആറു സഹോദരന്മാരോടും കൂട പുറപ്പെട്ടു, രണ്ടാം ദിവസം കൈസർപ്പട്ടണത്തിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

3. വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ കൊന്തേല്ലൊസ് എതിരോടു അവന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു വന്ദിച്ചപ്പോൾ: “ഇതരുതു, എഴുന്നീല്ക്ക, ഞാനും ഒരു മനുഷ്യനാകുന്നു” എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. അ

വനെ എഴുന്നീല്പിച്ചു. പിന്നെ കൊന്റേല്യോസ് വരുത്തിയ ബന്ധുജനങ്ങളെയും ചങ്ങാതികളെയും കണ്ടപ്പോൾ പത്രൊസ്: “അന്യജാതിക്കാരോടു ചേർന്നു കൊള്ളുന്നതും അടുക്കേ വരുന്നതും യഹൂദന്മാർക്കു ന്യായമല്ലല്ലോ, എങ്കിലും യാതൊരു മനുഷ്യനെയും നിന്ദനെന്നും അശുഭനെന്നും വിചാരിക്കരുതു എന്നു ദൈവം എനിക്കു കാണിച്ചതുകൊണ്ടു നീ അയച്ച ആളുകളോടു കൂട ഞാൻ സംശയിക്കാതെ പുറപ്പെട്ടുവന്നു. എന്തുകാൽത്തന്നെയി നീ എന്നെ വരുത്തി?” എന്നു ചോദിച്ചു.

അപ്പോൾ കൊന്റേല്യോസ് ദൈവദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായതും തന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതൊക്കെയും വിവരമായി അറിയിച്ച ശേഷം പത്രൊസ്: “ദൈവം പക്ഷഭേദക്കാരനല്ല, എല്ലാ ജാതികളിലും അവനെ ഭയപ്പെട്ടു അവന്റെ ഇഷ്ടത്തെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു എന്നു ഞാൻ യഥാർത്ഥമായി ഗ്രഹിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു യേശുവെക്കൊണ്ടുള്ള സുവിശേഷത്തെ പ്രസംഗിച്ചു.

വചനം കേട്ടു എല്ലാവരുടെ മേലും പരിശുദ്ധാത്മാവു ഇറങ്ങിവന്നു, അവർ പല ഭാഷകളിലും സംസാരിച്ചു, ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചതു വിശ്വാസമുള്ള യഹൂദർ കണ്ടാറെ: “ജാതികൾക്കും കൂട പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു വിസ്മയിച്ചു. ഇങ്ങിനെ സംഭവിച്ചതു പത്രൊസ് കണ്ടപ്പോൾ: “ഞങ്ങളെ പോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ലഭിച്ച ഇവർക്കു തിരുസ്നാനം കഴിക്കുന്നതിന്നു വെള്ളം വിരോധിക്കുന്നവനാർ?” എന്നു പറഞ്ഞു. അവർക്കുല്ലാവർക്കും

കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പാൻ കല്പിച്ചു; അവരുടെ അപേക്ഷ പ്രകാരം ചിലദിവസം അവരോടു കൂട പാർക്കും ചെയ്തു.

ഇവർ ജാതികളിൽനിന്നു അദ്വൈതമായിട്ടു ക്രിസ്തുസഭയിൽ ചേർന്നവരത്രെ.

വേദോക്തം.

ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു സ്നാനപ്പെട്ട നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിനെ ഉടുത്തു. നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തു യേശുവിങ്കൽ ഒന്നാകുന്നുവല്ലോ. ഗലാ. ൩, ൨൭. ൨൮.

൪൬. പത്രൊസിനെ തടവിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു തു.

(നടപ്പു. ൧൨.)

1. ഫെരോദാ അഗ്രിപ്പാരാജാവു യോഹന്നാന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ വാളുകൊണ്ടു കലചെയ്തു. അതു യഹൂദന്മാർക്കു വളരേ ഇഷ്ടമായി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ പത്രൊസിനെയും പിടിച്ചു തടവിൽ ആക്കി പെസഹപ്പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷം അവനെയും കൊല്ലുവാൻ വിചാരിച്ചു. പത്രൊസ് ഇങ്ങിനെ തടവിലായ സമയം സഭ മുഴുവനും ഇടവിടാതെ അവന്നു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

2. അവന്റെ വധത്തിനായി നിശ്ചയിച്ച ദിവസത്തിന്നു മുമ്പേത്ത രാത്രിയിൽ അവൻ രണ്ടു ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി രണ്ടു പട്ടാളക്കാരുടെ നടുവിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. വാതിലിന്റെ പുറ

ത്തും കാവല്ലാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ചെട്ടെനു കാരാ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു പ്രകാശമുണ്ടായി; കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ പേത്രന്റെ അരികേ ചെന്നു, അവനെ തട്ടി ഉണർത്തി, “വേഗം എഴുന്നീല്ക്കൂ” എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനേ അവന്റെ ചങ്ങലകൾ അഴിഞ്ഞു വീണു. ദൈവദൂതൻ അവനോടു: “നീ അരകെട്ടി ചെരിപ്പിട്ടു, നിന്റെ വസ്ത്രം പുതച്ചു, എന്റെ പിന്നാലെ വരിക!” എന്നു കല്പിച്ചു, അവനെ കാവല്ലാരുടെ നടുവിൽ കൂടി കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയി. നഗരത്തിലേക്കു പോകുന്ന ഇരിമ്പുവാതില്ക്കൂൽ വന്നപ്പോൾ അതു തന്നാലെ തുറന്നു. അവിടെ നിന്നു അവർ പുറപ്പെട്ടു ഒരു തെരുവിലെത്തിയപ്പോൾ ദൈവദൂതൻ മറഞ്ഞുപോയി. ഈ സംഭവിച്ചതൊക്കെയും പത്രൊസിന്നു ഒരു സ്വപ്നംപോലെ തോന്നി. സുബോധം വന്നപ്പോൾ: “കർത്താവു തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു എന്നെ ഫെരോദാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു സത്യം” എന്നു പറഞ്ഞു.

3. ഉടനേ യോഹന്നാൻ എന്നു മറ്റുനാമമുള്ള മാർക്കോസിന്റെ വീട്ടിലേക്കു ചെന്നു. അവിടെ പലരും കൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ പടിപ്പുരവാതിലിന്നു മുട്ടിയപ്പോൾ: “ഒരു പണിക്കാരത്തി പുറത്തുചെന്നു പത്രൊസിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു ഉടനെ സന്തോഷാധിക്യം നിമിത്തം പടിവാതിൽ തുറക്കാതെ അകത്തുചെന്നു: “പത്രൊസ് വന്നിട്ടുണ്ടു്” എന്നറിയിച്ചു അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. പത്രൊസ് പിന്നെയും മുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവർ ചെന്നു വാതിൽ തുറന്നു, അവനെ കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു. അ

പ്പോൾ മിണ്ടാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു പത്രോസ് ആംഗികം കാട്ടി, കത്താവു അവനെ തടവിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു വിവരം അറിയിച്ചു. “ഇക്കാര്യം യാക്കോബിന്നും സകല സഹോദരന്മാർക്കും അറിയിക്കേണം” എന്നു പറഞ്ഞു, അവൻ അവിടം വിട്ടു വേറെ ഒരു സ്ഥലത്തു പോയി പാർത്തു.

ചിറോനാൾ പത്രോസ് തടവിൽനിന്നു പോയിക്കൂടുത്തു. എന്നു രാജാവു അറിഞ്ഞപ്പോൾ കാവല്ലൂരെ കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു.

വേദോക്തം.

അന്ത്യോന്ത്യം പകന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ; നീതിമാന്റെ സാധ്യകരമായ യാചന വളരേ ഫലിക്കുന്നു. യാക്കോബ് ൫, ൧൬.

൪൭. പൌൽ അന്ത്യാക്രയിലും ലൂസ്രയിലും പ്രവൃത്തിച്ചതു.

(നടപ്പു. ൧൩. ൧൪. ൧൫. ൧൬. ൨ തിമോ. ൧.)

1. സൂറിയ നാട്ടിലെ അന്ത്യാക്ര പട്ടണത്തിൽ ചിതറിപ്പോയ ശിഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തിയാൽ ഒരു ക്രിസ്തീയസഭ ഉളവായി വന്നു. അവരിൽ കത്താവിന്റെ വേല നടത്താൻ തക്കവണ്ണം യരുശലേമിലെ അപ്പോസ്തലന്മാർ ബന്ധുബാവിനെ അങ്ങോട്ടയച്ചു. അവൻ തസ്സിൽനിന്നു ശൌലിനെ തന്റെ സഹായകനായിട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവർ അവിടെ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ അധികം വളരെ അനുഗ്രഹത്തോടു കൂടെ സുവിശേഷവേലയെ നടത്തി. ഈ അന്ത്യാ

ക്രയിൽ വെച്ചാകുന്നു യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർക്കു ക്രിസ്തുാനികൾ എന്നു പേർ ഒന്നാമതു കിട്ടിയതു.

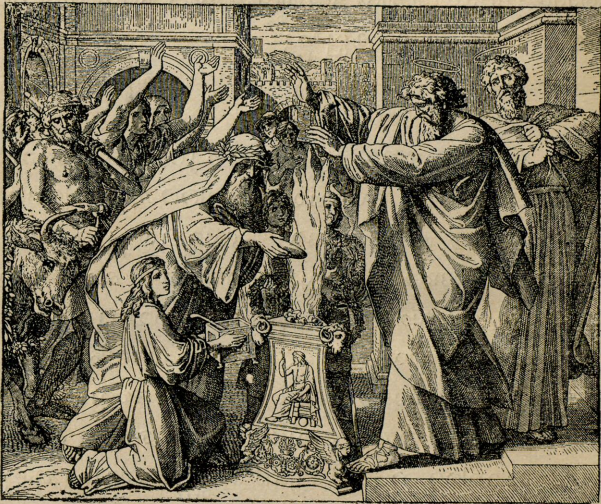
അങ്ങിനെ പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു: “ബന്റബാ ശൌൽ എന്നവരെ ഞാൻ വിളിച്ചാക്കിയ വേലക്കായിട്ടു അവരെ വേർ തിരിപ്പിൻ!” എന്നു കല്പിച്ചു.

2. ആ കല്പന അനുസരിച്ചു ബന്റബാവും ശൌൽ എന്നു മറ്റുനാമമുള്ള പൌലും തങ്ങളുടെ ഒന്നാം ലോകനയാത്രയ്ക്കായി പുറപ്പെട്ടു. അവർ കൂപ്രദീപിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു ചിററാസ്യയിലേക്കു ചെന്നു. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവർ ലൂസ്രാപട്ടണത്തിൽ ചെന്നു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. അവിടെ വെച്ചു ജനനം മുതൽ മുടന്തനായ ഒരു മനുഷ്യൻ പൌലിന്റെ പ്രസംഗം ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു; പൌൽ അവനെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി അവന്നു വിശ്വാസമുണ്ടെന്നു കണ്ടു! “നീ എഴുന്നീറ്റു നടക്ക” എന്നു തിണ്ണം വിളിച്ചു കല്പിച്ചു ഉടനെ അവൻ എഴുന്നീറ്റു നടന്നു.

പൌൽ ചെയ്ത ഇക്കാര്യം ജനങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ: “ദേവന്മാർ മനുഷ്യരൂപം ധരിച്ചു നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങി വന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ദേവേന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിലേ ആചാര്യൻ കാളകളെയും പൂമാലകളെയും കൊണ്ടുവന്നു ജനങ്ങളോടു കൂട ബലി കഴിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു.

അപ്പോൾ ബന്റബാവും പൌലും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം കീറി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്കു ഓടിച്ചെന്നു: “അല്ലയോ പുരുഷന്മാരേ! നിങ്ങൾ എന്തിന്നു ഇ

കായ്കും ചെയ്യുന്നു? ഞങ്ങളും നിങ്ങളോടു സമസ്ഥഭാവമുള്ള മനുഷ്യരാകുന്നു, നിങ്ങൾ ഈ വ്യത്യാസകാര്യങ്ങളെ വിട്ടു ആകാശഭൂമി സമുദ്രങ്ങളെയും അവറിലുള്ള സകലത്തെയും ഉണ്ടാക്കിയ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിലേ

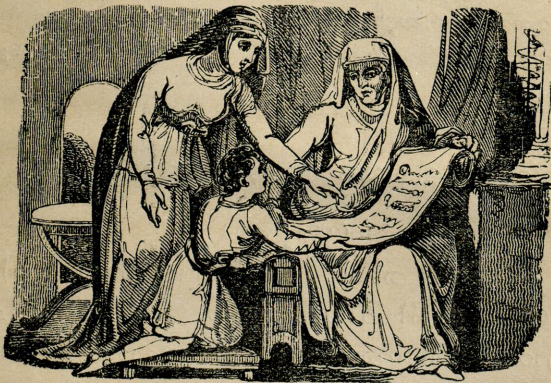

ക്കു തിരിഞ്ഞുകൊള്ളേണമെന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു" എന്നു ഉറക്കേ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവരെ പ്രയാസത്തോടെ ബലി കഴിക്കാതവണ്ണം തടുത്തു.

ചിന്ന അന്ത്യോക്യയിൽനിന്നും ഇക്കോന്ത്യയിൽനിന്നും യഹൂദന്മാർ അവിടേക്കു വന്നു ജനങ്ങളെ വശീകരിച്ചു പൌലിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു. അവൻ മരിച്ചു എന്നു വിചാരിച്ചു പട്ടണത്തിൽനിന്നു ഇഴച്ചു പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി. എന്നാൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനെ ചുറ്റി നില്ക്കുമ്പോൾ അവൻ എഴുന്നീറ്റു

നഗരത്തിലേക്കു ചെന്നു. പിറേ ദിവസം ബന്ധു
ബാവോടു കൂടി ദെബ്ബെക്കു യാത്രയായി അവിടേയും
സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു പലരെയും ശിഷ്യന്മാരാ
ക്കുകയും ചെയ്തു.

3. ആ സമയത്തു തിമൊത്ത്യാസ് എന്ന ബാ
ല്യക്കാരൻ മനസ്സു തിരിഞ്ഞു ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു.
ദൈവഭക്തിയുള്ള അമ്മയും മൂത്തച്ഛിയും അവനെ
ചെറുപ്പം മുതൽ ദൈവവചനം പഠിപ്പിച്ചു. പിന്നേ

ത്തതിൽ അവൻ ചെറുപ്പപ്പൊസ്തലന്റെ അടുത്ത
സ്നേഹിതനും സഹപ്രവൃത്തിക്കാരനുമായിത്തീർന്നു.

4. പിന്നേ യാത്രയിൽനിന്നു തിരിച്ചുപോകു
മ്പോൾ ചെൽ താൻ സ്ഥാപിച്ച സഭകളെ ചെന്നു
കണ്ടു അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും
നാം ദൈവരാജ്യത്തിൽ വളരേ ക്ലേശങ്ങളിൽ കൂടി
പ്രവേശിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്തു. സഭകളിൽ എങ്ങും മൂപ്പന്മാരെ നിശ്ചയി

ചുരോഷം അവർ സുറിയായിലേ അന്ത്രോക്രയിലേക്കു
മടങ്ങി ചെന്നു; ദൈവം പുറജാതിക്കാർക്കു വിശ്വാസ
വാതിലിനെ തുറന്നു എന്നു സന്തോഷത്തോടെ സഭ
ക്കാരോടു അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

വേദോക്തം.

കഴിഞ്ഞ തലമുറകളിൽ അവൻ എല്ലാജാതികളെയും താന്താങ്ങ
ളുടെ വഴികളിൽ നടപ്പാൻ സമ്മതിച്ചു; എങ്കിലും വാനത്തിൽനിന്നു
മഴകളും ഫലപുഷ്പിയുള്ള സമയങ്ങളും തന്നും ആഹാരം മുതലായ
ദോശങ്ങളാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഉഷ്ണമാക്കിക്കൊണ്ടും നന്മ
ചെയ്യുന്നതിനാൽ തന്നെത്താൻ സാക്ഷികൂടാതെ വിട്ടിട്ടില്ല. നടപ്പു.
൧൪, ൧൬. ൧൭.

൪൮. ലൂദിയയും കാരാഗ്രഹപ്രമാണിയും.

(നടപ്പു. ൧൬.)

1. പൗൽ തന്റെ രണ്ടാം ലോചനയാത്രയിൽ
ശീലാസുമായി ചിറനാസ്യയിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ച
ത്രോവാസ് പട്ടണത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു ദർശ
നത്തിൽ മക്കെദോന്യക്കാരനായ ഒരുവൻ: “നീ
മക്കെദോന്യയിലേക്കു കടന്നു വന്നു ഞങ്ങൾക്കു
സഹായിക്കേണം” എന്നു പറയുന്നപ്രകാരം കേട്ടു മക്കെ
ദോന്യക്കു ചെല്ലേണം എന്നു കർത്താവായശ്രദ്ധപ്പെടുന്നു
എന്നറിഞ്ഞു അവർ അവിടേക്കു യാത്രയായി.

ഫിലിപ്പിപട്ടണത്തിൽ എത്തി ശബ്ബതുദിവസ
ത്തിൽ നഗരത്തിന്റെ പുറത്തു യഹൂദന്മാർ പ്രാർത്ഥി
ക്കുന്ന സ്ഥലത്തുചെന്നു. പലസ്ത്രീകൾ കൂടിയപ്പോൾ
പൗൽ ദൈവവചനത്തെ അവരോടു അറിയിച്ചു.

അപ്പോൾ അവൻ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളെ താല്പര്യമായി കേൾക്കേണ്ടതിന്നു കർത്താവു ധീരതീരകാരത്തിയായ ലൂദിയ എന്നവളുടെ ഹൃദയം തുറന്നു. പിന്നെ അവളും കുടുംബവും തിരുസ്നാനം കൈക്കൊണ്ട ശേഷം, അപ്പൊസ്തലരോടു തന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു പാപ്പാൻ അപേക്ഷിച്ചു.

2. അവിടെ വെച്ചു പെൺ ഒരു മന്ത്രവാദിനിയുടെ ദുരാത്മാവിനെ പുറത്താക്കിയപ്പോൾ അവളുടെ യജമാനന്മാർ: “നമ്മുടെ ലാഭം പോയല്ലോ” എന്നു വിചാരിച്ചു കോപിച്ചു, അപ്പൊസ്തലന്മാരെ പിടിച്ചു അധികാരികളുടെ അടങ്കലേക്കു വലിച്ചു കൊണ്ടുപോയി: “ഇവർ ഒരു പുതുവേദം ഉപദേശിക്കുന്നു” എന്നു അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചപ്പോൾ അധികാരികൾ അവരുടെ വസ്തുങ്ങളെ അഴിച്ചു വളരെ അടിപ്പിച്ചശേഷം തടവിൽ ആക്കി.

അർദ്ധരാത്രിയിൽ പെൺ ശിലാസും പ്രാർത്ഥിച്ചു. വേദനകളെ വിചാരിയാതെ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഉടനേ ഒരു ഭൂകമ്പമുണ്ടായി, കാരാഗൃഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ ഇളകി, വാതിലുകൾ തുറന്നു, എല്ലാവരുടെ ചങ്ങലകളും അഴിഞ്ഞു വീണു. എന്നാറെ കാരാഗൃഹപ്രമാണി ഉണർന്നു വാതിലുകൾ ഒക്കെ തുറന്നതു കണ്ടപ്പോൾ തടവുകാർ എല്ലാവരും പോയ്ക്കുളഞ്ഞു എന്നു വിചാരിച്ചു തന്റെ വാഴ്ചരി തന്നെത്താൻ വെട്ടി മരിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു; അപ്പോൾ: “നീ നിന്നക്കൊരു ദോഷവും ചെയ്യരുതു; ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെ ഉണ്ടല്ലോ!” എന്നു പെൺ ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു കേട്ടു, അ

വൻ ഒരു വിളക്കു വരുത്തി അകത്തേക്കു കാടിച്ചെന്നു വിറച്ചുകൊണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ മുമ്പിൽ വീണു അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു: “പ്രിയ കർത്താക്കന്മാരേ, രക്ഷയ്ക്കായി ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു!” എന്നു ചോദിച്ചു: കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുക; എന്നാൽ നിന്നെക്കുറിച്ചു നിന്റെ കുടുംബത്തിനും രക്ഷ ഉണ്ടാകും” എന്നു പൗൽ പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ അവരെ രാത്രിയിൽ തന്നെ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ മുറിവുകളെ കഴുകി തന്റെ കുടുംബത്തോടു കൂടി സ്നാനപ്പെട്ടു, തന്നെക്കുറിച്ചു നിന്നും രക്ഷ വന്നതിനാൽ സന്തോഷിക്കയും ചെയ്തു.

പിറേന്നാൾ അധികാരികൾ കാര്യം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ അടുക്കെ വന്നു സാമവാക്യങ്ങളെ പറഞ്ഞു വിട്ടയക്കയും ചെയ്തു.

വേദോക്തം.

യേശുതോടും വിറയലോടും നിങ്ങളുടെ രക്ഷയെ അനുഷ്ഠിച്ചിൻ! ഫിലി. ൨, ൧൨.

൪൯. പൗൽ അഥേന കൊരിന്ത്
എഫേസുസ് എന്നീ പട്ടണങ്ങളിൽ സുവി
ശേഷം പ്രസംഗിച്ചതു.

(നടപ്പു. ൧൭. ൧൯.)

1. അനന്തരം പൗൽ ഫിലിപ്പിപട്ടണത്തെ വിട്ടു തെസ്സലോനിക്കയിലും ബരോയയിലും കൂടി അഥേനയിൽ ചെന്നു തിമോതെയ്യാസിനെയും

ശീലാസിനേയും കാത്തിരുന്നു. നഗരം വിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടു വളരെ വിഷാദിച്ചു, ദിവസത്തോറും യഹൂദന്മാരുടെ പള്ളികളിലും ചന്തസ്ഥലത്തിലും കൂടിയവരോടു അവൻ യേശുവിനെയും ജീവിച്ചൊഴുനീലിനെയും കണ്ടുപ്രസംഗിച്ചു. ഒരു ദിവസം അവരുടെയുള്ള വിദ്വാന്മാർ അവനോടു തർക്കിച്ചു അവനെ അരിയോപ്പാഗക്കുന്നിന്മേൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു: “നിന്റെ പുതിയ ഉപദേശം എന്തെന്നറിവാൻ പാടുണ്ടോ?” എന്നു ചോദിച്ചു.

അപ്പോൾ ചെൽ: “അഥേന്ത്രേ, നിങ്ങൾ എല്ലാപ്രകാരത്തിലും ദേവതാഭക്തിയുള്ളവരാകുന്നു എന്നു കാണുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പൂജാസ്ഥാനങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ അറിയാത്ത ദേവനെന്നു എന്ന എഴുത്തുള്ളൊരു വേദികല്ലു കണ്ടു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ അറിയാതെ വന്ദിക്കുന്ന ദൈവത്തെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു. ലോകവും അതിലുള്ള സകലവസ്തുക്കളും ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവം ആകാശഭൂമികളുടെ കർത്താവകകൊണ്ടു കൈപ്പണിയായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വാസം ചെയ്യുന്നില്ല താൻ എല്ലാവർക്കും ജീവനും ശ്വാസവും സകലവും നല്കുന്നവനാകകൊണ്ടു വല്ലതിന്നും മൂടും ഉള്ളവനെന്നപോലെ മനുഷ്യരുടെ കൈയിൽനിന്നു സേവ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. അവൻ നമ്മിൽ ഒരുവനിൽനിന്നും ദൂരസ്ഥനല്ല; നാം ജീവിക്കയും ചരിക്കയും ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു അവനിൽ അല്ലോ ആകുന്നതു. എന്നാൽ അറിയാത്തയുടെ കാലങ്ങളെ ദൈവം കുറിക്കൊള്ളാതെ ഇപ്പോൾ സകല മനുഷ്യരോടും അനുതപിക്കേണം

എന്നു കല്പിക്കുന്നു. കാരണം താൻ നിയമിച്ച പുരുഷനെക്കൊണ്ടു ലോകത്തെ നീതിയിൽ ന്യായം വിധിപ്പാനായിട്ടു ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചു; ദൈവം യേശുവിനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ചതിനാൽ ഇ

തിന്റെ നിശ്ചയം എല്ലാവർക്കും നല്കിയിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. മരിച്ചവരുടെ ഉയിർപ്പിനെ കുറിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ ചിലർ പരിഹസിച്ചു, ചിലർ: “ഇതിനെക്കൊണ്ടു പിന്നെയും കേൾക്കാമല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞശേഷം പൗൽ അവരുടെ നടുവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു

ട്ടുപോയി ചിലർ അവനോടു ചേർന്നു വിശ്വസിച്ചു. അവരിൽ ദിയോനൂസ്യോസ് എന്ന പ്രമാണിയും ദമരിസ് എന്ന സ്ത്രീയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

2. അഥേനയിൽനിന്നു പെൺ കൊരിന്തിലേക്കു യാത്രയായി, അവിടെ അകപില്ലാവിനെയും അവന്റെ ഭാര്യയായ പ്രിസ്കില്ലയെയും കണ്ടു. യഹൂദർ റോമപട്ടണം വിട്ടുപോകേണം എന്നു ക്ലൗത്രിൻ കൈസർ കല്പിച്ചതു നിമിത്തമായിരുന്നു അവർ റോം പട്ടണം വിട്ടു കൊരിന്തിൽ വന്നു പാർത്തതു. പെൺ എന്നപോലെ അവരും കൂടാരപ്പണിക്കാർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു അപ്പൊസ്തലൻ അവരോടുകൂടി പാർത്തു വേല ചെയ്തുപോന്നു. ഒന്നരക്കൊല്ലത്തോളം അവൻ അവിടെ താമസിച്ചു യഹൂദന്മാരോടും യവനക്കാരോടും സുവിശേഷം ഘോഷിച്ചു വലിയൊരു സഭയെ സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നെ അന്ത്യോക്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.

3. കുറേകാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അപ്പൊസ്തലൻ തന്റെ മൂന്നാം പ്രസംഗയാത്രയ്ക്കായി പുറപ്പെട്ടു എഫേസിൽ വന്നു വളരെ കാലത്തോളം അവിടെ പ്രവൃത്തിച്ചു ചിററാസ്യയിലെ പലരും ദൈവവചനം കേൾപ്പാൻ തക്കവണ്ണം പെൺ പ്രസംഗിച്ചു പാശ്ചാത്യയിൽ വന്നു കൂടി ദൈവവചനം കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു. അനേകർ പൈശാചിക പ്രവൃത്തികളെ ഉപേക്ഷിച്ചു വളരെ വിലപിടിച്ചു തങ്ങളുടെ മന്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ ചുട്ടുകളഞ്ഞു.

ഇങ്ങിനെ കർത്താവിന്റെ വചനം അവിടെ പ്രബലപ്പെട്ടു വന്നപ്പോൾ ഈ മാർത്തനെ ചൊല്ലി അല്പമല്ലാത്ത കലഹം ഉണ്ടായി. അർത്ഥമിദേവിയുടെ

ക്ഷേത്രരൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ദെമേത്രിയൻ എ
 ന്നൊരു തട്ടാൻ തൊഴില്ലാക്കു വളരെ ലാഭം വരുത്തി.
 അവൻ തന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരെ കൂട്ടിവരുത്തി പറഞ്ഞി
 തു: “പുരുഷന്മാരേ, ഈ പ്രവൃത്തിയാൽ നാം ഉപജീ
 വനം കഴിക്കുന്നുവല്ലോ; എന്നാൽ ഈ പെൺ എന്ന
 വനോ: കൈകളാൽ ഉണ്ടായവർ ദേവന്മാരല്ല എന്നു
 ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു ഈ നമ്മുടെ കാര്യം ആക്ഷേപ
 ത്തിൽ ആക്കുന്നതിനാൽ അർത്ഥി എന്ന മഹാദേവി
 യുടെ ക്ഷേത്രം ഏതുമില്ലെന്നു എണ്ണപ്പെടുകയും ഇവ
 ളുടെ മഹാത്മ്യം ഒടുങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും”. എന്നതു
 കേട്ടാറെ അവർ ക്രോധപൂർണ്ണരായി ചമഞ്ഞു: “എഫേ
 സ്യരുടെ അർത്ഥി വലിയവൾ!” എന്നാൽ കോണ്ടി
 രന്നു. നഗരം മുഴുവനും കലുങ്ങി എങ്കിലും പെൺ
 ഒരു ഹാനിയും സംഭവിച്ചില്ല. അവൻ സമാധാന
 ത്തോടെ പട്ടണം വിട്ടു മക്കേദോന്യയിലും കൊരിന്തി
 ലും ഉള്ള സഭകളെ ചെന്നു സന്ദർശിയും ചെയ്തു.

4. ചിററാസ്യയിൽനിന്നു മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ
 മിലേത്ത് എന്ന സ്ഥലത്തിൽ വെച്ചു എഫേസ്യ
 സഭയുടെ മൂപ്പന്മാരെ വരുത്തി, അവരോടു പറഞ്ഞു:
 “ഞാൻ യരുശലേമിലേക്കു പോകുന്നു, ചങ്ങലയും ഉ
 പദ്രവങ്ങളും എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പരിശു
 ഭാത്താവു സാക്ഷ്യം തരുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ ഒന്നും
 കൂട്ടാക്കുന്നില്ല, പ്രാണനും എനിക്കു വിലയുള്ളതുമല്ല,
 ഞാൻ എന്റെ ഓട്ടത്തെ സന്തോഷത്തോടെ തികെ
 ക്കയത്രേ വേണ്ടതു. എന്റെ മുമ്പം ഇനി കാണുകയില്ല
 എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. ആകയാൽ കർത്താവിന്റെ
 സഭയെ മേൽപ്പാൻ പരിശുഭാത്മാവു നിങ്ങളെ സാ

ക്ഷിക്കാരാക്ഷി വെച്ചതുകൊണ്ടു ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾ്കിൻ! ഞാൻ മൂന്നു വർഷം രാപ്പകൽ ഇടവിടാതെ കണ്ണുനീരുകളോടു കൂടെ ഓരോരുത്തനെ വഴിക്കാക്കിപ്പോന്നതു ഓർത്തുകൊണ്ടു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ! ഇനി സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ദൈവത്തിലും അവന്റെ കൃപയുടെ വചനത്തിലും ഭരമേല്പിക്കുന്നു”.

എന്നിവ ചൊല്ലിട്ടു മുട്ടുകുത്തി അവരെല്ലാവരോടും കൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു; എല്ലാവരും വളരെ കരഞ്ഞു; ഇനി മേലാൽ അവന്റെ മുമ്പം കാണുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ വാക്കിനാൽ അവർ ഏറ്റവും ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടു പെൺപിൻറെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചുംബിച്ചു കല്ലിലോളം കൂടെ ചെന്നു അവനെ യാത്രയയച്ചു.

യരുശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൻ യാക്കോബിനെയും മൂപ്പന്മാരെയും ചെന്നു കണ്ടു, ദൈവം തന്റെ ശുശ്രൂഷയാൽ ജാതികളിൽ ചെയ്ത വ കാരോന്നു വിവരമായി പറഞ്ഞു; അവർ അതു കേട്ടു ദൈവത്തെ തേജസ്കരിച്ചു.

വേദോക്തം.

നമ്മുടെ പൗരത്വം വാനങ്ങളിൽ ആകുന്നു; അവിടെനിന്നു നാം കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷിതാവെന്നു കാത്തുനില്ക്കുന്നു. ഫിലി. ൩, ൨൦.

30. പൗൽ കൈസ്യൂയിലെ തടവിലിരുന്നതു.

(നടപ്പു. ൨൧ - ൨൩.)

1. കുറെ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പൗൽ ദൈവാലയത്തിൽ പോയപ്പോൾ ആസ്യയിൽനിന്നു വന്ന ചില യഹൂദന്മാർ അവനെ കണ്ടു, ജനങ്ങളെ ഇളക്കി,

അവർ അവനെ പിടിപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ റോമപ്പട്ടനായകൻ അവനെ അവരുടെ കൈകളിൽനിന്നു ഉദ്ധരിച്ചു റോമനാടുവാഴിയായ ഫെലിക്സിന്റെ മുമ്പാകെ വിസ്തരിക്കപ്പെടേണ്ടതിനായി കൈസർയ്യയിലേക്കയച്ചു.

ഫെലിക്സ് യഹൂദരുടെ കൗശലങ്ങളെയും പൗലിനേൽ ബോധിപ്പിച്ചു കള്ള അന്വായത്തെയും അത്ര വിചാരിയാതെ അവന്നു കുറേ ദയ കാണിച്ചു കൈക്കൂലി വാങ്ങിട്ടു വിട്ടയക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു പലപ്പോഴും അവനോടു സംസാരിച്ചു.

ഒരു ദിവസം ഫെലിക്സ് ഹെരോദരാജാവിന്റെ മകളും തന്റെ ഭാര്യയുമായ ട്രൂസില്ലായോടു കൂടി വന്നു പൗലിനെ വരുത്തി, അവന്റെ പ്രസംഗം കേൾപ്പാൻ താല്പയപ്പെട്ടു. പൗൽ നീതിയെയും ഇസ്രായേലത്തെയും വരുവാനുള്ള ന്യായവിധിയെയും പറ്റി സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഫെലിക്സ് ഭ്രമിച്ചു: “നീ ഇപ്പോൾ പോക, നല്ല സമയമുണ്ടായാൽ ഞാൻ നിന്നെ വിളിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു.

2. പിന്നെ രണ്ടു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഫെലിക്സ് ആ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു നീങ്ങി ഫെസ്തസ് നാടുവാഴിയായി. അവനും പൗലിന്റെ കാര്യം സത്യപ്രകാരം തീർപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ അവനെ യഹൂദർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, പൗൽ: “ഞാൻ ചക്രവർത്തിയെ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. എന്റെ കാര്യം അവിടെ വിസ്തരിക്കേണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം ഫെസ്തസ്:

“ഞാൻ നിന്നെ ചക്രവർത്തിയുടെ അടുക്കലേക്കു അയക്കും” എന്നു കല്പിച്ചു.

ചില ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം അഗ്രിപ്പാരാ ജാവു ഫെസ്തനെ കാണാൻ പോയി. അപ്പോൾ പൗലിന്റെ അവസ്ഥ അറിഞ്ഞു അവന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ തനിക്കും മനസ്സായി. ആ അവസരത്തിൽ പൗൽ യേശുവിനെ കുറിച്ചും തനിക്കു ലഭിച്ച കൃപയെ കുറിച്ചും വളരെ ധൈര്യത്തോടെ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. “ദൈവസഹായത്താൽ ഞാൻ ഇന്നേവരെയും ചെറിയവർക്കും വലിയവർക്കും സുവിശേഷം അറിയിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നു; ക്രിസ്തു കഷ്ടമനുഭവിക്കുമെന്നും മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഒന്നാമനായി ജീവിച്ചെഴുന്നീല്ക്കുമെന്നും പ്രവാചകന്മാർ അറിയിച്ച കാര്യങ്ങളെ അല്ലാതെ ഞാൻ വേറെ ഒന്നും പറയുന്നില്ല” എന്നു അസാമാന്യ ശക്തിയോടെ ഉണർത്തിച്ചു.

അപ്പോൾ ഫെസ്തൻ: “പൗലേ, നീ ഭ്രാന്തനാകുന്നു; ഏറിയ വിദ്വാനിന്നെ ഭ്രാന്തു പിടിച്ചിട്ടു” എന്നുറക്കേ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. പൗൽ: “മഹാശ്രേഷ്ഠനായ ഫെസ്തനേ, ഞാൻ ഭ്രാന്തനല്ല; ഞാൻ പറയുന്നതു സത്യവും സുബുദ്ധിയുമുള്ള വചനങ്ങൾ ആകുന്നു. രാജാവിന്നു ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ അറിവുണ്ടാകകൊണ്ടു ഞാൻ ധൈര്യത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു. അഗ്രിപ്പാ രാജാവേ, പ്രവാചകന്മാരെ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? നീ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: “ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാനിയാകുവാൻ അല്പംകൊണ്ടു നീ എന്നെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു” എന്നു അരുളി. എന്നാൽ പൗൽ: “നീ മാത്രമല്ല,

ഇന്നു എന്നിൽനിന്നു കേൾക്കുന്നവരെല്ലാവരും അല്പം കൊണ്ടാകട്ടേ അധികംകൊണ്ടാകട്ടേ ഈ ചങ്ങല കഴികേ എന്നെപ്പോലെ ആകേണമെന്നു ദൈവത്തോടു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുവെന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

വേദോക്തം.

ക്രൂശിൻവചനം നശിച്ചുപോകുന്നവർക്കു ഭോഷതപവും രക്ഷപ്പെടുന്ന നമുക്കു ദൈവശക്തിയുമാകുന്നു. ൧ കൊരി. ൧, ൧൮.

൫൧. പൗൽ റോമപട്ടണത്തിലേക്കു യാത്രയായതു.

(നടപ്പു. ൨൭. ൨൮.)

1. അതിന്റെ ശേഷം ഫെസ്തസ് പൗലിനെയും മറ്റു ചില തടവുകാരെയും യൂല്യൻ എന്ന ശതാധിപങ്കൽ എല്പിച്ചു റോമപട്ടണത്തേക്കു കൊണ്ടുപോവാൻ കല്പിച്ചു. ഒരു കപ്പലിൽ കയറിയാത്രയായി. പൗലിന്റെ ശിഷ്യരായ ലൂക്കോസും അറിസ്തർയും അവന്റെ കൂട്ടപ്പോയി. അവർ വർഷകാലത്തിൽ ക്രോതർപ്പീചിൽ പാർപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു; എങ്കിലും കൊടുങ്കാറ്റു പിടിച്ചു കടൽ ഘോരമായി കോപിക്കുകൊണ്ടു കരയിൽ ഇറങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നെ അവർ ഓടുമ്പോൾ കോൾ അധികമായതിനാൽ അവർ സകല പദാർത്ഥങ്ങളെയും വെള്ളത്തിൽ ചാടി കപ്പലിന്റെ ഭാരം മുരുകി എങ്കിലും ആപത്തൊഴിഞ്ഞു പോയിട്ടില്ലായിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ ഒരു രാത്രിയിൽ പൗലിന്നു പ്രത്യക്ഷനായി: “പേടിക്കേണ്ടാ, നീ കൈസരിന്റെ മുമ്പാകെ നില്ക്കും;

അതു കൂടാതെ കപ്പലിൽ ഉള്ള എല്ലാ ആളുകളെയും ദൈവം നിന്നക്കു തന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞാ ശപഥിപ്പിച്ചു.

ഇങ്ങിനെ അവർ പതിനാലു രാപ്പകൽ കടലിൽ വെച്ചു പ്രയാസപ്പെട്ട ശേഷം അവർ അറിയാതൊരു കരകണ്ടു, കപ്പൽ അടുപ്പിപ്പാൻ നോക്കിയപ്പോൾ മാ ടുള്ള സ്ഥലത്തു അകപ്പെട്ടു കപ്പൽ തിരകളുടെ കേ മത്താൽ ഉടഞ്ഞു പോയി. അതുകൊണ്ടു ചിലർ കരയിലേക്കു നീന്തുകയും മറേവർ പലകകളുടെയും കപ്പലിന്റെ ഖണ്ഡങ്ങളുടെയും മേൽ കയറി കര യിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ആ കപ്പലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഹനേ പേരും രക്ഷപ്പെട്ടു.

2. അവർ കരയ്ക്കു എത്തിയപ്പോൾ അതു മല ത്ത ദ്വീപു എന്നറിഞ്ഞു; ആ ദ്വീപുകാർ ഈ പരദേശി കളെ പ്രീതിയോടെ കൈക്കൊണ്ടു ഉപകാരം ചെയ്തു. മഴയും ശീതവും ഉണ്ടാകകൊണ്ടു അവർ തീ കത്തി ചു എല്ലാവരും തീക്കൊണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. പൗലും ഒരു കെട്ടു വിറകു പെറുക്കി തീയിലിട്ടാറെ ഒരു അണ ലി ചൂടുനിമിത്തം അതിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവന്റെ കൈക്കു പറ്റി. ദ്വീപുകാർ അതിനെ കണ്ടപ്പോൾ: “ഈ മനുഷ്യനു സമുദ്രത്തിൽനിന്നു രക്ഷയുണ്ടായി, എങ്കിലും നീതി അവനെ ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ സമ്മതി ക്കുന്നില്ല; അവൻ കുലപാതകനായിരിക്കും” എന്നു അന്വോന്ദം നോക്കി സംസാരിച്ചു. എന്നാൽ പൗൽ പാവ്വിനെ തീയിൽ കുടഞ്ഞു കളഞ്ഞു. ദോഷം ഒന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ: “ഇവൻ ഒരു ദേവൻ ആകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ അവർ മൂന്നു മാസം ആ ദ്വീപിൽ പാർത്തിനാൽ പെൺകുട്ടി ദൈവവചനം അറിയിപ്പാനും പലവിധമുള്ള ദീനക്കാരെ സൗഖ്യമാക്കുവാനും തയ്യാറെടുത്തു.

3. വർഷംകാലം കഴിഞ്ഞശേഷം അവർ വേറെ ഒരു കപ്പലിൽ കയറി സുഖേന റോമപട്ടണത്തിൽ എത്തി. അവിടെ പെൺകുട്ടി യഹൂദന്മാർക്കു സുവിശേഷത്തെ അറിയിച്ചതിനാൽ വളരെ കലശൽ ഉണ്ടായെന്നു കേൾപ്പിച്ചു. പെൺകുട്ടി രണ്ടു വർഷം താൻ കൂലിക്കായി വാങ്ങിയ വീട്ടിൽ പാർത്തു; തന്റെ അടുക്കൽ വന്ന എല്ലാവരെയും കൈക്കൊണ്ടു വിരോധം അനുഭവിക്കാതെ ബഹുദയത്തോടും കൂടെ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചു കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിനെ കുറിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

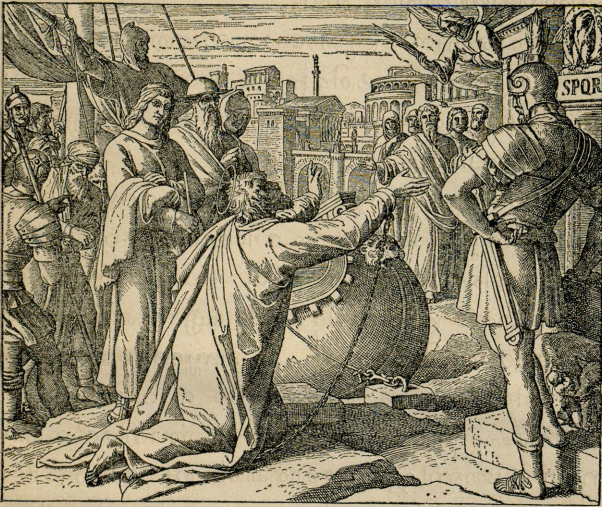
വേദോക്തം.

എന്റെ ക്ഷാന്തിയുടെ വചനത്തെ നീ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കാൻ പരീക്ഷിക്കുകയിൽ ഞാൻ നിന്നെ കാക്കും. വെളി. ൩, ൧൦.

3൨. അപ്പൊസ്തലപ്രവർത്തനസമാപ്തി.

1. പെൺകുട്ടി ഇങ്ങിനെ തടവുകാരനായി റോമയിൽ പാർത്ത സമയം പല ലേഖനങ്ങളെയും എഴുതി; ഈ തടവിൽനിന്നു വിടുപോകുമെന്നു താൻ ആശിച്ചതു നിവൃത്തിയായി എന്നു വിചാരിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടു. എന്നാൽ അതിന്റെ ശേഷം അപ്പൊസ്തലൻ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം റോമപുരിയിൽ തടവുകാരനായിപോയി;

ഒടുക്കം നേരൊചക്രവർത്തി നടത്തിയ ഹിംസാകാലത്തു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം നിമിത്തം വാളാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടുപോൽ.

രണ്ടാം പ്രാവശ്യം തടവിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ തിമോത്ത്യനു രണ്ടാം ലേഖനം എഴുതി. അതിന്നു മുമ്പേ അവൻ വഴിയാത്രകളിലും ഒന്നാം തടവുകാലത്തിലും പല സഭകൾക്കും ഏറിയ ലേഖനങ്ങളെ എഴുതി അയച്ചിരുന്നു. അവയൊക്കെയും പുതിയ നിയമപുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ടു. പെൺ മരിക്കും മുമ്പേ മത്തായും മാക്കൊസും ലൂക്കൊസും തങ്ങളുടെ സുവിശേഷങ്ങളെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. യരുശലേം പട്ടണം നിമ്നലമായ ശേഷം (ക്രി. അ. 70.) അത്രേ യോഹന്നാൻ തന്റെ സുവിശേഷത്തെയും

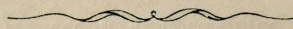
ലേഖനങ്ങളെയും വെളിപ്പാടിനെയും എഴുതിയതു
എന്നു തോന്നുന്നു. പത്രോസും യാക്കോബും യൂ
ദാവും ലേഖനങ്ങളെ ചമെച്ചിരിക്കുന്നു. അവയും
പുതിയനിയമത്തിൽ ഉണ്ടു.

2. പത്രോസ് ക്രൂശാരോഹണത്താലും യാക്കോ
ബ് കല്ലേറിനാലും മരിച്ചു. പിന്നെ വളരെ കാലം
ചെന്ന ശേഷം യോഹന്നാനും മറ്റാ വാല്കൃത്തിൽ
നിദ്ര പ്രാപിച്ചു.

മറേ അപ്പോസ്തലരുടെ അവസ്ഥ സൂക്ഷ്മമായി
അറിയുന്നില്ല; ഒന്നാത്രം നിശ്ചയം: “നിങ്ങൾ ഭൂ
ലോകത്തിലൊക്കെയും പോയി സകല സൃഷ്ടിക്കും
സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ!” എന്ന കർത്തൃകല്പന
യെ അവർ നിവൃത്തിച്ചു. ത്രിസ്താബ്ദം ഒന്നാം നൂ
റ്റാണ്ടിൽ അനേക രാജ്യങ്ങളിൽ സുവിശേഷം പ്ര
സംഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവർ കർത്താവിന്റെ കല്പ
നയെ പ്രമാണിച്ചു പ്രകാരം കർത്താവു: “ഞാൻ ലോ
കാവസാനത്തോളം നിങ്ങളോടു കൂടി ഇരിക്കും” എ
ന്ന വാഗ്ദത്തം അവരിൽ നിവൃത്തിച്ചു; ഈ ദിവസ
ത്തോളം അവന്റെ എല്ലാ ശിഷ്യരിലും നിവൃത്തിക്ക
യും ചെയ്യുന്നു.

വേദോക്തം.

ഞാനോ ഇതാ, ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാ നാളും നിങ്ങളോ
ടുകൂടെ ഉണ്ടു. മത്തായി ൨൮, ൨൦.

അ ന ബ ഡ ട.

1. പുതിയനിയമത്തിലെ തിരുവെഴുത്തുകൾ.

a. യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ജീവനെയും ഉപദേശത്തെയും കുറിച്ചു ഒന്നും എഴുതിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവൻ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരിലും ശിഷ്യന്മാരിലും ചിലർ തങ്ങളുടെ കത്താവിന്റെ ജീവചരിത്രത്തെ എഴുതി. ഇങ്ങിനെ നമുക്കു മത്തായി, മാർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ എന്നിവരുടെ സുവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളെ കുറിച്ചു ലൂക്കോസ് ഒരു പ്രബന്ധം എഴുതി. ഇങ്ങിനെ നമുക്കു പുതിയനിയമത്തിൽ അഞ്ചു ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടു്.

b. അതുകൂടാതെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ വെച്ചേറെ ആളുകൾക്കും സഭകൾക്കും ഉപദേശത്തിനായും ആശ്വാസത്തിനായും വിശ്വാസസ്ഥാപനത്തിനായും ലേഖനങ്ങളെയും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഉപദേശപുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ഹെബ്രു ഭാഷയിൽനിന്നു വരുന്ന ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

c. പുതിയനിയമത്തിൽ പ്രവാചകപുസ്തകമായിട്ടു ഒന്നു ഉള്ളു; അതു യോഹന്നാന്റെ വെളിപ്പാടു തന്നെ.

I. ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ.

൧. മത്തായി സുവിശേഷം.	൩. ലൂക്കോസ് സുവിശേഷം.
൨. മാർക്കോസ് " "	൪. യോഹന്നാന്റെ " "
൫. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ.

II. ഉപദേശപുസ്തകങ്ങൾ.

൧. പൊൽ അപ്പൊസ്തലൻ റോമക്കാർക്കു എഴുതിയ ലേഖനം.	
൨. " " കൊരിന്തുകാർക്കു " ഒന്നാം ലേഖനം.	
൩. " " " " രണ്ടാം "	
൪. " " ഗലാത്യക്കാർക്കു " ലേഖനം.	
൫. " " എഫെസ്യക്കാർക്കു " "	
൬. " " ഫിലിപ്പിക്കാർക്കു " "	
൭. " " കൊലൊസ്സെ " "	
൮. " " തെസ്സലോനികൃ " ഒന്നാം ലേഖനം.	
൯. " " " " രണ്ടാം "	
൧൦. " " തിമോഥെയോ " ഒന്നാം "	
൧൧. " " " " രണ്ടാം "	
൧൨. " " തീതൊസിനു " ലേഖനം.	
൧൩. " " ഫിലേമോനു " "	
൧൪. " " എബ്രായർക്കു " "	
൧൫. യാക്കോബ് എഴുതിയ ലേഖനം.	
൧൬. പത്രൊസ് അപ്പൊസ്തലൻ എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം.	
൧൭. " " " " രണ്ടാം "	
൧൮. യോഹന്നാൻ " " ഒന്നാം "	
൧൯. " " " " രണ്ടാം "	
൨൦. " " " " മൂന്നാം "	
൨൧. യൂദാവിന്റെ ലേഖനം	

III. പ്രവാചകപുസ്തകം.

യോഹന്നാൻ അപ്പൊസ്തലന്റെ വെളിപ്പാട്.

2. പുതിയനിയമത്തിന്റെ കാലക്രമം.

ക്രി. മു.

- 40 മഹാരാജാവായ റോമോടാവിന്റെ വാഴ്ചയുടെ ആരംഭം.
- 31 ഓഗസ്റ്റസ് എന്ന റോമകൈസരുടെ " " "
- 4 യേശുക്രിസ്തു ജനിച്ചതു.

ക്രി. ശേ.

- 6 റോമക്കാർ യഹൂദരുടെ രാജ്യത്തെ കൈവശമാക്കിയതു.
- 26—37 പിലാത്തോസ് നാടുവാഴിയായി.
- 30 യേശുവിന്റെ മരണവും ഉയിർപ്പും.
- 37 പൗൽ അപ്പൊസ്തലന്റെ മനത്തിരിച്ചു.
- 44 യാക്കോബ് അപ്പൊസ്തലന്റെ മരണം (അപ്പോ. പ്ര. ൧൨.)
- 46—48 പൗൽ അപ്പൊസ്തലന്റെ ഒന്നാം യാത്ര.
- 50 അപ്പൊസ്തലസംഘം (അപ്പോ. പ്ര. ൧൫.)
- 51—54 പൗൽ അപ്പൊസ്തലന്റെ രണ്ടാം യാത്ര.
- 52 53 " അപ്പൊസ്തലൻ തെസ്സലോനീക്യർക്കു എഴുതിയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങൾ.
- 54—58 " അപ്പൊസ്തലന്റെ മൂന്നാം യാത്ര.
- 55—56 " അപ്പൊസ്തലൻ ഗലാത്യക്കാർക്കു എഴുതിയ ലേഖനം.
- 57 പൗൽ അപ്പൊസ്തലൻ കൊരിന്തുകാർക്കു എഴുതിയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങൾ.
- 58 " " റോമക്കാർക്കു എഴുതിയ ലേഖനം.
- 60 ഫെസ്തോസ് നാടുവാഴിയായി തീർന്നു.
- 61 പൗൽ റോമയിൽ എത്തിയതു.
- 62—63 എഫെസ്യക്കാർ, കൊലൊസ്സക്കാർ, ഫിലിപ്പൈമോൻ, ഫിലിപ്പിക്കാർ എന്നിവർക്കു പൗൽ അപ്പൊസ്തലൻ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയതു.
- 64—70 മത്തായി, മാർക്കോസ്, ലൂക്കോസ് എന്നവർ സുവിശേഷങ്ങൾ എഴുതിയതു.

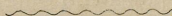
64—67 തിരുമാമെയൊസ്, തീരൊസ്, രണ്ടുപത്രൊസ്, എബ്രായർ എന്ന ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയതു; പെരലും പത്രൊസും മരിക്കുന്നതു.

70 യെരൂശലേമിന്റെ നാശം.

88 യൂദാവിന്റെ ലേഖനം.

80—95 യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷവും മൂന്നു ലേഖനങ്ങളും വെളിപ്പാടും എഴുതിയതു.

100 യോഹന്നാന്റെ മരണം.

വെറുരുളക്കര.

I. യേശുവിന്റെ ശൈശവവും ബാല്യവും.

	ഭാഗം.
൧. ദൈവമൂർത്തി സഖറിയാവിനും മറിയമിനും വാഗ്ദത്തം ചെയ്യേതു	3
൨. യേശുവിന്റെ ജനനവും ദൈവാലയത്തിലെ അപ്പണവും	7
൩. വിചാരങ്ങൾ വരവു	11
൪. യേശുവിന്റെ ബാല്യം	14

II. യേശുവിന്റെ ഗുരുസ്ഥാനവും അതിശയപ്രവൃത്തികളും.

൫. യേശുവിന്റെ സ്നാനവും പരീക്ഷയും	17
൬. ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചതും കാനാവിലെ കല്യാണവും	19
൭. ശമര്യക്കാരുടെ അതിശയപ്രവൃത്തികൾ	22
൮. പേത്രന്റെ മീൻപിടിയും അപ്പൊസ്തലന്മാരെ നിയമിച്ചതും വെള്ളിക്കാശം	26
൯. പവ്വതപ്രസംഗം	28
൧൦. യേശു ഭീനക്കാരെ സൌഖ്യപ്പെടുത്തുന്നതു	34

	ഭാഗം.
൧൧. യേശു മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചതു	40
൧൨. സ്നാപകനായ യോഹന്നാന്റെ മരണം	43
൧൩. യേശു ചെയ്ത ചില അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾ	45
൧൪. മഹാപാപയയേ സ്ത്രീയുടെയും സകായുടെയും മാന സാന്തരം	50
൧൫. ദൈവരാജ്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള ഏഴുപമകൾ	53
൧൬. മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെ ക്രൂലിക്കാർ	57
൧൭. പാപികളോടുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തെ കുറിക്കുന്ന മൂന്നു ഉപമകൾ	59
൧൮. ധനവാദം ഒരിനോയ ലാസരം	64
൧൯. യേശു കണ്ണങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചതു	66
൨൦. ദയാലുവായ ശമൂക്കാരനും നിർദ്ദയനായ ശുശ്രൂഷ കാരനും	68
൨൧. പ്രാർത്ഥനയും വിനയവും	71
൨൨. പത്രൊസിന്റെ സീകാരവും യേശുവിന്റെ രൂപാ ന്തരവും	74
൨൩. യേശു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ബെത്ഥാനയിൽ വന്നതു	77
൨൪. നഗരപ്രവേശനം	82
൨൫. മുന്തിരിത്തോട്ടവും രാജകല്യാണവും	86
൨൬. അപസാനകായ്ക്കളുടെ വിവരം	89
൨൭. പത്തുകന്യകമാരും താലന്തുകളും ന്യായവിധിവണ്ണ നയും	92

III. യേശുവിന്റെ കൗചാനുഭവചരിത്രം.

൨൮. പെസഹാഭോജനം	97
൨൯. ഗഥശമനയിലെ പോരാട്ടം	102
൩൦. യൂദാവിന്റെ ഭോഹവും പത്രൊസിന്റെ വീഴ്ചയും	105

ന.൧. സുനേദിയസംഘത്തിന്റെ വിന്യാസവും യൂദാവിന്റെ അധസാനവും	108
ന.൨. വിലാത്തനം ഹെരോദാവും യേശുവിനെ വിന്യസിച്ചതു	110
ന.൩. യേശുവിന്റെ മരണവിധി	114
ന.൪. യേശുവിന്റെ മരണം	117
ന.൫. യേശുവിന്റെ ശവസംസ്കാരം	121

IV. യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനവും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും.

ന.൬. ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം	124
ന.൭. എമ്മവുസ്സിലേക്കു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രയാണവും യേശു ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി വന്നതും	128
ന.൮. യേശു തോമാവിന്നും ഗനേസരേത്ത് സരസ്സിന്റെ കരയിലും പ്രത്യക്ഷനായതും	131
ന.൯. തിരുസ്നാനസ്ഥാപനവും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും	135

V. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ.

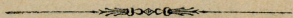
൪൦. ചെന്തെകൊസുപ്പെരനാൾ	138
൪൧. മുടന്തനെ സൌഖ്യമാക്കിയതും അനന്ത്യാ സഹീറ എന്നവരുടെ നാശവും	142
൪൨. സ്യെമ്മാനോസിന്റെ സാക്ഷിമരണം	145
൪൩. ഐഥിയോപ്യ മന്ത്രിയും തബിഥയും	148
൪൪. ശൌലിന്റെ മാനസാന്തരം	152
൪൫. ശതാധിപനായ കൊന്തല്ലൊസ്	155

ഭാഗം.

൪൬. പത്രോസിനെ തടവിൽനിന്നു വിടുവിച്ചതു . . .	158
൪൭. പൌൽ അന്ത്യോക്രയിലും ലൂസ്യയിലും പ്രവൃത്തിച്ചതു	160
൪൮. ലൂദിയയും കാരാഗൃഹപ്രമാണിയും	164
൪൯. പൌൽ അഥേന, കൊരിന്ത്, എഫേസു എന്നീ പട്ടണങ്ങളിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതു . . .	166
൫൦. പൌൽ കൈസര്യയിലെ തടവിലിരുന്നതു . . .	171
൫൧. പൌൽ റോമപട്ടണത്തിലേക്കു യാത്രയായതു . . .	174
൫൨. അപ്പൊസ്തലപ്രവർത്തനസമാപ്തി	176

രണ്ടാം ഭാഗം.

൧. പുതിയനിയമത്തിലെ തിരുവെഴുത്തുകൾ	179
൨. പുതിയനിയമത്തിന്റെ കാലക്രമം	181

1956 K 2304 ✓

3000.

158

160

164

166

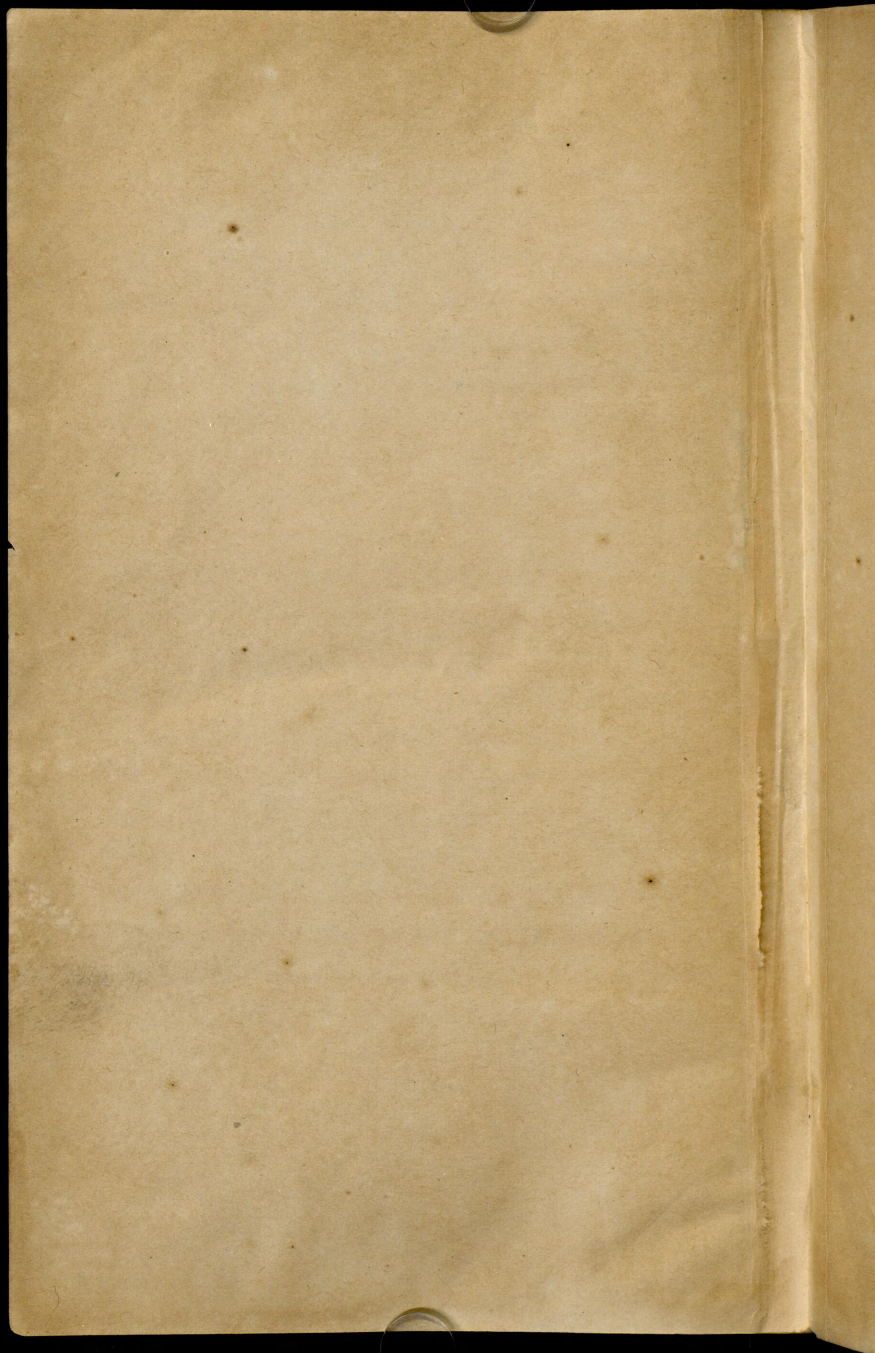
171

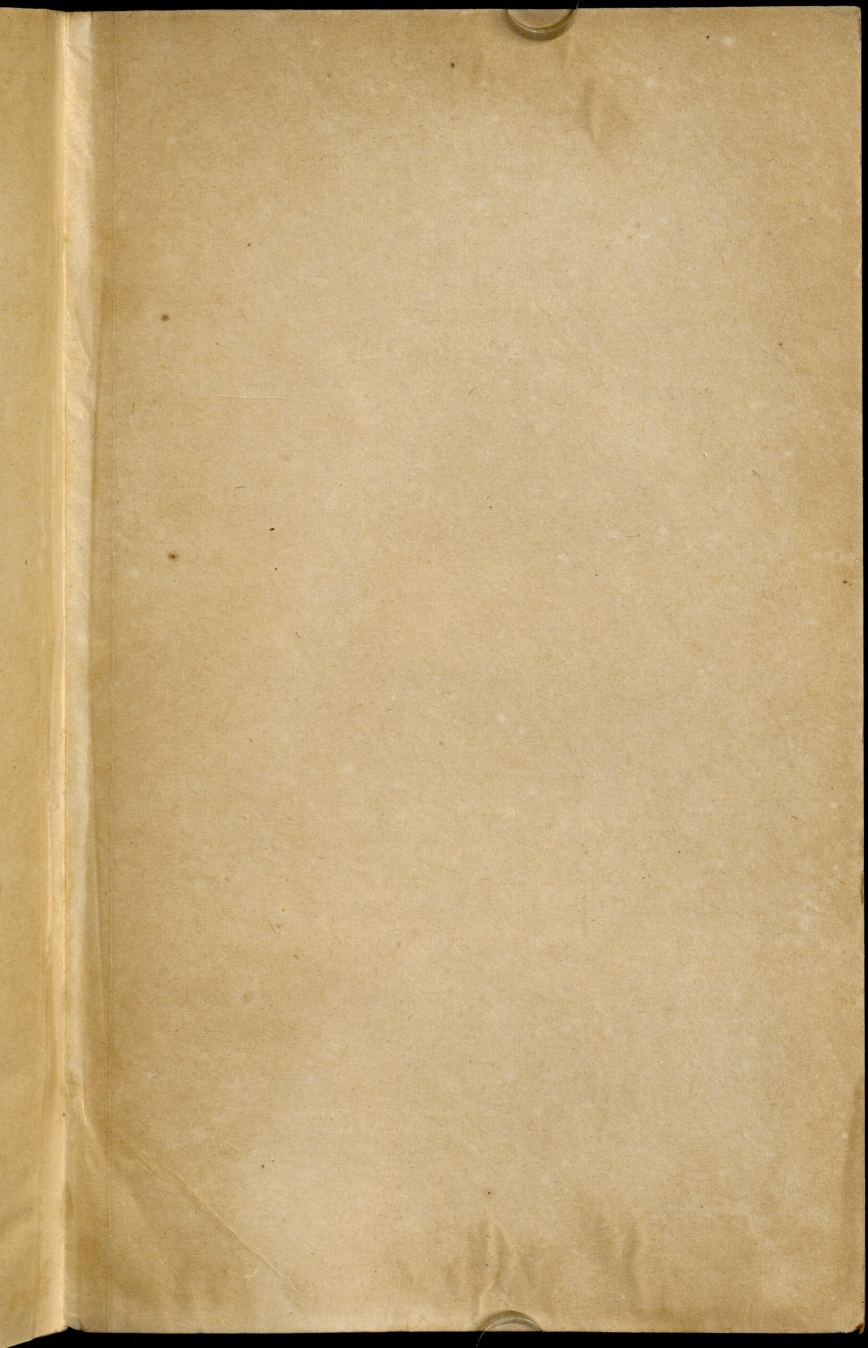
174

176

179

181

യോഹന്നാനു പരമേശ്വരിയിൽ ഉണ്ടായ ദർശനം.

വെളിച്ചം ൧, ൧.

BIBLE STORIES

II. PART

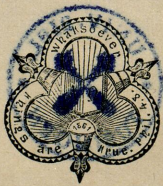
NEW TESTAMENT

Ninth Edition.

പുതിയ നിയമത്തിൽ നിന്നു

എടുത്ത

സ ത്രു വേദ കഥ കൾ

MANGALORE

BASEL MISSION BOOK AND TRACT DEPOSITORY
1905

Price: 2 As. 6 Pies.

വില: ൨ അണ നൂ ഹൈ.

